

บ้านของฉัน โลกแห่งจินตนาการของฉัน

โดย

นางสาวนิชกานต์ จุลพงษ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2563

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

บ้านของฉัน โลกแห่งจินตนาการของฉัน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

MY HOME – MY IMAGINATION WORLD

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Fine Arts (VISUAL ARTS)
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2020
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	บ้านของฉัน โลกแห่งจินตนาการของฉัน
โดย	นิชกานต์ จุลพงษ์
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์ แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ศาสตราจารย์เกียรติคุณ พิษณุ ศุภนิมิตร

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

.....ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ปรภากร จันทรวีจิต)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณพิษณุ ศุภนิมิตร)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(ศาสตราจารย์ถาวร โกอุดมวิทย์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(ศาสตราจารย์พัทยศ พุทธเจริญ)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(รองศาสตราจารย์กันจณา ดำโสภี)

60003203 : ทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : ความรัก, ครอบครัว, ตัวตน, ความคิด

นางสาว นิชกานต์ จุลพงษ์ : บ้านของฉัน โลกแห่งจินตนาการของฉัน อาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์หลัก : ศาสตราจารย์เกียรติคุณ พิษณุ ศุภนิมิตร

บนโลกกลม ๆ ขนาดใหญ่นี้ที่มีการเคลื่อนตัวไปตามกาลเวลาอย่างช้า ๆ ไม่มีการถอยหลัง
กลับ เดินไปข้างหน้าเรื่อย ๆ หากเราเฝ้าสังเกตดูแต่ละวันมันทำให้เรารู้สึกผ่านไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งใน
ความเป็นจริงโลกหมุนรอบตัวเองอย่างสม่ำเสมอ สิ่งที่มนุษย์ในโลกนี้พอจะเก็บรักษาเอาไว้ได้ คือ
“ความทรงจำที่เกิดจากความรัก” อันมีคุณค่ามันเปรียบเสมือนเป็นพลังแรงขับเคลื่อนและเป็น
แรงผลักดันในการดำรงชีวิตของคนในโลกใบนี้ เพื่อจะทำอย่างไรให้ชีวิตมีกำลังใจและมีสิ่งสำคัญใน
ชีวิตของตนเองพร้อมกับอารมณ์ที่ปะปนไปด้วยความสุขและความทุกข์ ข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอด
ความรักอันเป็นสิ่งสำคัญของสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิต คือความรักกับครอบครัวและความรักแบบคน
สองคน ซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นของความรักที่มั่นคง บริสุทธิ์ โดยการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงออกใน
รูปแบบกึ่งเหมือนจริงให้เกิดความรู้สึกฟุ้งฝันแฝงไปด้วยอารมณ์ผสมผสานกับจินตนาการจากความรัก
เป็นนามธรรมสัมผัสได้ด้วยความรู้สึกและความอ่อนไหวทางความรู้สึกของจิตใจมนุษย์ ข้าพเจ้าได้ใช้
รูปจากความเป็นจริง ความทรงจำที่มีห้วงอารมณ์เพื่อฝันที่มาจากความสุขด้วยการดัดแปลงสิ่งของ
วัตถุ อุปกรณ์ สถานที่ ให้เป็นกึ่งจริงกึ่งฝันที่เกิดจากการใช้งานและสัมผัสในอดีตที่ผ่านมา มีบรรยากาศ
ของสิ่งที่บอวลไปด้วยความรักและความอบอุ่นใจ และกำหนดการใช้โทนสีให้สอดคล้องกับ
แนวความคิดผ่านการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์เทคนิคซิงค์สกรีนเพื่อให้เกิดความรู้สึกหวานถึง
ช่วงเวลาที่เคยผ่านเข้ามาในความทรงจำที่ยังคงอบอุ่นตลอดเวลา และให้ความรู้สึกมีเอกลักษณ์
เฉพาะที่เป็นตัวตนในการสร้างสรรค์ผลงานทางด้านศิลปะ

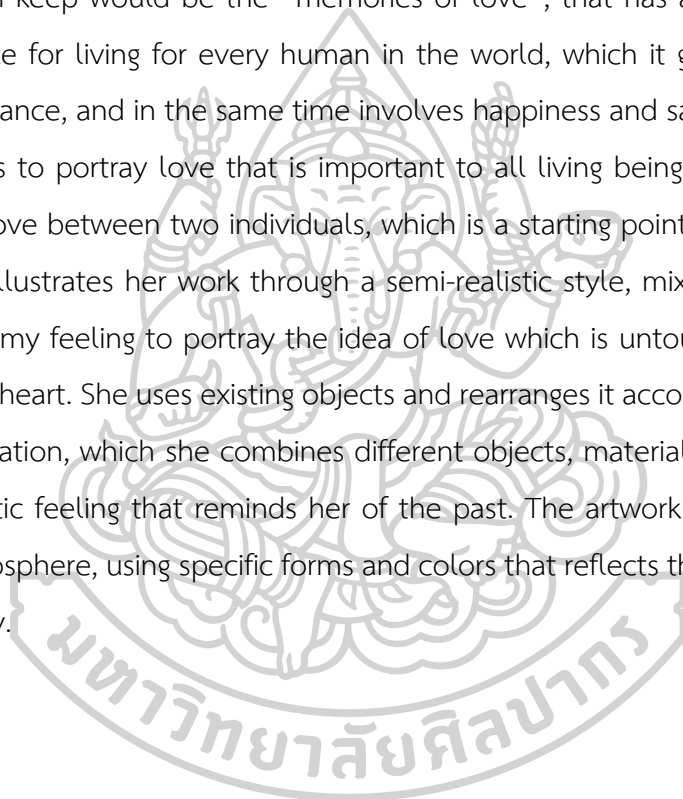
60003203 : Major (VISUAL ARTS)

Keyword : IMAGINATION, FAMILY, SUBSTANCE, love

MISS NICHAKARN JULLAPONG : MY HOME – MY IMAGINATION WORLD THESIS

ADVISOR : PROFESSOR PISHNU SUPANIMIT

In the huge round world that moves slowly through time, it doesn't move backwards and moves gradually forward. If we look closely, each day it feels as though it passes so fast, but in reality the world rotates around its axis regularly, and the things human can keep would be the "memories of love", that has a great value and is a driving force for living for every human in the world, which it gives encouragements and importance, and in the same time involves happiness and sadness. Therefore, the artist wants to portray love that is important to all living beings, in this case familial love and love between two individuals, which is a starting point to a stable and pure love. She illustrates her work through a semi-realistic style, mixing in imaginations to give a dreamy feeling to portray the idea of love which is untouchable but could be felt by the heart. She uses existing objects and rearranges it according to her memories and imagination, which she combines different objects, materials and space to give a semi-realistic feeling that reminds her of the past. The artwork gives of a loving and warm atmosphere, using specific forms and colors that reflects the artist's individuality in creativity.

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอน้อมจิตระลึกในพระคุณของบิดา มารดาเป็นผู้ที่ให้กำเนิดผู้ซึ่งได้สั่งสอนอบรมและสนับสนุนให้ข้าพเจ้าเลือกเรียนสิ่งที่ข้าพเจ้ารักและสนใจในการเรียนศิลปะตั้งแต่วัยเด็ก และมอบความหวังดีให้แก่ข้าพเจ้าเสมอ แม้ในช่วงเวลาข้าพเจ้ารู้สึกท้อแท้ หมดกำลังใจในการเรียน ท่านทั้งสองจะคอยให้กำลังใจและคอยอยู่ข้าง ๆ เสมอ ทำให้ข้าพเจ้าผ่านพ้นอุปสรรคมาด้วยดี ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจเป็นอย่างมากที่สามารถทำตามความฝันได้ โดยบิดา มารดาให้ความสนับสนุน ความช่วยเหลือเรื่อยมาจนจบปีการศึกษา

ข้าพเจ้าขอระลึกถึงพระคุณของศาสตราจารย์เกียรติคุณพิษณุ ศุภนิมิตร ผู้ที่คอยดูแลให้ความรู้และปรึกษาทุกเรื่อง โดยเฉพาะการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ “บ้านของฉัน โลกแห่งจินตนาการของฉัน” และคำติชมทุกครั้งเมื่อส่งผลงานในห้องส่งงานทุกครั้ง

นิชกานต์ จุลพงษ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
บทที่ 1.....	1
บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	2
สมมติฐานของการศึกษา.....	2
ขอบเขตของโครงการ.....	2
ขอบเขตด้านเนื้อหา - เรื่องราว.....	3
ขอบเขตด้านรูปแบบ.....	3
ขอบเขตด้านเทคนิคและวิธีการ.....	3
ขั้นตอนของการศึกษา.....	4
วิธีการศึกษา.....	4
แหล่งข้อมูล.....	5
คำนิยามศัพท์.....	5
บทที่ 2.....	6
ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์.....	6
ที่มาของแนวความคิดและแรงบันดาลใจ.....	6
อิทธิพลที่ได้รับจากครอบครัวและสังคม.....	7

อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปินและผลงานศิลปกรรม	7
ผลงานของศาสตราจารย์เกียรติคุณปริญญา ตันติสุข	8
อ็องรี รูโซ (Henri Rousseau).....	10
มาร์ก ซากาล (Marc Chagall).....	13
วินเซนต์ แวนโก๊ะ (Vincent Willem Van Gogh).....	17
อิทธิพลที่ได้รับจากวรรณกรรม	23
คาลิล ยิบราน (Khalil Gibran).....	23
อิทธิพลทางจิตวิทยา	28
ทฤษฎีทางจิตวิทยาเกี่ยวกับความฝัน.....	28
อิทธิพลจิตวิทยาของสี.....	31
จิตวิทยาของสีแดง	31
จิตวิทยาของสีชมพู.....	32
จิตวิทยาของสีเหลือง	32
จิตวิทยาของสีส้ม	32
จิตวิทยาของสีน้ำตาล	33
จิตวิทยาของสีฟ้า/น้ำเงิน.....	33
จิตวิทยาของสีเขียว.....	33
จิตวิทยาของสีม่วง	34
จิตวิทยาของสีเทา.....	34
จิตวิทยาของสีขาว	35
จิตวิทยาของสีดำ	35
อิทธิพลที่ได้รับจากธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	35
บทที่ 3.....	37
กระบวนการและองค์ประกอบในการสร้างสรรค์.....	37

การศึกษาข้อมูล	38
ขั้นตอนการแสดงออกทางรูปธรรม	38
ข้อมูลเบื้องต้นจากพื้นฐานชีวิต.....	39
ข้อมูลเบื้องต้นจากประสบการณ์และสิ่งชื่นชอบ	42
เทคนิควิธีการและขั้นตอนสร้างสรรค์.....	47
ขั้นตอนการทำศิลปะนิพนธ์	47
รูปแบบของงาน	47
พื้นที่ว่างและบรรยากาศ (Space and Atmosphere).....	54
พื้นที่ภายใน - พื้นที่ภายนอก.....	55
การทับซ้อนของรูปทรง.....	61
พื้นผิว (Texture).....	63
ขั้นตอนการสร้างภาพร่างต้นแบบ (Sketch).....	64
การเตรียมอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์ตะแกรงไหม	66
อุปกรณ์การสร้างต้นแบบแม่พิมพ์.....	66
วัสดุและอุปกรณ์การสร้างแม่พิมพ์.....	67
อุปกรณ์การพิมพ์.....	68
อุปกรณ์การล้างแม่พิมพ์	70
ขั้นตอนการสร้างต้นแบบแม่พิมพ์	71
ขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์.....	73
ขั้นตอนการพิมพ์งาน	76
บทที่ 4.....	81
การวิเคราะห์และการพัฒนาผลงาน.....	81
ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะเวลาที่ 1 (ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2560 – 2561)..	81
ทางด้านเนื้อหาแนวความคิด	81

ทางด้านรูปแบบ.....	81
ทางด้านเทคนิค.....	81
ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะเวลาที่ 2 (ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2562)	89
ทางด้านเนื้อหาแนวความคิด	89
ทางด้านรูปแบบ.....	89
ทางด้านเทคนิค.....	89
ผลงานวิทยานิพนธ์ ระยะเวลาที่ 3 (ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2562 – 2563)	93
บทที่ 5	100
บทสรุป	100
รายการอ้างอิง.....	2
ประวัติผู้เขียน	4

บทที่ 1

บทนำ

เอกสารวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้าประกอบด้วย ผลงานภาพพิมพ์และเอกสารวิทยานิพนธ์ เอกสารประกอบด้วย ความเป็นมาและความสำคัญ ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ทั้งหมด แต่เอกสารฉบับนี้ไม่ได้เป็นส่วนที่สำคัญที่สุด ในส่วนที่สำคัญที่สุดคือผลงานภาพพิมพ์เทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silkscreen) ของข้าพเจ้า มีสาระดังต่อไปนี้

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

บนโลกใบนี้ที่เคลื่อนตัวไปข้างหน้าอย่างช้า ๆ หากเราเฝ้าดูแต่ผ่านไปอย่างรวดเร็วไม่สังเกตสิ่ง ที่มนุษย์จะพอเก็บรักษาเอาไว้ได้คือ “ความทรงจำ” อันมีค่าต้องอาศัยอารมณ์ที่บันทึกความสุข ความ ทุกข์แต่สำหรับคนสร้างสรรค์ศิลปะทำให้เกิดจินตนาการ สิ่งที่เราเรียกว่า “จินตนาการ” คือสสารที่จับ ต้องไม่ได้ เป็นความฝัน ความสามารถของมนุษย์ในการสร้างภาพในสมอง ซึ่งภาพเหล่านั้นไม่ได้รับรู้ ผ่านการมองเห็น การได้ยินเสียง หรือผ่านวิธีการรับรู้อื่น ๆ แต่เรารู้สึกมันได้เมื่อคิดและเกิดอารมณ์ เพื่อฝันในขณะนั้นจากความทรงจำอดีตถึงปัจจุบัน

ข้าพเจ้าคัดเลือกบางส่วนจากความจริง คลุกเคล้ากับจินตนาการของความรู้สึกถึงความสุข บ้างความเศร้าบ้าง ทุก ๆ ความทรงจำมีการเสกสรรปั้นแต่งใส่จินตนาการลงไปทำให้ความทรงจำ ยังคงอยู่ในห้วงของความรัก ความอบอุ่นจากการใช้ชีวิตกับครอบครัวอันเป็นที่รักในอดีตเมื่อ 8 ปีที่ ข้าพเจ้าได้ใช้ชีวิตอยู่กับครอบครัว ในบ้านหลังใหม่มีห้องต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้ากับครอบครัวได้มีความทรง จำที่ได้มีการร่วมทำกิจกรรมด้วยกันเมื่อครั้งอดีตที่ผ่านมา กิจกรรมทำอาหาร นอนดูหนังที่ห้องนั่งเล่น กินอาหารกับครอบครัว และทุกเทศกาลข้าพเจ้ากับครอบครัวมักจะจัดประดับสิ่งของและบรรยากาศ ให้เข้ากับวันสำคัญของครอบครัวทุกครั้ง สิ่ง que เปลี่ยนแปลงไปตามช่วงอายุและภาระหน้าที่ของข้าพเจ้า ที่ปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาที่แปรเปลี่ยนไป ทำให้ความทรงจำครั้งก่อนยังคงสวยงามกว่า ความจริงที่เป็นอยู่ ข้าพเจ้ามักเก็บความทรงจำผสมผสานความรู้สึกดี ๆ ชีวิตคือการเดินทางเพื่อสะสม ความทรงจำทุก ๆ วันมีเรื่องราวให้จดจำและวาดเขียนเติมแต่งไปด้วยจินตนาการลง

ไปในกระดาศีขาวที่ว่างเปล่าของชีวิตให้มันมีชีวิตชีวาและสนุกกว่าความเป็นจริง ทำให้ข้าพเจ้าบันทึกความสุขสิ่งสำคัญไว้ในผลงาน เมื่อย้อนกลับมาดูผลงานแผ่นนี้ความทรงจำบางอย่างจัดจางไปตามกาลเวลา แต่ร่องรอยของมันจะช่วยยืนยันกับข้าพเจ้าว่ามีสิ่งสวยงามเหล่านั้นเคยเกิดขึ้นจริง ๆ ในช่วงชีวิตหนึ่งของข้าพเจ้าเมื่อครั้งอดีต

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

จากประสบการณ์ที่กล่าวมานับเป็นความรัก ความผูกพันที่ข้าพเจ้ามีบ้านและครอบครัว แต่การสร้างผลงาน แม้รูปแบบของความเป็นจริงอยู่ แต่จะผสมผสานกับจินตนาการที่มาจากความทรงจำที่มีทั้งความสุขและความรู้สึกเศร้าที่โหยหาอดีตที่ผ่านมากลายเป็นรูปแบบกึ่งเหมือนจริง หรือศิลปะเหนือจริงกึ่งฟุ้งฝันด้วยการดัดแปลงสิ่งของ วัตถุต่าง ๆ ให้ไม่เป็นจริง เป็นสัญลักษณ์ของบ้านที่อบอวลด้วยความรักและความอบอุ่นสร้างรูปทรงให้มีลักษณะเฉพาะตัวและมีสีสันบรรยากาศที่ให้ความรู้สึกที่อบอุ่นมีชีวิตชีวา มีลักษณะส่วนตัว

สมมติฐานของการศึกษา

หากคนทำงานศิลปะไม่มีความผูกพันกับบ้านและครอบครัว งานศิลปะของเขาคงเต็มไปด้วยความหยาบกร้านของการแสดงออกความทรงจำและความฝันเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับนักสร้างสรรค์คนที่ขาดสิ่งเหล่านี้เป็นนักคิดและคนที่เป็นนักขายฝันไม่ได้ ผลงานของเขาอาจจะแห้งแล้งและอาจจะไม่ได้ก้าวเข้าสู่ถนนของศิลปิน

ขอบเขตของโครงการ

ต้องการแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างข้าพเจ้ากับครอบครัว มุ่งเน้นการถ่ายทอดความสุขที่เกิดจากความผูกพัน ความรักต่อครอบครัวอันเป็นที่รักซึ่งกระทบต่ออารมณ์ภายในจิตใจของข้าพเจ้า โดยการสร้างสรรค์ผสมผสานกับจินตนาการ จากข้อมูลที่มีอยู่จริง สัญลักษณ์ต่าง ๆ มีความหมายต่อข้าพเจ้าในทางความรู้สึกของตัวละครที่เกิดจากจินตนาการส่วนตัวและความประทับใจความชื่นชอบในตัวละครที่นำมาสร้างสรรค์ ถ่ายทอดผ่านภาพพิมพ์เทคนิคซิลค์สกรีน 2 มิติ ที่มีกระบวนการมีความหลากหลายในการสร้างพื้นที่ เพื่อถ่ายทอดความทรงจำและอารมณ์ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะออกมาให้เข้ากับรูปทรงนั้น ๆ จะได้สอดคล้องกับแนวความคิดที่ต้องการแสดงเรื่องราวของความสุขต่อครอบครัวออกมา

ขอบเขตด้านเนื้อหา – เรื่องราว

เนื่องจากการได้รับแรงบันดาลใจที่มาจากความสัมพันธ์มาจากความรู้สึกถึงความรัก ความผูกพันที่เกิดขึ้นภายในใจจิตใจส่วนตัวของข้าพเจ้าและการมองเห็นถึงคุณค่าถึงความสุขในความสัมพันธ์ของชีวิตที่มีต่อครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นคนที่ใกล้ชิดที่รู้จักคุ้นเคยอย่างเช่นครอบครัวหรือญาติพี่น้อง ที่เป็นสิ่งมีชีวิตที่เริ่มต้นถึงความรักที่มีความงดงามต่อความสัมพันธ์ของความสุขในชีวิต ข้าพเจ้ามุ่งเน้นถึงจินตนาการเนื้อหาและเรื่องราวในความสุขเพื่อสะท้อนความรู้สึกภายในจิตใจของข้าพเจ้า

ขอบเขตด้านรูปแบบ

ในด้านรูปแบบของการสร้างสรรค์ผลงานนั้นข้าพเจ้ามุ่งเน้นถึงการใช้รูปแบบศิลปะเหนือจริง (Surrealism) ด้วยการจัดวางและลักษณะเด่น ๆ ของศิลปะนั้น ด้วยการหยิบสิ่งมีชีวิต สถานที่ และสิ่งของซึ่งไม่มีความหมายที่เกี่ยวข้องกันมาวางไว้ด้วยกันในสถานที่ที่ในความจริงไม่สามารถเกิดขึ้นจริงก็ยอมทำให้เกิดจินตนาการต่อผู้ชมและรู้สึกถึงรูปแบบใหม่ ข้าพเจ้าจึงมุ่งเน้นใช้ลักษณะเด่นของศิลปะเหนือจริง รูปทรงเรียบง่าย คล้ายมาจากของจริง เทียบเคียงได้จากความฝันมีการสร้างภาพความทรงจำถ่ายทอดลงในสมุดบันทึกเข้ามาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานโดยการประกอบกันของรูปทรงสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่นำมาใช้ อาทิ เช่น ตัวข้าพเจ้าเป็นตัวละครที่มาจากการ์ตูนที่ข้าพเจ้าชื่นชอบ รูปทรงที่มาจากห้องภายในบ้าน ดอกไม้ชนิดต่าง ๆ ที่มีความหมายต่อข้าพเจ้า และสัตว์ชนิดต่าง ๆ เพื่อให้เกิดภาพแห่งจินตนาการของอารมณ์เพื่อฝัน ความรู้สึกที่เต็มเปี่ยมไปด้วยจินตนาการ ที่มีความสัมพันธ์ต่อครอบครัวที่เกิดจากความรัก ความผูกพันภายในจิตใจของข้าพเจ้า

ขอบเขตด้านเทคนิคและวิธีการ

ข้าพเจ้าเลือกใช้เทคนิคภาพพิมพ์ซิลค์สกรีน 2 มิติ เพราะมีคุณสมบัติเหมาะสมในการถ่ายทอดความทรงจำในการถ่ายทอดความทรงจำของผลงาน เพื่อถ่ายทอดอารมณ์ความรักที่ยังอบอุ่นของความสัมพันธ์ที่ผูกพันเรื่องราวที่มีรูปทรง วัตถุสิ่งของที่ใช้ในบ้านแบบภาพการ์ตูนที่ผสมผสานของจินตนาการโดยไม่คำนึงถึงน้ำหนักแสงเงามากนัก และเป็นกระบวนการพิมพ์ที่ไม่ซับซ้อน แต่มีความหนักแน่นของผลที่จะได้ทางเทคนิคเช่นกัน โดยวิธีการสกรีนสี ในการแสดงออกจากสีจึงมีส่วนสำคัญเพื่อการแสดงออกทางอารมณ์ของความสุข สีที่แสดงถึงความอบอุ่น ความคิดถึง ความรู้สึกโหยหาถึง

ความสุขที่เคยเกิดขึ้นในอดีตที่ผ่านมาต่อครอบครัวของข้าพเจ้า และสร้างสีสันของผลงานด้วยกระบวนการและความพิเศษถึงเทคนิควิธีการศิลปะภาพพิมพ์ซิลค์สกรีน 2 มิติ

ขั้นตอนของการศึกษา

1. จากประสบการณ์และความประทับใจจากความรู้สึกที่ได้รับนำไปสู่จินตนาการและคิดค้นรูปแบบผลงาน
2. เลือกศึกษาของความเชิงสัญลักษณ์และแต่งเติมและจัดการรูปทรงใหม่ตามจินตนาการที่ต้องการถ่ายทอดความสุข ที่เต็มไปด้วยอารมณ์ของความรัก ความผูกพัน ความเพ้อฝันที่มีต่อครอบครัว
3. ศึกษาจากหนังสือเบื้องต้นที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบศิลป์ของศิลปินที่ตนเองสนใจและชื่นชอบเพื่อนำมาเป็นแรงบันดาลใจและนำมาปรับใช้ให้สอดคล้องกับแนวทางในการสร้างสรรค์
4. สร้างภาพร่างต้นแบบ (Sketch) ผลงานและจัดองค์ประกอบแบบร่างคร่าว ๆ ก่อนลงมือสร้างสรรค์ผลงาน
5. สร้างสรรค์ผลงานศิลปะเทคนิคภาพพิมพ์ แม่ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม 2 มิติ

วิธีการศึกษา

เรียบเรียงข้อมูลที่เป็นแรงบันดาลใจ จากเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ได้ประสบพบเจอจากความทรงจำในอดีต วิเคราะห์ และรวบรวมเป็นแนวความคิด แสดงออกด้วยอารมณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลาย ผ่านการจัดทำแบบร่าง (Sketch) ไปสู่กระบวนการทำงานในเทคนิคภาพพิมพ์ แม่ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silkscreen) 2 มิติ

สำรวจความรู้สึกของตัวเองในอารมณ์ของความสุข ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์ในอดีตในช่วงเวลาของชีวิตที่เคยผ่านมา

ค้นคว้าข้อมูลของตัวการ์ตูนที่สนใจ รูปทรงก้อนเมฆ พื้นที่ว่างบนท้องฟ้าและธรรมชาติ บรรยากาศของท้องฟ้าในเวลาและแสง เงา ของสถานที่ในลักษณะแตกต่างกัน

รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เพื่อนำมาทำต้นแบบร่าง (Sketch) ผสมผสานกับจินตนาการ ข้อมูลศิลปะของศิลปินและแนວงานศิลปะเหนือจริง สีที่ได้รับอิทธิพลจากศิลปินที่ข้าพเจ้าสนใจ ชื่นชอบ

นำภาพร่างต้นแบบ (Sketch) ขยายเป็นงานจริง และนำเข้าสู่กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะภาพพิมพ์ แม่ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silkscreen)

แหล่งข้อมูล

จากประสบการณ์และความประทับใจจากความรู้สึกที่ได้รับนำไปสู่จินตนาการและการคิดค้นรูปแบบและข้อมูลในการสร้างสรรค์

การค้นคว้าข้อมูลจากวรรณกรรมเพิ่มเติมทางอินเทอร์เน็ต แผ่นซีดีการ์ตูน สื่อเว็บไซต์การ์ตูน หนังสือการ์ตูนในรูปแบบของการสร้างสรรค์ผลงานที่ข้าพเจ้าสนใจและชื่นชอบในการสร้างสรรค์

คำนิยามศัพท์

Silkscreen

ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

Printmaking

ภาพพิมพ์ทางจิตรศิลป์

Visual

ทัศนศิลป์

Surrealism

ลัทธิศิลปะแนวเหนือจริง

Texture

เป็นการแสดงลักษณะพื้นผิว

ของรูปร่าง หรือรูปทรงต่าง ๆ

Dada

ศิลปะที่มีลักษณะต่อต้านสังคม

และกฎเกณฑ์ ความงามของ

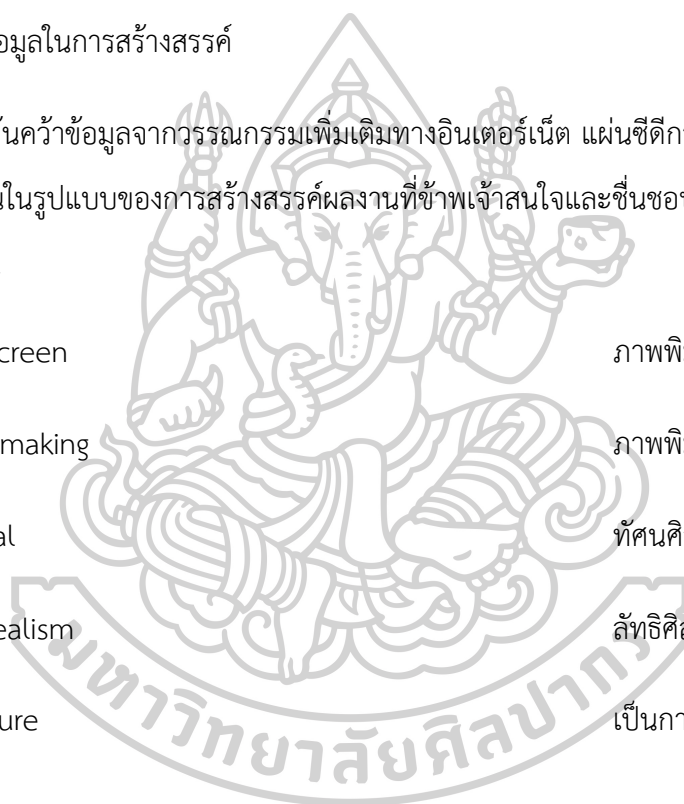
ศิลปะแบบเดิม

Emulsion

กาวอัดสีชมพู

Imagination

จินตนาการ

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

สิ่งที่มนุษย์จะพอเก็บรักษาเอาไว้ได้คือ ความทรงจำ เป็นจุดเริ่มต้นแรกที่เหมาะสมกับความ สุขและความทุกข์ในช่วงเวลาที่ผ่านมาในครั้งอดีตทำให้ข้าพเจ้าโหยหาสิ่งที่มีความทรงจำ เหล่านั้นทำให้เกิดแรงบันดาลใจและได้รับอิทธิพลในการสร้างสรรค์ผลงานจากทัศนคติความรัก ความสัมพันธ์ของข้าพเจ้าที่มีต่อครอบครัว คนรัก เป็นจุดเริ่มต้นที่ 2 ของแรงบันดาลใจ มุมมองของ ความสัมพันธ์ในชีวิตเป็นความรักที่อบอุ่นและเป็นสิ่งที่มนุษย์เราต้องการความรัก ถึงมันจะเป็นสสารที่ มนุษย์เราจับต้องไม่ได้แต่เราสัมผัสได้เมื่อมนุษย์มีความรู้สึกผูกพันเป็นทัศนคติของจิตวิทยา ที่มาจาก กระบวนการทางความคิดและจิตใจของมนุษย์ ไม่ว่าจะความรักเกิดขึ้นได้อย่างไร อารมณ์เมื่อมีความรัก จะเป็นยังไง สิ่งเหล่านี้ล้วนมาจากความรัก ความสัมพันธ์ นำไปสู่มุมมองทางความรักที่มีอยู่ในโลกใบนี้ ในรูปแบบสุนทรีย์ของการมีความรัก ซึ่งถ้าเรามองให้ลึกซึ้งลงไป ความรัก เป็นสิ่งที่จำเป็นในการใช้ ชีวิตต่าง ๆ มีทั้งความสุขและความทุกข์ผสมผสานกันไปอย่างลงตัว ทำให้มนุษย์ต้องการให้มีความรัก เกิดขึ้นในทุกช่วงชีวิต ที่เกิดจากคนสองคนได้รู้จักกัน ผูกพันและค่อยพัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ และมันจะจบ ด้วยดีและไม่ดีเป็นไปตามกาลเวลา ทำให้ความรักที่เป็นเหตุเป็นผลในทางอารมณ์แม้แต่ศิลปินที่ชอบ ล้วนเป็นแรงบันดาลใจและข้อมูลในกาสร้างสรรค์ผลงาน

ที่มาของแนวความคิดและแรงบันดาลใจ

แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าชุดนี้นั้นเริ่มต้นมาจากความทรงจำที่ ผสมผสานกับความรักโดยตรงที่เกิดขึ้นในสมัยวัยเด็ก ข้าพเจ้าอาศัยอยู่กับครอบครัวอันเป็นที่รักใน อดีตเมื่อ 8 ปีที่ข้าพเจ้าได้ใช้ชีวิตอยู่กับครอบครัว ในบ้านหลังใหม่มีห้องต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้ากับครอบครัว มีความทรงจำมีการร่วมทำกิจกรรมด้วยกันเมื่อครั้งอดีตที่ผ่านมา เช่น กิจกรรมทำอาหารร่วมกันกับ ครอบครัว นอนดูหนัง การ์ตูนที่ห้องนั่งเล่น กินอาหารพร้อมกันกับครอบครัว และในทุกเทศกาล ข้าพเจ้ากับครอบครัวมักจะจัดประดับสิ่งของและบรรยากาศให้เข้ากับวันสำคัญของครอบครัวทุกครั้ง สิ่งที่เปลี่ยนแปลงไปตามความช่วงอายุและภาระหน้าที่ของข้าพเจ้าที่ปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปตาม กาลเวลาที่แปรเปลี่ยนไป ทำให้ความทรงจำครั้งก่อนยังคงสวยงามกว่าความจริงที่เป็นอยู่ ข้าพเจ้ามัก

เก็บความทรงจำดี ๆ เอาไว้ ผสมผสานกับจินตนาการของตน ก่อให้เกิดการสร้างสรรค์ผลงาน วิทยานิพนธ์ขึ้นมา

อิทธิพลที่ได้รับจากครอบครัวและสังคม

การจากที่ข้าพเจ้าเกิดเติบโตที่ต่างจังหวัด จนถึงการสอบเข้ามหาวิทยาลัยทำให้ข้าพเจ้ามีความใฝ่ฝันมาเล่าเรียนในเมืองหลวงจึงต้องเดินทางมาสัมผัสการใช้ชีวิตในเมืองหลวงโดยตามลำพัง ทำให้สัมผัสกับการใช้ชีวิตที่มีความวุ่นวาย การอยู่ร่วมกันอย่างเสียดสีซึ่งความเกรงใจ ไม่มีมารยาททางสังคม อากาศเต็มไปด้วยมลพิษ บรรยากาศแฝงไปด้วยฝุ่นควันที่มีแต่เชื้อโรคในการใช้ชีวิต การใช้ชีวิตของผู้คนในเมืองหลวงนี้ มีความเห็นห่างออกจากกัน เป็นสังคมที่มีแต่ความเห็นแก่ตัว ไม่มีน้ำใจไว้ซึ่งความเป็นห่วงซึ่งกันและกัน ทำให้ตัวข้าพเจ้าเองกลับรู้สึกโหยหาถึงการใช้ชีวิตที่มีครอบครัวอยู่กันพร้อมหน้ากัน มีความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย สภาพอากาศที่สดชื่น ผู้คนช่วยเหลือเกื้อหนุนซึ่งกันและกัน มีการแลกเปลี่ยนความรู้สึกที่ดีต่อกัน สิ่งแวดล้อมที่มีแต่ต้นไม้ใบหญ้า ดอกไม้ที่สวยงาม มีสัตว์เลี้ยงที่รู้สึกผูกพันคอยอยู่ปกป้องจากอันตรายและทำให้รู้สึกปลอดภัย มีชีวิตไม่ได้สวยหรูหรือสุขสบายมากนักแต่เต็มไปด้วยความรู้สึกความอบอุ่นใจ ความรัก มีความใกล้ชิดจากครอบครัวอันเป็นที่รัก มีความสัมพันธ์ที่เกิดจากความใกล้ชิด เต็มไปด้วยความผูกพันกับธรรมชาติ แต่ข้าพเจ้าต้องอาศัยความอดทน อดทนทั้งจากปัญหาอุปสรรค เพียงเพื่อความรู้และเพื่อทำตามความฝันและทำให้บิดา มารดา ได้มีความสุข ทำให้ข้าพเจ้าจำยอมที่ใช้ชีวิตในเมืองหลวง ข้าพเจ้าเองก็ต้องปรับตัว ทำให้จำใจยอมรับกับสภาพนั้น ๆ ให้ได้ จึงมีอาจเลี้ยวหลบได้กับทางเลือกของชีวิตเราเองและจุดมุ่งหมายสำคัญของชีวิต จากความรู้สึกภายในจิตใจที่เกิดบางครั้ง อาจเผชิญขึ้นไปพร้อมกันได้ทั้งความรู้สึกที่โหยหาบรรยากาศที่อยู่ร่วมกับครอบครัวในอดีตที่ผ่านมา เมื่อพิจารณาทบทวนในความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของข้าพเจ้าเองก็ทำให้พบถึงความหลากหลายของความรู้สึกและการเปลี่ยนแปลงที่ทำให้มีการมุ่งเน้นการถ่ายทอดทางความทรงจำ ความรักเพื่อนำไปสู่วิธีการคิด

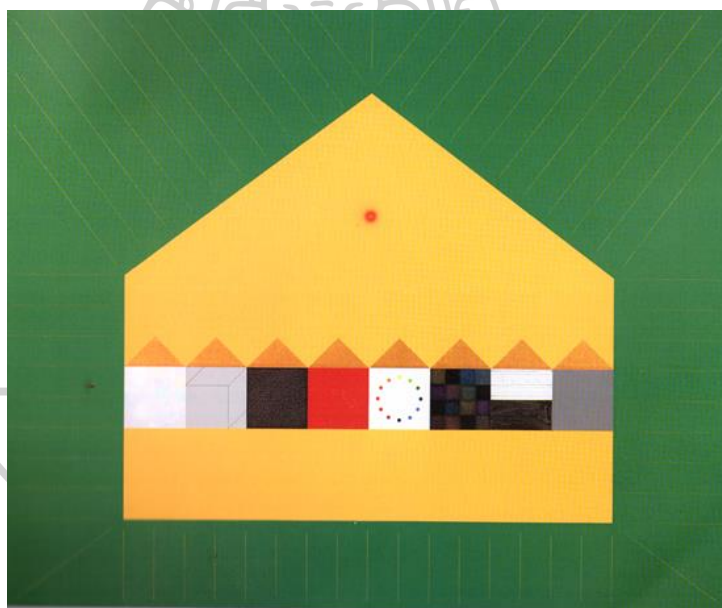
อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปินและผลงานศิลปะกรรม

อิทธิพลในรูปแบบของศิลปะที่มีอิทธิพลต่อผลงานสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าที่สุด คือ ลัทธิศิลปะสมัยใหม่ “โมเดิร์น อาร์ต” ในคริสต์ศตวรรษ 1860 – 1970 คำว่า โมเดิร์น (Modern คือคำวิเศษณ์ตรงกับคำว่า “สมัยใหม่” ในภาษาไทย) หมายถึง ความใหม่ ความร่วมสมัย ศิลปะล้วนแล้วแต่ “ใหม่ (Modern)”¹

¹ลัทธิศิลปะสมัยใหม่ “ Modern Art ” เข้าถึงเมื่อ 18 มกราคม 2563 เข้าถึงได้จาก

ลัทธิศิลปะสมัยใหม่ “โมเดิร์น อาร์ต” จะมีศิลปินที่มีอิทธิพลต่อข้าพเจ้าอย่างชัดเจน คือ งานจิตรกรรมของศาสตราจารย์เกียรติคุณ ปริญา ตันตีสุข² ศิลปินชาวไทย เกิดเมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2498 สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม³จะใช้พื้นที่แสดงรูปลักษณ์เชิงสัญลักษณ์ที่เรียบง่ายด้วยรูปแบบเรียบง่ายและขอบคม ตัวศิลปินที่เสนอภาพที่คลี่คลายจากการดูมาสู่รูปร่างที่เรียบง่าย และใช้ทัศนธาตุต่างๆ ในงาน เพื่อแสดงสัญลักษณ์ที่สื่อถึงเรื่องราวที่เกี่ยวกับบ้าน อบอวลด้วยความอบอุ่นและสงบสุข จะใช้รูปร่าง (Shape) ที่แบนเรียบง่ายกับสัญลักษณ์บางอย่างแทนเพื่อเล่าเรื่องที่ยึดตัวเองเป็นสื่อกลางในการแสดงออกและวิถีชีวิตไทยที่อยู่ภายใต้โครงสร้างของพระพุทธศาสนาในสังคมไทย สื่อโดยส่วนใหญ่จะมีเอิร์ธโทนทำให้รู้สึกถึงความเรียบง่ายดูสงบ ไม่เคลื่อนไหว อบอวล

ผลงานของศาสตราจารย์เกียรติคุณปริญา ตันตีสุข

ภาพที่ 1 : ชื่อผลงาน : “บ้าน:๑๕ กันยายน ๑๙๕๔” โดย ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ปริญา ตันตีสุข สีอะคริลิคบนผ้าใบ, 100 x 120 ซม. (2554) ที่มาจาก “HOME” Art Exhibition by Parinya TANTISUK พิมพ์ที่ บริษัทอรินทร์ดีแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด(มหาชน)

² ประวัติของศาสตราจารย์เกียรติคุณปริญา ตันตีสุข, เข้าถึงเมื่อ 23 มกราคม 2563, เข้าถึงได้จาก <http://www.rama9art.org/artisan/artdb/artists/home.php?p=profiles&name=Parinya%20Tantisuk>

³ งานจิตรกรรมของศาสตราจารย์เกียรติคุณปริญา ตันตีสุข, เข้าถึงเมื่อ 23 มกราคม 2563, เข้าถึงได้จาก <http://jumpsuri.blogspot.com/2016/03/blog-post.html?m=1>

ภาพที่ 2 : ชื่อผลงาน : “บ้าน:ธง” โดย ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ปริญญา ตันติสุข สีอะคริลิคบนผ้าใบ, 60 x 60 ซม.

(2554) ที่มาจาก “HOME” Art Exhibition by Parinya TANTISUK พิมพ์ที่ บริษัทอริรินทร์ตั้ง แอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด(มหาชน)

อิทธิพลที่ข้าพเจ้าได้รับจากศาสตราจารย์เกียรติคุณปริญญา ตันติสุข คือตัวศิลปินนำเสนอภาพที่คลี่คลายจากการ์ตูนมาสู่รูปร่างที่เรียบง่ายด้วยรูปแบบเรียบนิ่งและขอบคมแฝงด้วยสัญลักษณ์ที่สื่อถึงเรื่องราวเกี่ยวกับความเป็นอยู่ ความผูกพันของบ้านที่อบอุ่นไปด้วยความอบอุ่นและสงบองค์ประกอบของผลงานที่มีบรรยากาศที่ดูเงียบสงบ มีความเคลื่อนไหวของรูปทรงและทัศนธาตุอย่างกลมกลืน และแนวความคิดมุมมองเกี่ยวกับความคิดเกี่ยวกับวิถีชีวิตความเป็นไทย ความผูกพันต่อบุคคลและบ้านที่พำนักอาศัย ซึ่งตัวผลงานของศาสตราจารย์เกียรติคุณปริญญา ตันติสุข ถ่ายทอดถึงความคิดถึงบ้านของเขาได้อย่างอบอุ่น ทำให้แต่ละผลงานแฝงไปด้วยนัยยะทางสัญลักษณ์ในเชิงความหมายที่ลึกซึ้งสภาพของสีผลงานนั้นมี

ความอบอุ่น รูปร่างเรขาคณิตและเส้นแบบปฐมภูมิ⁴ (บริษัทอริรินทร์ตั้งแอนด์พับลิชชิ่ง & จำกัด(มหาชน), 2553)ขึ้น(เส้นตั้ง นอน และโค้ง)โดยสื่อให้เห็นถึงแนวความคิดทางพุทธศาสนา ข้าพเจ้าสนใจเรื่องของการใช้รูปร่างเรขาคณิต เส้นแบบปฐมภูมิ และสีเอิร์ธโทนและเรียบง่ายดูสงบ ผลงานของ

⁴ เส้นแบบปฐมภูมิมาประกอบขึ้น, เข้าถึงเมื่อ 23 มกราคม 2563, เข้าถึงได้จาก

ศาสตราจารย์เกียรติคุณปริญญา ตันตีสุข จึงส่งผลถึงอธิบดีพลต่องานของข้าพเจ้าอย่างยิ่ง (ภาพประกอบ 1, 2)

อ็องรี รูโซ (Henri Rousseau)

อ็องรี ฌูว์เลียง เฟลิกซ์ รูโซ (ฝรั่งเศส: Henri Julien Félix Rousseau) หรือเป็นที่รู้จักกันในชื่อ อ็องรี รูโซ (21 พฤษภาคม ค.ศ.1844 – 2 กันยายน ค.ศ.1910) เป็นจิตรกรชาวฝรั่งเศส ของสมัยหลังอิมเพรสชันนิสม์ของคริสต์ศตวรรษที่ 19 ผู้มีลักษณะการเขียนแบบ ศิลปะนาอิว (Naive art) และ แบบบรรพกาลนิยม (Primitivism) รูโซเป็นที่รู้จักกันว่า “Le Douanier” (เจ้าหน้าที่ศุลกากร) ตามหน้าที่การงาน ระหว่างที่มีชีวิตอยู่รูโซก็ถูกเย้ยหยัน แต่ต่อมาก็เป็นที่นับถือในการที่เป็นผู้สอนตนเองผู้เป็นอัจฉริยะผู้เขียนภาพที่มีคุณภาพสูง⁵

ภาพที่ 3 : Henri Rousseau, “The Hungry Lion Throws Itself On The Antelope” ,1905, Oil on canvas

⁵ อ็องรี ฌูว์เลียง เฟลิกซ์ รูโซ, เข้าถึงเมื่อ 23 มกราคม 2563, เข้าถึงได้จาก <https://th.m.wikipedia.org/wiki/>

ภาพที่ 4 : Henri Rousseau, “Snake Charmer ”,1907, Oil on canvas

อิทธิพลที่ข้าพเจ้าได้รับจากอ็องรี รูโซ (Henri Rousseau) จะมีลักษณะที่ดูง่ายคล้ายการเขียนของเด็ก แต่ก็ยังเป็นลักษณะที่แสดงความมีความสามารถสูง (Sophistication) ในผลงาน “The Hungry Lion Throws Itself On The Antelope” โดยอ็องรี รูโซ ภาพที่เป็นที่รู้จักกันดีที่สุดหลายภาพเป็นภาพป่าดิบ แม้ว่ารูโซเองจะไม่เคยออกจากฝรั่งเศสไปเห็นป่าดิบด้วยตาของตนเองก็ตาม⁶ ข้าพเจ้าเชื่อโดยผู้ที่ชื่นชมที่ว่าเมื่อรูโซรับราชการเป็นทหารแล้วมีส่วนเกี่ยวข้องกับการรุกรานเม็กซิโกก็ไม่มีมูลแต่อย่างใด แรงบันดาลใจของภาพเขียนมาจากหนังสือที่มีภาพประกอบ และสวนพฤกษชาติในกรุงปารีส และภาพสัตว์ป่า แต่รูโซก็มีโอกาสได้สนทนากับทหารผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการรุกรานเม็กซิโก และได้ฟังเรื่องราวต่างที่ทหารได้ไปประสบมาในประเทศกึ่งร้อน รูโซกล่าวกับนักวิพากษ์ศิลป์อาร์เซนอเล็กซองเดรว่าเมื่อได้ไปเยี่ยมชมสวนพฤกษชาติว่าเมื่อเข้าไปในเรือนกระจกตนเองก็จะเห็นต้นไม้ที่แปลกจากดินแดนอันห่างไกล ที่ทำให้มีความรู้สึกเหมือนอยู่ในฝัน ในผลงานสร้างสรรค์ของข้าพเจ้ามักใช้ใบไม้ที่ประดับในองค์ประกอบของภาพ ซึ่งใช้หลักการและวิธีคิดเช่นเดียวกับศิลปะนาอีฟ

(Naïve Art) คือ ศิลปะนาอีฟ หรือ ศิลปะไร้มายา เป็นศิลปะที่เหมาะสมกับเด็กหรือผู้ใหญ่ที่สนใจศึกษาศิลปะด้วยตัวเองโดยไม่เคยมีพื้นฐานทางศิลปะมาก่อน จุดเด่นคือ ใช้รูปแบบธรรมชาติ โดยเฉพาะดอกไม้และพืชอื่น ๆ มาทาสีเป็นลวดลายเส้นสีที่เพ้อฝันลักษณะรูปแบบจะเป็นการลดทอน

⁶ อ็องรี ฌูว์เลียง เฟลิกซ์ รูโซ, เข้าถึงเมื่อ 23 มกราคม 2563, เข้าถึงได้จาก

รูปแบบจากธรรมชาติ แมลง และสัตว์ ไบโม่ เถาวัลย์ ตามธรรมชาติ ซึ่งข้าพเจ้านำลักษณะดังกล่าว จากศิลปินในกลุ่มศิลปะนาอิวฟ์ ดังต่อไปนี้ (ภาพประกอบ 3, 4)

ศิลปะแนวเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism) เป็นลัทธิศิลปะเหนือจริง เริ่มต้นตอนศตวรรษที่ 20 ในประเทศฝรั่งเศส มีรากฐานมากจากกลุ่มดาดา (Dada) โดยนักทฤษฎีหลักประจำกลุ่มก็คือ อองเดร เบรตง มีจุดหมายอยู่ที่มีการคลี่คลายสภาพอันขัดแย้งระหว่างระยะห่างของความฝันและความเป็นจริง โดยถ่ายทอดออกมาในศิลปะด้วยวิธีต่าง ๆ กัน เช่น สร้างภาพซึ่งดูเหนือจริงหรือถึงขั้นหลอนหรือพัฒนาเทคนิคด้านภาพที่จะช่วยถ่ายทอดความฝันหรือจิตใต้สำนึกออกมา งานของกลุ่มนี้จึงมักเกี่ยวกับทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของซิกมันด์ ฟรอยด์ที่ว่า “มนุษย์ทุกคนอยู่ภายใต้อิทธิพลของจิตไร้สำนึก ซึ่งเราฝึความอยากอันมิได้ขัดเกลาเอาไว้ จนทำให้รู้สึกว่าการปาเถื่อนยังคงมิได้หายไปจากมนุษย์ หากแต่หลบอยู่ในส่วนลึกจิตใจ”⁷

ศิลปะแนวเซอร์เรียลลิสม์ มีความหมายว่า เหนือความจริง เพราะศิลปะแนวนี้ถ่ายทอดเรื่องราวเหนือธรรมชาติ ถ่ายทอดสิ่งที่อยู่ในความฝันออกมา งานเซอร์เรียลลิสม์มีความสำคัญอยู่ที่การแสดงออกของจิตใต้สำนึกอย่างอิสระ ปราศจากการควบคุมของเหตุผล มีความฝันและอารมณ์ จินตนาการค่อนข้างโน้มเอียงไปในทางกามวิสัย หลักการของเซอร์เรียลลิสม์คือ จินตนาการเป็นส่วนสำคัญของการแสดงออก จินตนาการคือจิตใต้สำนึก และจิตใต้สำนึกเป็นภาวะของความฝัน ที่มีขบวนการต่อเนื่องกัน ซึ่งนำไปสู่การสร้างสรรคงานศิลปะได้ สิ่งที่เราเห็นจากโลกภายนอกขณะตื่น เป็นเพียงปรากฏการณ์ทางการแทรกแซงความงามของพวกเขาคือความมหัศจรรย์ ความมหัศจรรย์เพียงอย่างเดียวที่สามารถสร้างศิลปะให้สมบูรณ์ และยังให้มีความรู้สึกที่เต็มไปด้วยความหมายต่อความรู้สึกของมนุษย์⁸ ซึ่งผลงานของข้าพเจ้ามีความสอดคล้องกับความเหนือจริง ที่ผสมผสานกับจินตนาการและอารมณ์เพื่อฝัน ด้วยลัทธิเซอร์เรียลลิสม์มีความน่าสนใจในความฝันและจินตนาการ ความคิดที่เหนือความเป็นจริง ไม่มีทางเกิดขึ้นจริงในโลกใบนี้ ซึ่งทำให้ข้าพเจ้าได้นำหลักการเหล่านี้มาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน และผลงานของศิลปินในกลุ่มของศิลปะแนวเซอร์เรียลลิสม์ที่มีอิทธิพลต่อผลงานของข้าพเจ้า มีดังนี้

⁷ ศิลปะแนวเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism), เข้าถึงเมื่อ 23 มกราคม 2563, เข้าถึงได้จาก

<https://chaiyan222.wordpress.com/>

⁸ เหนือความจริง, เข้าถึงเมื่อ 23 มกราคม 2563, เข้าถึงได้จาก

<https://chaiyan222.wordpress.com/>

มาร์ก ซากาล (Marc Chagall)

ภาพที่ 5 : มาร์ก ซากาล (Marc Chagall), เข้าถึงได้จาก
[https://www.pinterest.com/search/pins/?q=marc%20chagall&rs=typed&term_meta\[\]=marc%7Ctyped&term_meta\[\]=chagall%7Ctyped](https://www.pinterest.com/search/pins/?q=marc%20chagall&rs=typed&term_meta[]=marc%7Ctyped&term_meta[]=chagall%7Ctyped)

มาร์ก ซากาล (ฝรั่งเศส : Marc Chagall) เป็นจิตรกรชาวเบลารุส - รัสเซีย (เดิมเป็นชาวยิว - ชาวเบลารุส) คนสำคัญในคริสต์ศตวรรษที่ 20 ซากาลเกิด วันที่ 7 กรกฎาคม ค.ศ.1887 เกิดที่เบลารุส ซึ่งขณะนั้นเป็นส่วนหนึ่งของจักรวรรดิรัสเซีย เขาเป็นศิลปินผู้มีส่วนในขบวนการศิลปะสมัยใหม่ ภายหลังกิลปีเออสมเพรสชั่นนิสม์ของซากาล เป็นงานที่เต็มไปด้วยการใช้สัญลักษณ์ นอกจากงานจิตรกรรมแล้ว ซากาลยังมีกระจกสีและงานโมเสกด้วย

ชีวิตของมาร์ก ซากาลเกิดที่ลืออนโซ ใกล้เมืองวีเซียบสค์ (Vitebsk) ในเบลารุส เป็นลูกคนโต ในบรรดาพี่น้อง 7 คน ในครอบครัวชาวยิวคัทสคิ พ่อของซากาลเป็นพ่อค้าปลาเฮอริง ชีวิตวัยเด็กค่อนข้างยากจน แต่เป็นชีวิตที่มีความสุขซึ่งสะท้อนในผลงานของซากาลตลอดชีวิต

สองสามเดือนหลังจากเรียนการเขียนภาพกับเยฮูดา เพ็น (Yehuda Pen) จิตรกรคนสำคัญของท้องถิ่นเมื่อปี ค.ศ. 1906 ซากาลก็ย้ายไปเซนต์ปีเตอร์เบิร์ก ในปี ค.ศ. 1907 ขณะที่อยู่ที่นั่นซากาลก็เป็นสมาชิกของ “ สมาคมสนับสนุนศิลปะ ” (Society of Art Supporters) และเริ่มศึกษากับนิโคไล โรริค (Nikolai Roerich) ซึ่งเป็นที่ที่ซากาลได้พบศิลปินหลากหลายลัทธิและหลายลักษณะ

ระหว่างปี ค.ศ. 1908 ถึงปี ค.ศ. 1910 ชากาลศึกษากับลีออน บาสท์ (Leon Bakst) ที่สถาบันการวาด และจิตรกรรมชวานท์เซวา (Zvantseva School Drawing and Painting)

ช่วงชีวิตนี้เป็นช่วงที่ลำบากสำหรับชากาล ในระหว่างนั้นชากาลจะอาศัยอยู่ได้เฉพาะเมือง เซนต์ปีเตอร์และต้องมีใบอนุญาต ชากาลถูกจับและจำขังอยู่ระยะหนึ่ง แต่ชากาลยังอาศัยอยู่เซนต์ปีเตอร์จนปี ค.ศ. 1910 ระหว่างนั้นก็เดินทางไปเยี่ยมบ้านเกิดเป็นบางครั้ง ซึ่งในปี ค.ศ. 1909 ชากาลได้พบเบลลา โนเซนด์ผู้ต่อมาเป็นภรรยาของชากาล

หลังจากมีชื่อเสียงมากขึ้นชากาลก็ย้ายไปเซนต์ปีเตอร์ไปตั้งหลักแหล่งที่ปารีสเพื่อไปอยู่ในสังคมของศิลปินที่มีชื่อของฝรั่งเศสในแขวงมาปาร์นัส (Montparnasse) ที่นั่นชากาลก็ได้ทำความรู้จักกับศิลปินอวองการ์ด เช่น กิโยม อาปอลลิแนร์ (Guillaume Apollinaire) โรแบร์ตเดโลเนย์ (Robert Delaunay) และแฟร์น็อง เลฌ (Fernand Leger) ในปี ค.ศ. 1914 ชากาลกลับไปวิเชียบสค์ และปีหลังจากนั้นก็ได้แต่งงานกับคู่มั้นเบลลา ขณะที่อยู่รัสเซียสงครามโลกครั้งที่หนึ่งก็ระเบิดขึ้นในปี ค.ศ. 1916 ชากาลมีลูกคนแรกเป็นลูกสาวชื่อว่า ไอดา⁹

มาร์ค ชากาล เป็นศิลปินคนหนึ่งที่วาดภาพซึ่งมีอิทธิพลต่ออารมณ์ความรักระหว่างคนรัก และความรักที่มีต่อบ้านเกิดเมืองนอน โดยพยายามผสมผสานความทรงจำเกี่ยวกับอดีตของเขากับเหตุการณ์ปัจจุบันและเมื่อความฝันกับความเป็นจริงของชากาลปะทะกันทำให้เกิดภาพศิลปะสมัยใหม่ ซึ่งทำให้จิตใจของคนดูภาพได้ล่องลอยไปกับจินตนาการของชากาล เช่นผลงานที่เข้าเขียนรูปภรรยา ถีอดอกไม้ในมือ ที่เขาเป็นคนมอบให้ ในขณะที่เขาได้ล่องลอยในอากาศพร้อมกันเขาก็หันศีรษะมาจุมพิตเธอ ริมฝีปากของคนทั้งสองคนขณะสัมผัสกันแสดงความรักที่มีต่อกัน ซึ่งอ่อนโยน อ่อนหวาน นุ่มนวลเป็นสุข ของห้วงอารมณ์ความรักหนุ่มสาวที่กำลังตกหลุมรักกัน ทางนอกหน้าต่างเราจะเห็นจะเห็นโบสถ์ที่อยู่ระยะไกลออกไปสุดสายตา บนโต๊ะข้างหน้าต่างมีเค้กตั้งอยู่แสดงถึงการฉลองวันแห่งการมีความสุขที่ได้เจอกัน¹⁰ ลักษณะผลงานของชากาลจะเป็นเกี่ยวกับภาพแนว (Cubism) แต่เขาไม่ได้ทำให้ภาพ (Birthday) เป็นภาพในแนวเหนือจริง (Surrealism) คืองานชนิดนี้จะเป็นการสร้างสรรค์มาจากจิตใต้สำนึก หรือ จินตนาการ และอารมณ์เพื่อฝัน โดยไม่คำนึงถึงเหตุผลในโลกแห่งความเป็นจริง ซึ่งจะทั้งที่แสดงออกมาในลักษณะของความรัก จะได้รับอิทธิพลจิตรกรรมสมัยใหม่ด้วย

⁹ มาร์ค ชากาล , เข้าถึงเมื่อ 23 มกราคม 2563 , เข้าถึงได้จาก https://th.wikipedia.org/wiki/มาร์ค_ชากาล

¹⁰ จิตรกรผู้มีเทวดาในจิตใจ , เข้าถึงเมื่อ 23 มกราคม 2563 , เข้าถึงได้จาก <https://mgronline.com/science/detail/9570000102047>

เพราะเขาชื่นชอบจินตนาการที่เหมือนเทพนิยายและจะมีความเกี่ยวข้องกับทฤษฎีของซิกมันด์ ฟรอยด์¹¹ (ภาพประกอบ 6, 7, 8)

ภาพที่ 6 : Marc Chagall , Birthday , 1915 ,Oil on Cardboard , 80.6x99.7 cm
เข้าถึงได้จาก <https://www.pinterest.com/pin/755478906222178074/>

ภาพที่ 7 : Marc Chagall , The Betrothed and Eiffel Tower , 1913 ,Oil on Canvas
เข้าถึงได้จาก <https://www.pinterest.com/pin/614459942895221384/>

¹¹ มาร์ค ชากาล , เข้าถึงเมื่อ 23 มกราคม 2563 , เข้าถึงได้จาก <https://my.dek-d.com/bikey/writer/viewlongc.php?id=257465&chapter=6>

ภาพที่ 8 : Marc Chagall , The Promenade , 1917 ,Oilt on Canvas
 เข้าถึงได้จาก <https://www.pinterest.com/pin/848506386030308782/>

อิทธิพลที่ข้าพเจ้าได้รับจากซากาลคือรูปแบบความรักที่อยู่ในห้วงอารมณ์เพื่อฝัน ผสมผสานกับจินตนาการองค์ประกอบที่ผู้หญิงกับผู้ชายแสดงออกถึงความรัก อยู่เคียงข้างกัน มีการสื่อสารถึงบรรยากาศที่อบอุ่นไปด้วยความรักของคนทั้งสองคนได้อย่างลงตัวและมีแนวความคิดมุมมองถึงเรื่องความรักเป็นอย่างดี ความผูกพันต่อกันอย่างลึกซึ้ง และอยู่ในสถานที่บ้านเกิดเมืองนอน ซึ่งข้าพเจ้าเห็นถึงผลงานของซากาลถ่ายทอดความรู้สึกต่อภรรยาของเขาได้ชัดเจนและเต็มไปด้วยความอบอุ่นใจ แต่ละครภาพเขาได้ใช้สีสันที่อบอุ่น ถึงอารมณ์ฟุ้งฝัน และองค์ประกอบที่มีความเหมาะสมกับบรรยากาศโดยรวม ๆ ตัวของคู่รัก ข้าพเจ้าสนใจภาพบรรยายของทัศนียภาพที่มีท้องฟ้า ก้อนเมฆ ดวงอาทิตย์ ที่แสดงถึงความอุดมสมบูรณ์และสวยงามมันทำให้ข้าพเจ้าได้ผ่อนคลายความเหนื่อยล้าเมื่อมองขึ้นไปบนท้องฟ้าอันกว้างใหญ่ ทำให้มีความสุข ผลงานของซากาล จึงมีผลถึงอิทธิพลต่องานของข้าพเจ้าอย่างมาก

วินเซนต์ แวนโก๊ะ (Vincent Willem Van Gogh)

ภาพที่ 9 : วินเซนต์ แวนโก๊ะ (Vincent Willem Van Gogh)

เข้าถึงได้จาก https://th.wikipedia.org/wiki/Van_Gogh

วินเซนต์ แวนโก๊ะ (Vincent Willem Van Gogh) เป็นจิตรกรชาวดัตช์ เกิดเมื่อวันที่ 30 มีนาคม ค.ศ. 1853 ที่เมืองซันเดิร์ต (Zundert) ประเทศเนเธอร์แลนด์ ซึ่งเป็นหนึ่งในผู้มีชื่อเสียงและอิทธิพลที่สุดในประวัติศาสตร์ตะวันตก เขาได้สร้างสรรค์ศิลปะไว้กว่า 2,100 ชิ้น ในระยะเวลาสิบกว่าปี ในจำนวนนี้เป็นภาพสีน้ำมัน 860 ชิ้น ซึ่งล้วนลักษณะเด่นเรื่องสีสันจัดจ้านและงานที่ใช้ที่แปรงฉวัดเฉวียนแฝงอารมณ์ชวนน่าประทับใจอันช่วยสร้างฐานให้แก่ศิลปะสมัยใหม่¹²

ชีวิตของวินเซนต์ แวนโก๊ะ มีพ่อเป็นนักบวชในศาสนาคริสต์ มีพี่น้องด้วยกันทั้งหมด 6 คน เป็นคนชนชั้นกลางที่มีชีวิตไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง เขาเป็นเด็กหนุ่มที่ดูจะอะจะ ไม่คล่องแคล่ว เหมือนคนมีปมด้อย ก่อนข้างซีใจน้อย เขามีนิสัยเก็บตัวและมีอาการวิตกกังวล และยังมีอารมณ์อ่อนไหวอ่อนโยน มีเมตตาต่อคนทุกซี่ยาก ทำให้ทุกคนมองเขาเป็นคนใจร้อน เมื่อแวนโก๊ะ อายุ 16 ปี เขาได้ทำงานนายหน้าขายศิลปะกรรมจึงเดินทางบ่อย แต่เมื่อต้องย้ายบ้านไปอยู่ลอนดอน เขาก็ตกอยู่สภาวะซึมเศร้า จึงหันไปศึกษาเกี่ยวกับศาสนา ปฏิบัติศาสนากิจในฐานะมิชชันนารีโปรเตสแตนต์ทางภาคใต้ของเบลเยียม ชีวิตเขาล่องลอยไปมาระหว่างอันทรุกโทรมกับความโดดเดี่ยวอ้างว้าง กระทั่งแวนโก๊ะ

¹² วินเซนต์ แวนโก๊ะ (Vincent Willem Van Gogh) , เข้าถึงเมื่อ 23 มกราคม 2563 , เข้าถึงได้จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/>

มาจับงานวาดเขียนใน ค.ศ. 1881 หลังย้ายกลับไปอยู่บ้านเกิดเมืองนอนกับบิดามารดา เขาได้รับการสนับสนุนจากธีโอ (Theo) น้องชายคอยให้ความช่วยเหลือด้านการเงิน เขากับน้องชายจะสนิทสนมกันมากคอยติดต่อพูดคุยทางจดหมาย ผลงานชิ้นแรกของเขาจะทำงานศิลปะแนวหุ่นนิ่งและภาพแสดงถึงความเป็นอยู่ของชนชั้นกรรมกร แต่มีไม่มากในการใช้สีสันซิด ๆ ซึ่งเขาได้เปลี่ยนแนวการวาดมาใช้สีสันซิดใสจัดจ้านในภายหลัง ในปีค.ศ. 1886 เขาได้ย้ายไปอยู่ที่ปารีส ได้พบเจอกับกลุ่มแวนการ์ด ซึ่งเป็นกลุ่มศิลปินที่ชื่นชอบทดลองอะไรใหม่ ๆ และมักจะมีแนวความคิดที่ก้าวหน้ากว่ายุคของตนเอง ทำให้สมาชิกกลุ่มแวนการ์ดที่ได้กลายมาเป็นเพื่อนของแวนโก๊ะ ก็คือ ปอล โกแวง (Paul Gauguin) เป็นผู้จุดประกายความคิดเรื่องการใช้สีสันซิดจัดจ้านในผลงานของแวนโก๊ะ เขาและโกแวงเป็นที่พูดคุยถูกคอก มีแนวความคิดด้านศิลปะที่คล้ายกัน แต่เมื่อเวลาต่อมาเขาทั้งสองได้มาเช่าที่พักด้วยกันเพื่อร่วมสร้างสรรค์ผลงานแต่เพราะเขาเป็นโรคซึมเศร้าจึงทำให้เขามีปากเสียงกันกับเพื่อนรักอย่างโกแวงอยู่บ่อยครั้ง เพราะโกแวงนั้นมีอาชีพเป็นพ่อค้าภูมิฐาน แต่เขาก็เป็นศิลปินไส้แห้งที่มีน้องชายให้ความช่วยเหลือด้านการเงินอยู่เสมอ ทั้งคู่ทะเลาะกันทุกครั้งทำให้เขาที่มีสภาพจิตใจไม่มั่นคงทำให้เขาคิดว่าโกแวงกำลังพุดตูดถูกเขาอยู่นั่นเอง จนเมื่อแวนโก๊ะและโกแวงเกิดการทะเลาะกันอย่างรุนแรง ทำให้แวนโก๊ะไม่สามารถควบคุมอารมณ์ เขาคว่ามืดโหมกที่วางอยู่ใกล้ตัวและวิ่งไล่แทงโกแวงด้วยอารมณ์ที่แปรปรวนทางอารมณ์ที่แสดงออกมากขึ้นถึงขั้นทำร้ายร่างกาย ทำให้เขาได้เสียเพื่อนรักอย่างโกแวง และต้องเข้าการรักษาสภาพจิตใจที่โรงพยาบาลจิตเวชอยู่บ่อยครั้งอย่างไรก็ตามข้อสันนิษฐานเรื่องหุซ่ายที่หายไปของเขานั้นมีหลายทฤษฎี เช่น เกิดจากการโต้เถียงกับแฟนสาวที่เป็นโสเภณีอย่างรุนแรง เขาจึงตัดหุซ่ายของตัวเองเพื่อประชดประชันหญิงสาวอันเป็นที่รัก บ้างก็ว่าเขาตัดหุซ่ายและนำหุซ่ายไปเลี้ยงเลียอดห่อกระดาศส่งไปให้โสเภณีที่เขาแอบชอบ ซึ่งแน่นอนว่าเมื่อสาวคนไหนเจอเรื่องแบบนี้ก็ต้องโบกมือลา หลังจากนั้นที่ทะเลาะกับหุซ่ายเขาได้รักษาที่โรงพยาบาลจิตเวช (Saint – Paul) ในเมือง (Saint – Remy) ประเทศฝรั่งเศส เขาได้เขียนภาพชื่อว่า “ราตรีประดับดาว” (The Starry Night) อันโด่งดังเป็นภาพสีน้ำมันที่แสดงให้เห็นถึงทิวทัศน์ตอนกลางคืน เป็นมุมมองของเขาที่มองวิวมมาจากหน้าต่างของสถานที่บำบัดจิตใจ แสดงให้เห็นถึงสวยงามที่ซ่อนความเจ็บปวดเอาไว้ภายในจิตใจ และสภาพจิตใจที่ไม่มั่นคงทำให้ท้ายที่สุดหลังจากที่เขาได้เขียนภาพที่ชื่อว่า “รูปทางสามแพร่ง” (Wheatfield with Crows) ที่นักวิจารณ์ตีความหมายของภาพนี้ได้ว่า อาจเป็นการพยายามบอกให้ผู้คนที่เห็นภาพนี้รับรู้ว่าเขากำลังหาทางออกให้กับชีวิตของตัวเองอยู่ ซึ่งหนทางนั้นแบ่งออกเป็นสามทางแยก และเขารู้สึกสับสนไม่รู้ว่าจะต้องเดินทางไปไหน

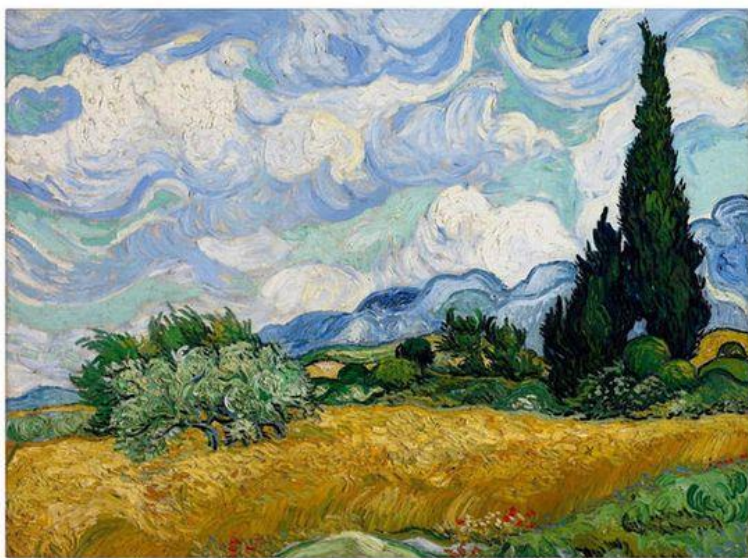
เมื่อเขียนภาพเสร็จสิ้น เขาได้ตัดสินใจหยิบปืนลูกม่มายิงเข้าที่ศีรษะตัวเองทำให้ต้องรักษาอยู่สามวันและในวันสุดท้ายแวนโก๊ะก็เสียชีวิตในปี ค.ศ. 1890 หลังจากเขาได้เสียชีวิตลง ผลงานของเขาได้โด่งดังเป็นอย่างมากและถูกขนานนามว่า “ Where discourses on madness and creativity

converge ” ที่เปรียบว่าเขาเป็นศิลปินผู้ที่มีเส้นกั้นบาง ๆ ระหว่างความบ้าและการสร้างสรรค์ที่ถึงแม้วิธีการใช้ชีวิตของเขาจะเป็นแบบอย่างให้กับคนรุ่นหลังไม่ได้เท่าไหร่นัก แต่ในเรื่องความรักในสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ทำให้เขาพยายามและต่อสู้จนมีผลงานมากมายมาให้โลกได้เห็นกว่า 2,100 ชิ้น¹³
(ภาพประกอบ 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16)

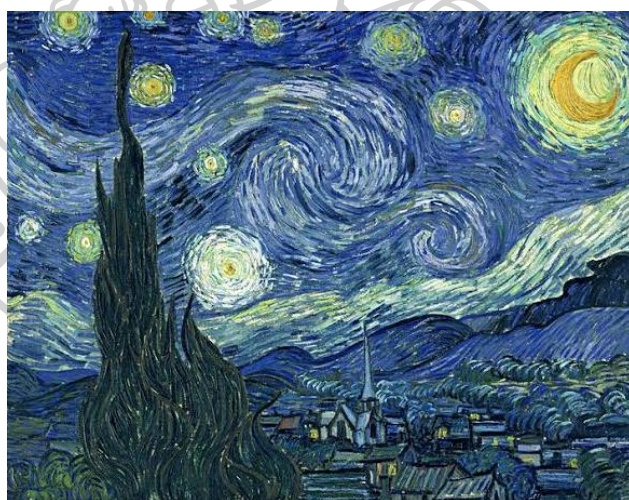

ภาพที่ 10 : Van Gogh , Sunflowers , 1889 , Oil on Canvas , 95x73 cm
เข้าถึงได้จาก <https://www.pinterest.com/pin/460985711857805550/>

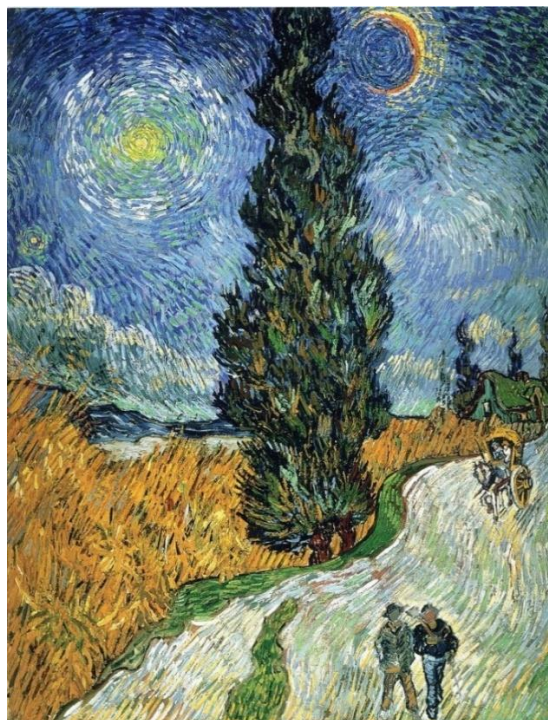
¹³ ชีวิตของวินเซนต์ แวนโก๊ะ , เข้าถึงเมื่อ 23 มกราคม 2563 , เข้าถึงได้จาก <https://www.unlockmen.com/this-year-win-your-way-nonkul>

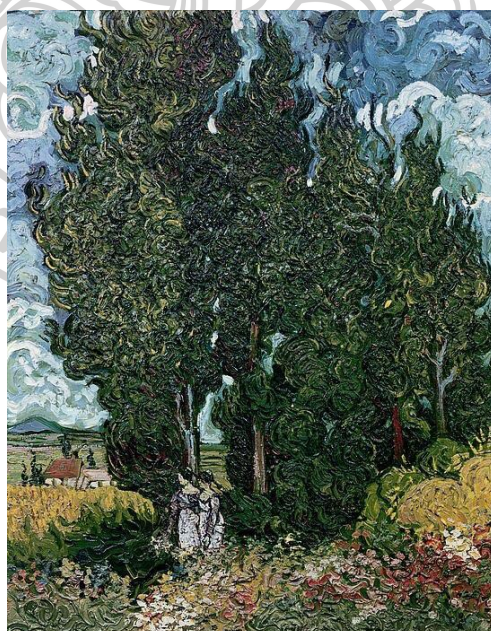
ภาพที่ 11 : Van Gogh , Wheat field with cypresses, 1889 , Oil on Canvas , 93.4x73 cm
เข้าถึงได้จาก <https://www.pinterest.com/pin/212021095042720690/>

ภาพที่ 12 : Van Gogh , Starry Night , 1889 , Oil on Canvas , 92.1x73.7 cm
เข้าถึงได้จาก <https://www.pinterest.com/pin/293508100712845041/>

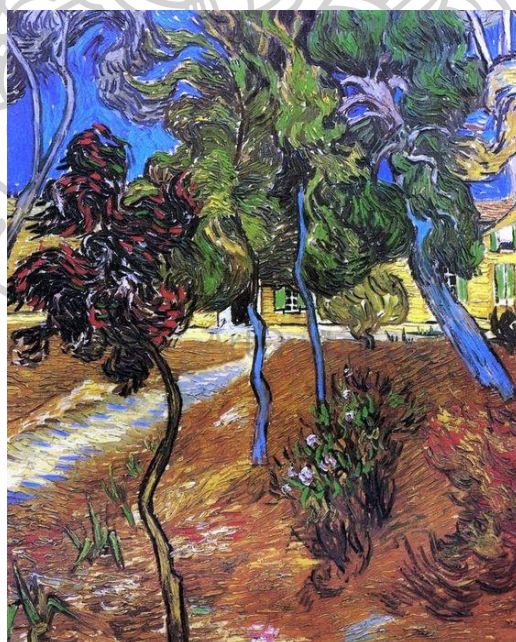
ภาพที่ 13 : Van Gogh , Road with cypress and star , 1889 , Oil on Canvas , 92.1x73.7cm
เข้าถึงได้จาก <https://www.pinterest.com/pin/500181102368129353/>

ภาพที่ 14 : Van Gogh , Cypress and two female figures , 1890 , Oil on Canvas ,
92.1x73.7 cm เข้าถึงได้จาก <https://www.pinterest.com/pin/500181102368129353/>

ภาพที่ 15 : Van Gogh , Two poplars on a road Through the hills , 1890 , Oil on Canvas, 61.6x45.7 cm เข้าถึงได้จาก <https://www.pinterest.com/pin/542613455105623965/>

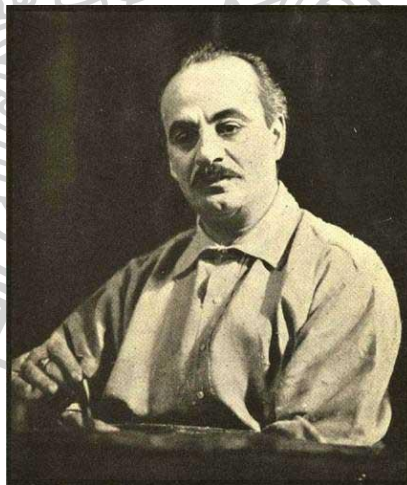

ภาพที่ 16 : Van Gogh , Trees in the garden of Saint – Paul Hospital, 1889 , Oil on Canvas เข้าถึงได้จาก <https://www.pinterest.com/pin/379006124892505701/>

อิทธิพลที่ข้าพเจ้าได้รับจากแวนโก๊ะ คือรูปภาพทิวทัศน์บรรยากาศที่ถ่ายทอดเหมือนจริง องค์ประกอบของผลงานที่มันบรรยากาศยามค่ำคืน ดวงดาวบนท้องฟ้าตอนกลางคืน ถ่ายทอดให้รู้สึกถึงความเหงา ความคิดถึง ความเจ็บในใจของข้าพเจ้า ความผูกพันกับสถานที่บ้านเกิดที่ข้าพเจ้าได้จากมา แต่ละผลงานของแวนโก๊ะ แสดงให้เห็นถึงสวยงามที่ซ่อนความเจ็บปวดเอาไว้ภายในจิตใจ ซึ่งสภาพของสีผลงานนั้นมีความสดใสจัดจ้าน ชัดเจนสีแสดงถึงความเจ็บเหงาและเศร้า รูปทรงของต้นไม้ ดอกไม้ภายในงานแวนโก๊ะ แสดงถึงความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติ ข้าพเจ้าสนใจเรื่องการใช้บรรยากาศของผลงาน สร้างพื้นที่ขององค์ประกอบเหมาะสมกับบรรยากาศของภาพ เช่น ช่วงเวลา กลางคืนที่มีหมอกดาว ดวงจันทร์ บนท้องฟ้า เต็มเปี่ยมไปด้วยอารมณ์และความรู้สึกได้อย่างชัดเจน จึงทำให้ผลงานของแวนโก๊ะ มีอิทธิพลสำหรับข้าพเจ้าได้อย่างมาก

อิทธิพลที่ได้รับจากวรรณกรรม

คาลิล ยิบราน (Khalil Gibran)

ภาพที่ 17 : คาลิล ยิบราน (Khalil Gibran)

เข้าถึงได้จาก <http://www.newheartawaken.com/guru/24>

การสร้างสรรคผลงานวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้ามีประเด็นสำคัญส่วนหนึ่งมาจากการได้รับอิทธิพลจากวรรณกรรมของคาลิล ยิบราน ซึ่งเป็นกวี นักเขียนและศิลปินที่ได้รับสมญานามว่า “วิลเลียมเบลค แห่งศตวรรษที่ 20” คาลิล ยิบราน ที่เมือง บุเชอริ (Bechari) ประเทศเลบานอนที่ปี ค.ศ. 1883 และเสียชีวิตลงที่นครนิวยอร์กประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อปี ค.ศ. 1931 “โดยบิดาและมารดาของยิบรานจัดว่าเป็นผู้มีการศึกษาและวัฒนธรรมที่ดี ผนวกกับในตระกูลของทางมารดายังได้ชื่อมี

ความสามารถเก่งทางด้านดนตรีมากที่สุดในบ้านด้วย ยิบรานได้เผยให้เป็นประจักษ์ในฝีมือด้านการวาดเขียน ก่อสร้าง ปั้น และการแต่งเรียงความมาตั้งแต่เยาว์วัย พอเมื่อเขาอายุได้ 8 ปี ก็เริ่มเข้าใจในงานศิลปะและสามารถเข้าใจวิธีการทำงานศิลปะได้อย่างลึกซึ้ง โดยยิบรานได้ชื่นชอบเฉพาะผลงานของไมเคิลแองเจโลและลีโอนาโด ดา วินชี ในปี ค.ศ. 1895 ต่อมาครอบครัวของเขาได้เดินทางไปตั้งรกรากยังประเทศสหรัฐอเมริกา แต่พอเมื่อเขาอายุได้ 14 ปีครึ่ง ยิบรานก็ต้องเดินทางหวนกลับมายังเลบานอนอีกครั้งและได้เข้าเรียนในสถานศึกษาสอนภาษาอาหรับของซีเรีย ต่อมายิบรานได้เดินทางไปศึกษาศิลปะกับโรแดง (Auguste Rodin) ประติมากรผู้มากความสามารถชาวฝรั่งเศสที่ Ecole des Beaux Arts ในกรุงปารีส และในปี ค.ศ. 1912 ยิบรานได้เดินทางกลับไปยังสหรัฐอเมริกาอีกครั้งและพำนักอยู่ในนิวยอร์ก ซึ่ง ณ ที่นั่นเองเขาก็ได้ริเริ่มก่อตั้งสมาคมนักเขียนชาวอาหรับ (Arabic P.E.N. Club) ขึ้นและเขาก็เป็นนายกของสมาคมด้วย (ภาวิไล, 2553)

ผลงานประพันธ์ของ ยิบราน ได้มีอิทธิพลและสร้างแรงจูงใจต่อคนรุ่นหลังอย่างมากทั้งผู้ใช้ภาษาอาราบิกในประเทศอาหรับและในประเทศสหรัฐอเมริกา ตลอดจนในทวีปยุโรป เอเชีย ตรากบกระทั่งก้าวข้ามไปสู่ประเทศจีนและเรื่อยไปจนถึงประเทศสเปน ผลงานชิ้นแรก ๆ ของยิบรานเป็นบทเรียงความและบทกวีภาษาอาหรับ ซึ่งผลงานเหล่านี้ล้วนได้แฝงทัศนคติอันเกี่ยวกับนัยแห่งความรู้แจ้งในธรรมะร่วมประกอบกับได้เผยความงดงามร่วมไว้ในท่วงทำนองตลอดจนได้ให้แนวทางใหม่ในอันที่สามารถนำไปสู่การช่วยแก้ปัญหาของชีวิต จากนั้นยิบรานก็ได้เริ่มใช้ภาษาอังกฤษในผลงานของเขา ตั้งแต่เขามีอายุได้ไม่ถึง 20 ปีด้วยซ้ำไป และผลงานเขียนชิ้นที่สร้างชื่อเสียงที่สุดให้แก่ยิบรานนั้น คือปรัชญาชีวิต (The Prophet) ซึ่งมีนัยความโดยรวมที่ได้กล่าวถึงนัยแห่งความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ด้วยกัน และผลงานชิ้นนี้เองยังได้ถูกแปลเผยแพร่ออกไปในวงกว้างเป็นภาษาต่าง ๆ ไม่น้อยกว่า 13 ภาษา ประกอบกับมีผู้ให้ความสนใจอ่านกันอย่างแพร่หลายไปทั่วโลก เนื้อหาในผลงานนี้ยิบรานได้บรรจุหลักสัจธรรมร่วมไว้โดยอาศัยวิธีการสื่อสารผ่านจากสำนวนกวีทางปรัชญาและธรรมะร่วมพร้อมกันไปอยู่ในตัวตน เนื้อหาของผลงานเองมีผลทำให้บุคคลหลายเชื้อชาติ และต่างลัทธิศาสนาจำนวนล้นต่างยึดเหนี่ยวยึดถือให้นัยแห่งคำสอนในงานชิ้นนี้ว่าเปรียบเสมือน “ประทีปนำทางการดำรงวิถีชีวิต” ทั้งนี้ก็ด้วยเพราะทุกคนต่างเห็นร่วมตรงกัน “สัจธรรม” นั้นเป็นเท็จจริงที่เป็นสมบัติของมนุษยชาติทั่วไปไม่ว่า ชาติ ภาษา ศาสนาหรือลัทธิใดก็ตามที่

มุมมองความรักของคาลิล ยิบราน

ผลงานวาทะของคาลิล ยิบรานได้ถ่ายทอดมุมมองของความรักในเชิงเปรียบเทียบ ซึ่งนำไปสู่การถ่ายทอดความรัก ความอบอุ่น อย่างลึกซึ้ง ว่าด้วยความรักหลากหลายประเภท

ยกตัวอย่างดังนี้

1. ความรักของวัยหนุ่มสาวเป็นความรักที่ยึดติด ฉาบฉวย เมื่อคนเรารู้สึกรักหรือชอบใครสักคน อยู่ในอารมณ์หรือห้วงความเพ้อฝันทำให้คนเราไร้สติและจะเอาใจของตนไปผูกติดกับอีกคนหนึ่งให้เราไร้ซึ่งอิสระในการใช้ดำรงชีวิต สร้างพันธะขึ้นมาโดยไม่ไตร่ตรอง เมื่อความรักทำให้เรามีความสุขและความทุกข์ทำให้เราต้องทนอยู่ในสภาวะนั้น ไม่หลุดพ้นจากห้วงความรัก

แต่ในวาทกรรมของคาลิล ยิบราน ที่ได้กล่าวถึงความรัก ในรูปแบบที่บางครั้งเรื่องของความรัก เราต้องปล่อยหัวใจเป็นผู้นำทางมากกว่าสมอง ยิบรานสอนให้เราอดทนต่อเรื่องความรักถึงแม้บางช่วงเวลา เส้นทางมันจะขรุขระ และยากลำบากยากเย็น เจ็บปวดขนาดไหนก็ตาม ถึงแม้จะต้องแลกมาด้วยความเจ็บปวดแค่ไหนก็ตาม เราก็ต้องผ่านมันไปให้ได้ ดังวาทะบทนี้

“ความรักมีอาจให้สิ่งใดนอกจากตัวเอง
และยอมไม่รับเอาสิ่งใดจากตนเอง
ความรักไม่ครอบครอง และไม่ยินยอมถูกครอบครอง – ครอบงำ
เพราะความรักนั้นพอเพียงแล้ว สำหรับคำตอบ...ความรัก”¹⁴

จะเห็นได้ว่าความรักมันเปรียบเหมือนกับสสารชนิดหนึ่ง ที่เราไม่สามารถจับต้อง หรือครอบครองได้เลย แม้ว่าใจเราจะต้องการหรืออยากให้เป็นอย่างที่ใจเรานึกแค่ไหน เพราะมันไม่สามารถควบคุมความรัก ต้องปล่อยให้มันเป็นไปตามธรรมชาติ เป็นไปตามที่มันควรจะเป็น ไม่ว่าจะอย่างไร ความรักก็เป็นคำตอบที่เพียงพอแล้วสำหรับคนรักและคนที่ใช้ชีวิตคู่ร่วมกัน ไม่ว่าจะเกิดปัญหาหรืออุปสรรคทำให้เราเสียใจหรือทะเลาะกัน ถ้าเรายังมีความรู้สึกที่เรียกว่า “ความรัก” เราก็คงยังมีเหตุผลที่จับมือกันต่อไป

“เมื่อความรักร้องเรียกเธอ จงตามมันไป
แม้ว่าทางของมันนั้นจะขรุขระและชันเพียงไร
และเมื่อปีกของมันโอบรอบกายเธอ จงยอมทน
แม้ว่าหนามแหลมอันซ่อนอยู่ในปีกนั้นจะเสียดแทงเธอ
และเมื่อมันพุดกับเธอ จงเชื่อตาม
แม้ว่าเสียงของมันจะทำลายความฝันของเธอ

¹⁴ คาลิล ยิบราน, **ปรัชญาชีวิต**, พิมพ์ครั้งที่ 7, กรุงเทพฯ, สำนักพิมพ์ผีเสื้อ, 2553, 30

ดั่งลมเหนือพัดกระหน่ำสวนดอกไม้ให้แหลกลาญไป ฉะนั้น”¹⁵

จะเห็นได้ว่าเมื่อคนเราเกิดมีความรู้สึก ที่ขึ้นชื่อว่า “ความรัก” เราควรจะทำตามหัวใจ เรียกร้อง เพราะแม้ว่าความรักจะทำให้เราเสียใจ หรือผิดหวังกับมัน แต่มันก็ทำให้เรามีช่วงเวลาที่ดีให้ เราได้จดจำว่าครั้งเราเคยรักใครสักคนถึงแม้มันจะทำลายความฝันที่สวยงามของเธอ แต่คนเราสามารถอยู่ได้ก็เพราะความรักเป็นสิ่งหล่อเลี้ยงจิตใจเราให้มีความสุข ถึงแม้บางครั้งของความรัก เราต้องปล่อยหัวใจของเราได้เป็นผู้นำทางมากกว่าสมอง ยิบรานสอนให้เราอดทนต่อความรัก ถึงบางครั้งเส้นทางของความรักจะขรุขระ และลำบากยากเย็น จะเสียน้ำตาและเสียความรู้สึกขนาดไหนก็ตาม มันก็เป็นสิ่งที่เราได้เลือกและยอมรับมันให้เกิดขึ้นอยู่ภายในจิตใจ

“เพราะแม้ขณะที่ความรักสวมมงกุฎให้เธอ
มันก็จะตรึงกางเขนเธอ
และขณะที่มันให้ความเติบโตแก่เธอนั้น
มันก็จะตัดรอนเธอด้วย
แม้ขณะที่มันได้ขึ้นไปสู่ยอดสูง
และลูปไล์กิ่งก้านอันแกว่งไกวในแสงอรุณ
แต่มันก็จะหยั่งลงสู่รากลึก
และเขย่าอนตรงที่ยึดมันอยู่กับดินด้วย”¹⁶

จะเห็นได้ว่า คนเราเมื่อมีความรัก คนเราทุกคนจะเอาใจของเราไปผูกติด ยึดติดอยู่ในห่วง อารมณ์ของความเพ้อฝันในขณะนั้น ทำให้เราเสียความเป็นตัวตนบางอย่างในตัวเอง ถึงแม้ความรักจะเติบโตมันก็ทำให้เราเสียความมั่นคงภายในใจ ก็ไม่ได้หมายความว่าเราจะมีความสุขเพียงอย่างเดียว และความทุกข์อย่างเดียวเพราะบางครั้งบนเส้นทางของความรักก็ย่อมต้องมีการทะเลาะ การไม่เข้าใจกัน ซึ่งอาจจะทำให้เราเสียน้ำตา เสียใจ และแน่นอนการที่ใจเราตัดสินใจว่าจะรักใครสักคนไปแล้วนั้น เราต้องยอมรับว่าเรายินดีที่จะให้เราให้ใครอีกคนทำให้เราเสียใจโดยที่เขาตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ บางครั้ง การที่ใครสักคนเข้ามาแซร์สิ่งที่เขาเป็นร่วมกับเรา ยอมรับในสิ่งที่เราเป็น เสียสละเพื่อเราก็คือว่าเป็นที่ ดีในช่วงเวลาของความรักสักครั้งในชีวิต

¹⁵ คาลิล ยิบราน, **ปรัชญาชีวิต**, พิมพ์ครั้งที่7, กรุงเทพฯ, สำนักพิมพ์ผีเสื้อ, 2553, 28

¹⁶ คาลิล ยิบราน, **ปรัชญาชีวิต**, พิมพ์ครั้งที่7, กรุงเทพฯ, สำนักพิมพ์ผีเสื้อ, 2553, 25

2. ความรักของพ่อ แม่ เป็นความรักที่ยิ่งใหญ่ มีความหวังดี ดูแลเอาใจใส่ เป็นห่วงเป็นใยต่อลูกเสมอมาและมอบสิ่งแต่สิ่งดี ๆ ให้แก่ลูก ถึงแม้ต้องแลกด้วยความอดทนต่อความลำบากแค่ไหน พ่อแม่ทุกคนก็ไม่เคยบ่นว่าเหนื่อย เพื่อให้ลูกมีชีวิตที่ดี แต่สุดท้ายของชีวิตความนึกคิด จิตวิญญาณก็อยู่ที่ตัวของลูกแต่ถึงยังไงลูกต้องสร้างชีวิต อย่าพยายามยึดเหนี่ยวให้ลูกเป็นในแบบที่ตัวของพ่อแม่ต้องการที่จะให้เป็นตั้งวาทกรรมของคาลิล ยิบราน บทนี้

“บุตรของเธอ ไม่ใช่บุตรของเธอ
เขาเหล่านั้น เป็นบุตรและธิดา แห่งชีวิต
เขามาทางเธอ แต่ไม่ได้มาจากเธอ
และแม้ว่าเขาอยู่กับเธอ แต่ไม่ใช่สมบัติของเธอ”¹⁷

จะเห็นได้ว่าความรักของพ่อแม่ เป็นสิ่งที่มีคุณค่าและยิ่งใหญ่ที่สุดในโลกของความรัก พ่อแม่ที่รักลูกและเข้าใจลูกอย่างลึกซึ้งจะให้ลูกเป็นตัวของตัวเอง จะไม่บังคับให้ลูกเป็นแบบในความคิดของตนเอง ถึงแม้ว่าเป็นสิ่งที่ตัวเองคิดว่ามันเป็นที่ดีและถูกต้องที่สุด ถึงแม้คนเป็นพ่อแม่จะเป็นผู้ทำให้เขาเกิดมาบนโลกนี้ก็ตาม เพราะลูกเป็นมนุษย์ที่มีจิตวิญญาณ มีเลือดเนื้อ ไม่ใช่สิ่งของที่ไร้จิตใจ ไม่ใช่สิ่งที่เราจะสามารถควบคุมไปตามที่เราอยากได้เลย

“เธออาจให้ความรักแก่เขา แต่ไม่อาจให้ความนึกคิดได้
เพราะว่าเขาก็มีความคิดของตนเอง
เธออาจจะให้ที่อยู่อาศัย แก่ร่างกายของได้ แต่ไม่ใช่แก่วิญญาณของเขานั้น
อยู่ในบ้านของพู่นี่ ซึ่งเธอไม่อาจเย็บเย็บได้ แม้ในความฝัน
เธออาจพยายามเป็นเหมือนเขาได้ แต่อย่าได้พยายามให้เขาเหมือนเธอ
เพราะชีวิตนั้นไม่เคยเดินทอยหลัง หรือห้วงโยอยู่กับวันวาน”¹⁸

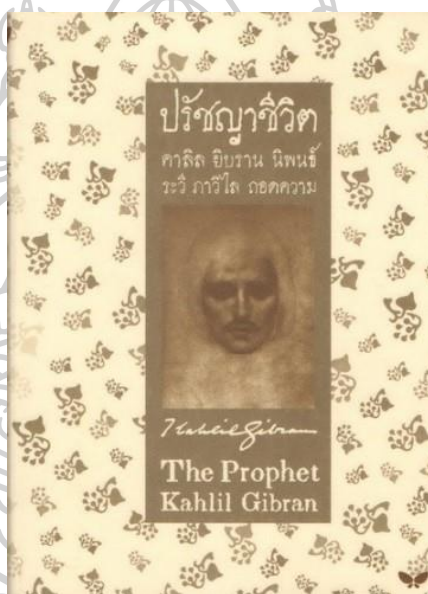
จะเห็นได้ว่าความรักของพ่อแม่มอบได้แค่ความรัก ไม่สามารถมอบความเป็นตัวตนได้หรือสิ่งที่ได้นึกคิดหรือสิ่งที่อยากจะเป็นไปตามที่ใจต้องการได้ เพราะลูกทุกคนที่เกิดมาจะมีสิ่งที่เรียกว่าพรสวรรค์ติดตนมาตั้งแต่เกิด พ่อแม่เราควรที่เป็นฝ่ายสนับสนุนให้ลูกเป็นและต้องการ คอยให้กำลังใจ

¹⁷ คาลิล ยิบราน, **ปรัชญาชีวิต**, พิมพ์ครั้งที่7, กรุงเทพฯ, สำนักพิมพ์ผีเสื้อ, 2553, 37

¹⁸ คาลิล ยิบราน, **ปรัชญาชีวิต**, พิมพ์ครั้งที่7, กรุงเทพฯ, สำนักพิมพ์ผีเสื้อ, 2553, 39

คอยอยู่ข้าง ๆ ในวันที่มีความสุขหรือความทุกข์ เพราะลูกต้องการแค่พ่อแม่อยู่ข้าง ๆ และยอมรับในตัวตน ถึงแม้มันจะไม่สมบูรณ์แบบเหมือนคนอื่นเขา แต่มันเป็นสิ่งที่ลูกได้เลือกและต้องการมันในชีวิต

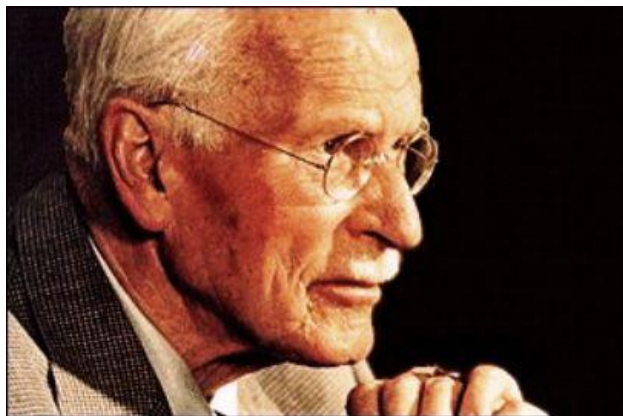
เมื่อข้าพเจ้าได้อ่านผลงานเขียน ปรัชญาชีวิต “The Prophet” เล่มนี้ของยิบรานแล้วรู้สึกซาบซึ้งและแฝงไปด้วยแง่คิดที่ดี ๆ มากมายในการใช้ชีวิตคู่ ไม่ว่าจะเป็นการใช้ชีวิตคู่ การเลี้ยงบุตร และยังแฝงด้วยความรักในเชิงเปรียบเทียบ ซึ่งนำไปสู่การถ่ายทอดความรู้สึก ความรัก ความอบอุ่น ลึกซึ้ง ผลงานของคาลิล ยิบราน ชุดนี้มีความพิเศษลึกซึ้ง กิเลสตรบจนสามารถเป็นแรงบันดาลใจให้กับคนในปัจจุบันให้มีสติ มีแนวทางในปฏิบัติตัวเมื่อมีความรัก

ภาพที่ 18 : หนังสือ ปรัชญาชีวิต (The Prophet)

อิทธิพลทางจิตวิทยา

ทฤษฎีทางจิตวิทยาเกี่ยวกับความฝัน

ภาพที่ 19 : คาร์ล กุสตาฟ จุง (Carl Gustav Jung)

เข้าถึงได้จาก <http://www.newheartawaken.com/guru/23>

คาร์ล กุสตาฟ จุง (Carl Gustav Jung) เกิด 26 กรกฎาคม ค.ศ.1875 ที่เมือง Kesswyl ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ บิดาของเขาเป็นบาทหลวงของกลุ่มปฏิรูปสวิตเซอร์แลนด์ (Swiss Reform) จุงเรียนจบแพทย์จากมหาวิทยาลัยบาเซล (University of Basel) ได้รับปริญญาในปี ค.ศ. 1900 จากนั้นเขาเดินทางไปศึกษาต่อกับจิตแพทย์ปีแอร์ เจเน็ต (Pierre Janet) ที่ประเทศฝรั่งเศส กระทั่งปี ค.ศ. 1905 จุงเริ่มชีวิตการเป็นจิตแพทย์ โดยเป็นผู้ช่วยของจิตแพทย์เออเกน บลอยเลอร์ (Eugen Bleuler) ที่คลินิกจิตเวชของมหาวิทยาลัยซูริก จุงเกิดประทับใจ ซิกมุนด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) นักจิตวิทยาชื่อดังแห่งยุค หลังจากได้อ่านหนังสือ The Interpretation Of Dream ของฟรอยด์ ตั้งแต่เริ่มถูกตีพิมพ์ออกมาในปี 1900 จุงเขียนจดหมายติดต่อกับซิกมุนด์ ฟรอยด์เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ทางจิตวิทยาอย่างต่อเนื่อง กระทั่งอีก 9 ปี ต่อมา จี. แสตันลี ฮอลล์ (G. Stanley Hall) นักจิตวิทยาชาวอเมริกาเพื่อเข้าร่วมงานครบรอบ 20 ปีของมหาวิทยาลัยคลาร์ก ที่เมืองเวอร์เชสเตอร์ รัฐเมซซาชูเซตส์ ต่อมาไม่นาน “สมาคมวิเคราะห์จิตแห่งเวียนนา” (Vienna Psychoanalytic Society) ได้ก่อกำเนิดขึ้น โดยเริ่มจากการพบปะพูดคุยระหว่างนักจิตวิทยาแห่งยุคที่บ้านของ ซิกมุนด์ ฟรอยด์ เช่น อัลเฟรด แอดเลอร์ (Alfred Adler) และออตโตแรนค์ (Otto Rank) และคาร์ล จุง ในปี ค.ศ.1911 จุงก็ได้เป็นประธานคนแรกของสมาคมฯ

เมื่อเวลาผ่านไป จุงเริ่มพิจารณาแนวความคิดเดิมด้านจิตวิเคราะห์ (Psychoanalysis) และพัฒนาแนวความคิดธรรมชาติของจิตไร้สำนึก (Unconscious) ซึ่งต่างจากฟรอยด์ในหลายประเด็น โดยเฉพาะไม่เห็นตามทฤษฎีฟรอยด์ ที่ยืนยันอาการโรคประสาท (Neurosis) เกิดจากเรื่องเพศเป็นพื้นฐาน ยิ่งเมื่อหนังสือของจุงเรื่อง (Psychology Of The Unconscious) ซึ่งตีพิมพ์ในปี 1912 ยิ่งเห็นได้ชัดถึงคนละแนวทาง และนั่นเป็นเหตุให้มิตรภาพของทั้งสองต้องสิ้นสุดลงในปี 1914 แม้จะ

เสียใจมากเพียงใด คาร์ล จุงก็พยายามใช้วิกฤตครั้งนี้ให้เป็นโอกาส ทำการวิเคราะห์ตนเองอย่างละเอียดด้วยศาสตร์แห่งความฝัน พร้อมกับทำการวิเคราะห์สัญลักษณ์ต่าง ๆ ในเทพนิยายอย่างละเอียดลึกซึ้ง ถึงกับเดินทางค้นคว้าเพิ่มเติมที่ทวีปแอฟริกาและฝั่งตะวันตกเฉียงใต้ของอเมริกา ในปี ค.ศ. 1920 เมื่อโลกเข้าสู่ภาวะสงครามโลกครั้งที่ 1 เขาได้รับราชการเป็นแพทย์ประจำกองทัพบกในปี ค.ศ. 1933 อีก 3 ปีต่อมา เขาได้รับแต่งตั้งเป็นศาสตราจารย์ประจำมหาวิทยาลัยทั้งซูริกและบาเซิล ต่อมาเขาเกิดประสบปัญหาด้านสุขภาพ จึงได้ลาออกมาเป็นศาสตราจารย์ของมหาวิทยาลัยโปลีเทคนิคกลางแห่งซูริกอยู่ถึง 10 ปี แต่เขาก็ไม่หยุดทำงาน โดยเขียนงานเกี่ยวกับจิตวิทยาการวิเคราะห์อย่างต่อเนื่อง ยังได้รับเชิญเป็นองค์การตามมหาวิทยาลัยต่าง ๆ นอกจากบทความด้านจิตวิทยา ยังมีงานด้านศึกษาซึ่งเขาให้ความสนใจเป็นพิเศษเช่นกัน เขาได้ถึงแก่กรรม

หนังสือ (Memories, Dream, Reflections) อัตชีวประวัติของคาร์ล จุง ได้รับการตีพิมพ์ในปี 1961 ซึ่งเป็นปีที่เขาเสียชีวิต สถาบันจิตวิทยาการวิเคราะห์ก่อตั้งขึ้นทั่วโลก แต่ศูนย์นานาชาติของสถาบัน ซี.จี. จุง ที่ก่อตั้งขึ้นในปี 1948 ยังคงตั้งอยู่ที่เมืองซูริคตราบเท่าที่ทุกวันนี้¹⁹

“คนเรามีชีวิตเพื่อเป้าหมายในอนาคต พอๆกับอดีต...การจะเข้าใจมนุษย์อย่างลึกซึ้งนั้นจะต้องพิจารณาทั้งสองด้าน คือการมองจากอดีตและมองเห็นในอนาคตแล้วนำมาวิเคราะห์ร่วมกัน...ก็จะเห็นภาพของเขาได้อย่างสมบูรณ์” คาร์ล จุงยังมีความเชื่อในเรื่องของจิตไร้สำนึกซึ่งสะสมมาแต่อดีต (Collective Unconscious) หรือประสบการณ์ ในจิตไร้สำนึก (Personal Unconscious) และจุงยังเสนอบุคลิกภาพ 2 แบบคือแบบเปิดตัว (Extraversion) พร้อมกับแง่คิดในเรื่องรูปสัญลักษณ์ (Archetype) ปม (Complex) และสัญลักษณ์ (Symbol)

“จิตวิทยาการวิเคราะห์” (Psychoanalytic) คือทฤษฎีอันมาจากการพัฒนาของคาร์ล จุง จากเรื่องจิตวิเคราะห์ โดยเขาลงลึกเรื่องของสัญลักษณ์ (Symbolism) ในตำนานโบราณ

(Mythology) และจิตวิญญาณ (Spirituality) โดยไซคี (Psyche) หรือบุคลิกภาพของปัจเจกบุคคล ได้ทำหน้าที่ 3 ระดับ คือ 1. “อีโก้” (Ego) ทำงานในระดับจิตสำนึก (Conscious)

2. “จิตไร้สำนึกส่วนบุคคล” (Personal Unconscious) คือที่ถูกเก็บกดถูกลืมหรือถูกดึงออกมาจากจิตสำนึกในทางใดทางหนึ่ง และยังเป็นที่อยู่ของปมต่าง ๆ ซึ่งคือความรู้สึก ความคิด ความทรงจำ ที่มักเกี่ยวข้องกับคนสำคัญในชีวิต (เช่น พ่อแม่) หรือของสำคัญ

¹⁹ คาร์ล กุสตาฟ จุง (Carl Gustav Jung), ประวัติส่วนตัวของคาร์ล กุสตาฟ จุง, เข้าถึงเมื่อ 29 กรกฎาคม 2563, เข้าถึงได้จาก <http://www.newheartawaken.com/guru/23>

3. “จิตไร้สำนึกร่วม” (Collective Unconscious) คือส่วนที่ลึกที่สุดและมีพลังที่สุด เนื่องจากมัน ร่องรอยแห่งวิวัฒนาการของมนุษยชาติตลอดช่วง เวลาที่ผ่านมา รวมทั้งบรรดา “แม่แบบ” ทั้งปวง ทั้ง บรรพบุรุษที่ยังเป็นสัตว์ วิญญาณ การตาย การกลับชาติมาเกิด
4. ระบบภายในบุคลิกภาพ ประกอบด้วยสิ่งปรากฏแก่สาธารณชน ที่เรียกว่า “เพอโซนา” (Persona) ลักษณะของความเป็นเพศ²⁰

อิทธิพลจิตวิทยาของสี

สีที่อยู่รอบตัวเรานั้นต่างประกอบไปด้วยสีล้วน ไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิต ไม่ว่าจะ เป็น สีของพืช ผัก สัตว์ ท้องฟ้าหรือสีของฤดูกาลต่าง ๆ สีไม่ใช่เพียงแค่การมองด้วยตา ความทรงจำส่วนตัว หรือความหมายเชิงสัญลักษณ์เท่านั้น มันส่งผลกระทบต่อจิตวิทยา ที่ล้วนมีอิทธิพลต่อความรู้สึก ความคิด และพฤติกรรมทางร่างกาย เนื่องจากสีไปกระตุ้นต่อมไพเนียล (Pineal Gland) ที่อยู่เหนือ สมองส่งผลถึงฮอโมน ความรู้สึก จิตใจ อารมณ์ของแต่ละบุคคล ในเชิงจิตวิทยาสีมีความสัมพันธ์กับ อารมณ์ของคนเรา ในแต่ละสีก็ส่งผลแตกต่างกันออกไป

จิตวิทยาของสีแดง

สีแดงให้ความรู้สึกดึงดูดความสนใจของเราเสมอสีแดงปราศจากความอายและมีความเก็บตัว ทำให้สีแดงเป็นสีที่เหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับไฟจราจร ป้ายหยุด กล้องไปรษณีย์และป้ายเตือนอะไรก็ตามที่ต้องการให้เห็นได้ง่าย ลักษณะทางจิตวิทยาของสีแดงในแง่บวกของสีแดง ได้แก่ ความอบอุ่น พลังและความตื่นตัวที่บ่งบอกถึงความเป็นผู้ชายความแข็งแกร่งทางกายภาพ เช่น พละกำลัง ความ แข็งแรง ความปรารถนา

ลักษณะทางจิตวิทยาของสีแดงในแง่ลบ ได้แก่ ความโกรธ ความเบื่อหน่าย ความเหนื่อยล้า การใช้สีแดงมากเกินไปตัวมีสีแดงที่ผิดโทนทำให้คนดูก้าวร้าวและชอบทำร้ายได้และอาจทำให้คุณผ่อนคลายตัวเองได้อย่างค่อนข้างลำบาก²¹

²⁰ คาร์ล กุสตาฟ จุง, **คนเรามีชีวิตเพื่อเป้าหมายในอนาคต พอๆกับอดีต**, เข้าถึงเมื่อ 30 กรกฎาคม 2563, เข้าถึงได้จาก <http://www.newheartawaken.com/guru/23>

²¹ คาเรน ฮาลเลอร์, **คู่มือสีแห่งชีวิต: การใช้จิตวิทยาของสีเพื่อเปลี่ยนชีวิตให้ดีขึ้น**, พิมพ์ครั้งที่ 2, นนทบุรี, บริษัท บีทูเอส จำกัด, 2563, 74

จิตวิทยาของสีชมพู

ลักษณะทางจิตวิทยาของสีชมพูในแง่บวก เป็นสิ่งที่แสดงออกถึงการทะนุถนอม การดูแล และความรักจากใจที่เมตตา แตกต่างออกไปจากความรักของสีแดงที่สามารถสร้างแรงกระตุ้นได้

ลักษณะทางจิตวิทยาชมพูในแง่ลบ ลักษณะทางกายภาพของสีชมพูอาจหมายถึงการเรียกร้องความอ่อนแอและการไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ โทณสีและความเข้มของสีชมพูส่งผลต่างกันออกไปชมพูอ่อนนุ่มช่วยปลอบประโลมร่างกายเพราะมีความเข้มข้นของสีต่ำชมพูมาเจนตัวช่วยกระตุ้นร่างกายได้เพราะมีความเข้มข้นของสีสูง²²

จิตวิทยาของสีเหลือง

ลักษณะทางจิตวิทยาของสีเหลืองในแง่บวก สีเหลืองเป็นหนึ่งในแม่สีของนักจิตวิทยาเกี่ยวข้องกับอารมณ์และระบบประสาทสามารถเป็นตัวกระตุ้นทางอารมณ์ได้มันทำให้เรารู้สึกมั่นใจมีพลังบวกและมองโลกในแง่ดีสามารถปลุกความนับถือตัวเองได้

ลักษณะทางจิตวิทยาของสีเหลืองในแง่ลบ ผลที่ไม่น่าพอใจของสีเหลืองหากใช้ผิดโทนหรือใช้มากเกินไปอาจทำให้มีความรู้สึกคุณคือกังวลกระวนกระวายและซึมเศร้าได้²³

จิตวิทยาของสีส้ม

ลักษณะทางจิตวิทยาของสีส้มของสีส้มในแง่บวก สีส้มเกิดจากสีแดงและสีเหลืองซึ่งหมายความว่าเป็นการรวมกันของ สองแม่สีของนักจิตวิทยาสีหนึ่งเป็นเรื่องทางกายภาพ (สีแดง) อีกสีเป็นเรื่องทางอารมณ์ (เหลือง) ผลบวกที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความสุขความร่าเริง การมองโลกในแง่ดีบวกกับผลของสีแดงคือการแสดงถึงพลังงาน ความแข็งแกร่งและความตื่นตัวเมื่ออยู่ด้วยกันทั้งสองสีทำให้เกิดสีที่อบอุ่น เป็นมิตร มีพลังงานและสนุกสนาน แสดงถึงความเพลิดเพลีนและขี้เล่น

²² คาเร็น ฮาลเลอร์, คู่มือสีแห่งชีวิต: การใช้จิตวิทยาของสีเพื่อเปลี่ยนชีวิตให้ดีขึ้น, พิมพ์ครั้งที่ 2, นนทบุรี, บริษัท บีทูเอส จำกัด, 2563, 76

²³ คาเร็น ฮาลเลอร์, คู่มือสีแห่งชีวิต: การใช้จิตวิทยาของสีเพื่อเปลี่ยนชีวิตให้ดีขึ้น, พิมพ์ครั้งที่ 2, นนทบุรี, บริษัท บีทูเอส จำกัด, 2563, 80

ลักษณะทางจิตวิทยาของสีส้มในแง่ลบหากใช้สีส้มมากเกินไปหรือใช้ผิดโทนอาจทำให้เกิดผลทางลบนั้นคือความเป็นเด็กความเหลวไหล ความหยาบกระด้างและไม่มีคุณค่า²⁴

จิตวิทยาของสีน้ำตาล

ลักษณะทางจิตวิทยาของสีน้ำตาลในแง่บวก สีน้ำตาลเป็นสีของดินและไม่เป็นสีส้มที่เข้มจัดทำให้รู้สึกได้ถึงความมั่นคง ความปลอดภัยและหนักแน่นเหมือนต้นไม้ที่แข็งแรงแสดงถึงความช่วยเหลือ สีน้ำตาลยังให้ความรู้สึกความสบายและอบอุ่น

ลักษณะทางจิตวิทยาในแง่ลบของสีน้ำตาล ทำให้รู้สึกถึงความไม่มีชีวิตชีวา ความทึบทึมและความน่าเบื่อ อาจหมายถึงความตื้อตึงและการไม่ยอมผ่อนปรนไร้อารมณ์ขัน ไม่มีความละเอียดอ่อนชวนให้นึกถึงสิ่งที่หนัก ๆ ซึ่งต้นไม้ที่แข็งแรงต้นนั้นก็อาจถูกมองว่าแข็งข้อและไม่มีความอ่อนใจได้เช่นกัน²⁵

จิตวิทยาของสีฟ้า/น้ำเงิน

ลักษณะทางจิตวิทยาของสีฟ้า/น้ำเงินในแง่บวก ที่มีต่อจิตใจคือช่วยให้สามารถใช้เหตุผลและมีความคิดที่กระจ่างขึ้น สีอ่อนจะเชื่อมโยงกับความสงบทางใจความนิ่งและการครุ่นคิด

ลักษณะทางจิตวิทยาของสีฟ้า/น้ำเงินในแง่ลบการใช้สีฟ้าหรือน้ำเงินมากเกินไปหรือใช้ผิดโทนอาจทำให้รู้สึกถึงความห่างเหิน เย็นชาและไม่ใส่ใจ หากใช้ผิดบริบทก็อาจทำให้เกิดความกังวลได้²⁶

จิตวิทยาของสีเขียว

ลักษณะทางจิตวิทยาของสีเขียวในแง่บวก สีเขียวมาจากสัญญาณดิบ ที่ใดมีสีเขียวจะสามารถหาได้ทั้งอาหารและน้ำ ซึ่งนั่นหมายถึงชีวิตดังนั้นจึงเป็นสีที่เหมาะสมกับการพักผ่อนเป็นสีที่บ่งชี้ถึงความสมดุลและความกลมกลืน

²⁴ คาเร็น ฮาลเลอร์, คู่มือสีแห่งชีวิต: การใช้จิตวิทยาของสีเพื่อเปลี่ยนชีวิตให้ดีขึ้น, พิมพ์ครั้งที่ 2, นนทบุรี, บริษัท บีทูเอส จำกัด, 2563, 82

²⁵ คาเร็น ฮาลเลอร์, คู่มือสีแห่งชีวิต: การใช้จิตวิทยาของสีเพื่อเปลี่ยนชีวิตให้ดีขึ้น, พิมพ์ครั้งที่ 2, นนทบุรี, บริษัท บีทูเอส จำกัด, 2563, 84

²⁶ คาเร็น ฮาลเลอร์, คู่มือสีแห่งชีวิต: การใช้จิตวิทยาของสีเพื่อเปลี่ยนชีวิตให้ดีขึ้น, พิมพ์ครั้งที่ 2, นนทบุรี, บริษัท บีทูเอส จำกัด, 2563, 86

ลักษณะทางจิตวิทยาของสีเขียวในแง่ลบ การใช้สีเขียวมากเกินไปจนทำให้เรารู้สึกถึงการหยุดนิ่งและความน่าเบื่อ ความหมายแรกสีเขียวสามารถแสดงถึงการเจริญเติบโตและชีวิตได้แต่อีกความหมายหนึ่งก็อาจหมายถึงการผูกพันและความเสื่อมได้เช่นกัน²⁷

จิตวิทยาของสีม่วง

ลักษณะทางจิตวิทยาของสีม่วงในแง่บวก สีม่วงเคยถูกเรียกว่าสีดอก Violet คือส่วนผสมของพลังอำนาจและความแข็งแกร่งของสีแดง กับความนิ่งมั่นคงและความจริงของสีฟ้า น้ำเงิน คือสีที่เราเชื่อมโยงเข้ากับการรับรู้ทางจิตวิญญาณและการครุ่นคิด สีม่วงจึงเป็นสีของการใคร่ครวญและการค้นหาความจริงที่สูงส่งยิ่งกว่า

ลักษณะทางจิตวิทยาของสีม่วงในแง่ลบ การอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่มีสีม่วงมากเกินไปจะทำให้กลายเป็นคนที่คิดมากและหลุดจากความเป็นจริงการใช้สีม่วงผิดโทนสามารถสื่อถึงความไร้ราคาและความร้ายกาจได้มากกว่าสิ่งใด ๆ²⁸

จิตวิทยาของสีเทา

จิตวิทยาของสีเทาสีเทาบริสุทธิ์เกิดจากสีดำและขาวมันไม่ใช่ทั้งสีดำและสีขาว สีเทานั้นไม่ใช่ความเด็ดขาดมันคือความคลุมเครือ คือความรู้สึกราบเรียบ ด้วยความที่เมื่อมองแล้วดูเหมือนเป็นสิ่งที่ไม่มีสีมันจึงไม่ดึงดูดความสนใจเป็นสิ่งที่ยอมถอยเพื่อให้สีอื่นโดดเด่น ในแง่บวกในทางจิตวิทยาและสีเทาบริสุทธิ์ไม่มีผลทางบวกเลยส่วนใหญ่มักจะรู้สึกแยะและอยากซ่อนตัว เมื่อท้องฟ้าเป็นสีเทาไร้สีสันในฐานะที่เป็นสีซึ่งครอบงำบุคลิกภาพทำให้รู้สึกเหมือนปลีกตัวและอยู่ตัวคนเดียวเพื่อทำให้เสียงของจิตใจเงียบลงและรู้สึกสบายขึ้นจากการที่มีสีเทาอยู่มันถูกใช้เสมือนตาข่ายแห่งความปลอดภัยเอาไว้ซ่อนตัว

ลักษณะทางจิตวิทยาของสีเทาในแง่ลบสำหรับบางคนอาจหมายถึงความว่างเปล่าและเหนื่อยหน่าย ในการมีสีเทาอยู่รอบตัวมากเกินไปทำให้เรารู้สึกหมดแรงและเหมือนไม่เหลืออะไรเลย²⁹

²⁷ คาเร็น ฮาลเลอร์, คู่มือสีแห่งชีวิต: การใช้จิตวิทยาของสีเพื่อเปลี่ยนชีวิตให้ดีขึ้น, พิมพ์ครั้งที่ 2, นนทบุรี, บริษัท ปีทูเอส จำกัด, 2563, 90

²⁸ คาเร็น ฮาลเลอร์, คู่มือสีแห่งชีวิต: การใช้จิตวิทยาของสีเพื่อเปลี่ยนชีวิตให้ดีขึ้น, พิมพ์ครั้งที่ 2, นนทบุรี, บริษัท ปีทูเอส จำกัด, 2563, 92

²⁹ คาเร็น ฮาลเลอร์, คู่มือสีแห่งชีวิต: การใช้จิตวิทยาของสีเพื่อเปลี่ยนชีวิตให้ดีขึ้น, พิมพ์ครั้งที่ 2, นนทบุรี, บริษัท ปีทูเอส จำกัด, 2563, 94

จิตวิทยาของสีขา

ลักษณะทางจิตวิทยาของสีขาในแง่บวก สีขาคือความสมบูรณ์แบบบริสุทธิ์และไม่มีรอยต่างพร้อย ให้ความรู้สึกสงบ เงียบ ความเรียบง่ายและความกระฉ่าง ช่วยทำให้กำจัดความวุ่นวายในจิตใจ และสร้างความปลอดภัยทางอารมณ์ได้

ลักษณะทางจิตวิทยาของสีขาในแง่ลบอาจทำให้รู้สึกถึงความเย็นชา ไม่ใส่ใจ ไม่มีชีวิต หมายถึงการปิดตัวออกห่างมันอาจช่วยทำให้เสียงต่าง ๆ สงบลง บรรเทาการเสียสมาธิและความวุ่นวายของยุคปัจจุบัน³⁰

จิตวิทยาของสีดำ

ลักษณะทางจิตวิทยาของสีดำในแง่บวก สีดำบริสุทธิ์คือสีที่มีหลายบุคลิก ในขณะที่ผู้หญิงส่วนใหญ่รู้สึกว่ามันหมายถึงความหรูหรา เลิศเลอ ลึกลับ สีดำอาจหมายถึงสิ่งที่สำคัญอำนาจและความสุขุม ลุ่มลึก สีดำดูดซับแสงทั้งหมดเอาไว้และไม่สะท้อนกลับไปสร้างบรรยากาศของความลึกลับ และมอบความรู้สึกปลอดภัยทางอารมณ์ที่สามารถเข้าไปหลบซ่อนได้

ลักษณะทางจิตวิทยาของสีดำในแง่ลบ สีดำบริสุทธิ์สามารถแสดงถึงด้านตรงกันข้ามของลักษณะทางบวกทุกอย่าง อาจถูกมองว่ามีภัยคุกคามและน่ากลัว เย็นชา เข้าไม่ถึงและจริงจังเกินไปทำให้รู้สึกหายใจไม่ออก หนาวเหน็บและถูกบีบบังคับ³¹

อิทธิพลที่ได้รับจากธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

บนโลกใบนี้มี “ธรรมชาติ” เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเองและอยู่เคียงข้างกับมนุษย์มาโดยตลอด เป็นสิ่งที่กรองช่วยให้อากาศดีขึ้น แม้แต่ห้องต่าง ๆ ที่อยู่ภายในบ้าน เราก็คงอยากให้ไม้ต้นไม้ออกไม้มาประดับหรือปลูกอยู่ภายในบ้านและห้องของเรา

ต้นไม้สีเขียวหรือดอกไม้ ช่วยทำให้มนุษย์ได้รู้สึกผ่อนคลายเมื่อรู้สึกเหนื่อยจากการทำงาน ทำให้ร่างกายและจิตใจได้ลดความเครียด ความเหนื่อยล้าได้น้อยลง ช่วยปรับให้สิ่งแวดล้อมและบรรยากาศภายในบ้านและห้องน่าอยู่ขึ้น ต้นไม้เป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติ มีความหลากหลายสายพันธ์ ธรรมชาติประกอบไปด้วยท้องฟ้า ดวงอาทิตย์ ก้อนเมฆ ดวงดาว เป็นสิ่งที่ทำให้โลกของเราอยู่และเมื่อยามเรามองไปท้องฟ้า เห็นก้อนเมฆ ก่อตัวเป็นหลายรูปทรงทำให้จินตนาการและคลายความ

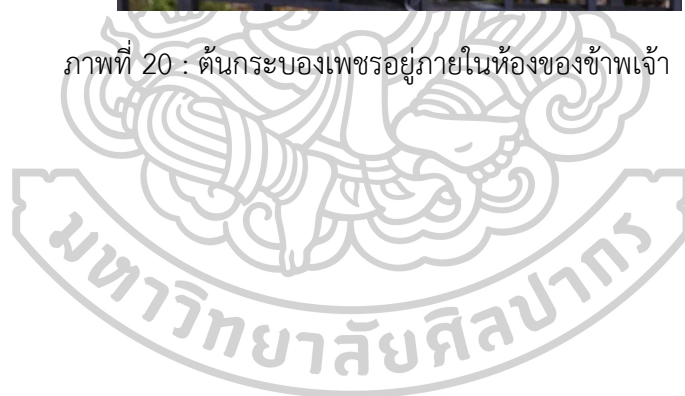
³⁰ คาเร็น ฮาลเลอร์, คู่มือสีแห่งชีวิต: การใช้จิตวิทยาของสีเพื่อเปลี่ยนชีวิตให้ดีขึ้น, พิมพ์ครั้งที่ 2, นนทบุรี, บริษัท บีทูเอส จำกัด, 2563, 96

³¹ คาเร็น ฮาลเลอร์, คู่มือสีแห่งชีวิต: การใช้จิตวิทยาของสีเพื่อเปลี่ยนชีวิตให้ดีขึ้น, พิมพ์ครั้งที่ 2, นนทบุรี, บริษัท บีทูเอส จำกัด, 2563, 98

เหนื่อยล้าจากจิตใจได้ไม่มากนักน้อย ทำให้สนุกไปกับมันหายจากสิ่งที่เป็นทุกข์ เป็นแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้า นำลักษณะดังกล่าวของธรรมชาติ ต้นไม้ ท้องฟ้า ก้อนเมฆ ดวงดาว มาสร้างสรรค์และจัดองค์ประกอบภายในภาพ สร้างจินตนาการของอารมณ์ฟุ้งฝันของข้าพเจ้า (ภาพประกอบ 20)

ภาพที่ 20 : ต้นกระบองเพชรอยู่ในห้องของข้าพเจ้า

บทที่ 3

กระบวนการและองค์ประกอบในการสร้างสรรค์

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ของข้าพเจ้า เริ่มจากประเด็นสำคัญของการสร้างขึ้นโดยประสบการณ์และความรู้สึกส่วนตัว จากอารมณ์ในส่วนลึกของจิตใจ ความทรงจำ ความรัก ผสมผสานความผูกพันที่มีต่อครอบครัว ญาติ พี่น้อง สิ่งของ สิ่งแวดล้อมของธรรมชาติ และบรรยากาศ เป็นกระตุ้นสร้างแรงบันดาลใจเป็นส่วนสำคัญ รวมถึงแหล่งที่มาที่ได้ค้นคว้าหาข้อมูล นำไปสู่กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานนั้น ข้าพเจ้าเลือกวิธีการแสดงออกทางการสร้างสรรค์ผลงานด้วยภาพพิมพ์ทัศนศิลป์ผ่านเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen)

โดยกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานนั้น ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานเป็น 2 มิติ โดยมุ่งเน้นรูปแบบ บรรยากาศ สื่อสัญลักษณ์ที่มาจากอิริยาบถของการแสดงความรักต่อกัน เพื่อให้ผู้คนทั่วไปสามารถเข้าถึงการแสดงออกของผลงานได้อย่างเข้าใจ เช่น บรรยากาศของความรัก ความอบอุ่น ความผูกพันที่มีต่อกันระหว่างข้าพเจ้ากับครอบครัว คู่รัก สัตว์เลี้ยง ในประเด็นทางงานศิลปะ ซึ่งทำให้มันเป็นแรงบันดาลใจการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชุดนี้

ความรัก เป็นสิ่งที่มนุษย์โหยหาและอยากมีสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน แม้ว่าความรักเป็นสิ่งที่นามธรรมที่ไม่สามารถจับต้องได้ แต่เราสามารถสัมผัสได้ด้วยความรู้สึกผสมผสานกับความผูกพัน เมื่อคนเราอยู่ในช่วงเวลาหนึ่ง มันจะมีสภาวะจิตที่เหงาและโหยหามัน ทำให้เราพยายามหาคนที่ทำให้เรารู้สึกถึงความสบายใจ อบอุ่นใจ และปลอดภัยเมื่อเขาอยู่ข้าง ๆ เราไม่ว่ายามดีหรือยามร้าย ทำให้ความรักเป็นสิ่งสำคัญ สิ่ง que ช่วยหล่อเลี้ยงจิตใจให้ดำรงชีวิตในโลกใบนี้อย่างมีความสุขเพื่อคนที่เรารักและคนที่รักเราอย่างบริสุทธิ์ใจ และมีปัจจัยหนึ่งที่จะให้ความรักนั้นอยู่กับเราตลอดไป นั่นก็คือ ความเข้าใจกัน การยอมรับข้อดีและเสียได้อย่างลงตัว การเติมเต็มเอาใจใส่กันและกันจึงเป็นส่วนสำคัญต่อความสัมพันธ์ของมนุษย์อย่างแท้จริง

การศึกษาข้อมูล

1. เรียบเรียงข้อมูลที่เป็นแรงบันดาลใจ จากเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ได้ประสบพบเจอจากความทรงจำในอดีต วิเคราะห์ และรวบรวมเป็นแนวความคิด แสดงออกด้วยอารมณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลาย ผ่านการจัดทำภาพร่างต้นแบบ (Sketch) ไปสู่กระบวนการทำงานในเทคนิคภาพพิมพ์ ซิลค์สกรีน (Silkscreen) 2 มิติ

2. สำรวจความรู้สึกของตัวเองในอารมณ์ของความสุข ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์ในอดีตในช่วงเวลาของชีวิตที่เคยผ่านมา

3. ค้นคว้าข้อมูลของตัวการ์ตูนที่สนใจ รูปทรงก้อนเมฆ พื้นที่ว่างบนท้องฟ้าและธรรมชาติ บรรยากาศของท้องฟ้าในเวลาและแสง เงา ของสถานที่ในลักษณะแตกต่างกัน

4. รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เพื่อนำมาทำภาพร่างต้นแบบ (Sketch) ผสมผสานกับจินตนาการ ข้อมูลศิลปะของศิลปินและแนวงานศิลปะเหนือจริง สีที่ได้รับอิทธิพลจากศิลปินที่ข้าพเจ้าสนใจ ชื่นชอบ

5. นำภาพร่างต้นแบบ (Sketch) ขยายเป็นงานจริง และนำเข้าสู่กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะภาพพิมพ์ซิลค์สกรีน (Silkscreen)

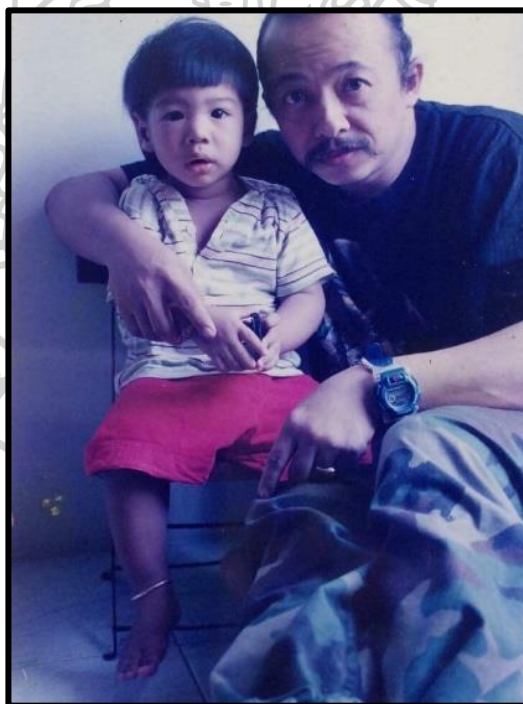
ขั้นตอนการแสดงผลทางรูปธรรม

ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ โดยจุดเริ่มต้นของความคิดนั้นก็เริ่มจากแรงบันดาลใจจากที่ข้าพเจ้ารู้สึกผูกพันกับครอบครัว คู่รักทำให้มองเห็นถึงความทรงจำดี ๆ ที่ผ่านมามีครั้งอดีตจนถึงปัจจุบันมักเฝ้านึกถึงความทรงจำและความผูกพัน การร่วมทำกิจกรรมกับครอบครัวและคนที่เป็นที่รักในทุก ๆ วัน สิ่งเหล่านี้ได้มอบความทรงจำ ความรักความสุขแก่ข้าพเจ้าให้อบอุ่นหัวใจ ทำให้นึกคิดว่าความรักเป็นสิ่งสำคัญและเป็นที่มีคุณค่าที่สุดในชีวิตของข้าพเจ้า ทำให้ข้าพเจ้าได้พึงรู้ว่าคุณค่าของชีวิตเป็นสิ่งที่ไม่สามารถซื้อขายได้ ข้าพเจ้านำแรงบันดาลใจตรงนี้มาพัฒนารูปแบบของความคิดการหาข้อมูลในเชิงความหมายที่ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น การค้นคว้าหาข้อมูล ทำให้สามารถสื่อแนวความคิดออกมาได้อย่างชัดเจนนำไปสู่การพัฒนารูปแบบของผลงานในที่สุด

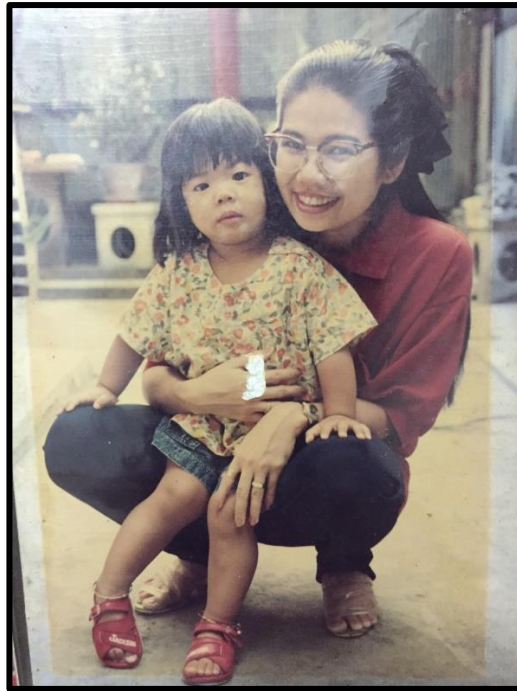
ข้อมูลเบื้องต้นจากพื้นฐานชีวิต

พื้นฐานในชีวิตของข้าพเจ้าที่เกิดและใช้ชีวิตในชนบทที่มีความใกล้ชิดกับธรรมชาติ ภูเขา สวนยาง คอกวัว เล้าหมู สิ่งรอบตัวเหล่านั้นทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกผูกพันมาตั้งแต่เด็ก มันเป็นความทรงจำที่ดีที่ข้าพเจ้าได้อยู่ในสถานที่ตรงนั้น ณ เวลานั้น ที่เต็มไปด้วยความรักความอบอุ่นของครอบครัวญาติพี่น้อง สัตว์เลี้ยงในบ้าน แม้ว่าตอนนี้ข้าพเจ้าได้มาใช้ชีวิตที่เมืองกรุง ไม่ได้สัมผัสกับธรรมชาติที่บ้าน มันทำให้ข้าพเจ้าโหยหาบรรยากาศที่ข้าพเจ้าได้เคยใช้ชีวิต

ข้าพเจ้ามักจะชอบถ่ายรูปครอบครัว ช่วงเวลาที่ได้มีเวลาอยู่ด้วยกัน และจะเขียนบันทึกสิ่งที่ เป็นความทรงจำในสมุดบันทึกที่ได้มีการจดบันทึกถึงบุคคล สิ่งของ สถานที่ ความรู้สึกที่อยู่ในนั้น มัน มีทั้งความความสุขและความเศร้า (ภาพประกอบ 21, 22, 23, 24, 25)

ภาพที่ 21 : ภาพประกอบข้อมูลการค้นคว้า 1 (น้องชายและพ่อ)

ภาพที่ 22 : ภาพประกอบข้อมูลการค้นคว้า 2 (ข้าพเจ้าและแม่)

ภาพที่ 23 : ภาพประกอบข้อมูลการค้นคว้า 3 (ข้าพเจ้าและน้องชาย)

ภาพที่ 24 : ภาพประกอบข้อมูลการค้นคว้า 4 (ภาพสัตว์เลี้ยงของข้าพเจ้า)

ภาพที่ 25 : ภาพประกอบข้อมูลการค้นคว้า 5 (ภาพสัตว์เลี้ยงของข้าพเจ้า)

ข้อมูลเบื้องต้นจากประสบการณ์และสิ่งชื่นชอบ

ทุกครั้งเมื่อข้าพเจ้าได้มีโอกาสกลับบ้านพบเจอกับครอบครัว ญาติพี่น้อง หรือคนที่กำลังแสดงความรักต่อกัน ภาพกิจกรรมร่วมกันหรือการแสดงถึงความห่วงใยซึ่งกันและกันกัน ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกอบอุ่นไปกับสิ่งเหล่านั้นที่เกิดขึ้นให้ข้าพเจ้าได้เห็น และภาพของสมาชิกในครอบครัวตั้งใจรอคอยอยู่ที่บ้านรอให้ข้าพเจ้ากลับไปหาและได้มีโอกาสได้ใช้เวลาที่อยู่ร่วมกัน พุดคุยกันและข้าพเจ้ามักจะถ่ายรูปเก็บเป็นภาพที่ระลึก เอาไว้เป็นความทรงจำและเมื่อที่ข้าพเจ้าได้คิดถึงโหยหาถึงครอบครัวญาติพี่น้อง ข้าพเจ้าเปิดรูปขึ้นมาดู มันทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกอิมเมจ รู้สึกมีความสุขหายเหนื่อยจากการทำงานมา และภาพผลงานศิลปะที่ข้าพเจ้าชื่นชอบ ภาพยนตร์ การ์ตูน สัตว์เลี้ยงสิ่งเหล่านี้เป็นเหมือนกับข้อมูลแฝงไปด้วยห้วงความรู้สึกของข้าพเจ้า จากความทรงจำจึงเป็นแรงบันดาลใจที่ทำให้เกิดเป็นงานสร้างสรรค์ขึ้นมาและข้าพเจ้าได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับความรู้สึกสื่อถึงความผูกพันและโหยหาถึงช่วงเวลาที่ยังคงอบอุ่นทุกครั้งที่ข้าพเจ้าได้นึกถึงมัน จึงได้นำมาเป็นรูปแบบของผลงาน รวมถึงสัญลักษณ์ที่แอบซ่อนเอาไว้ได้สื่อความเป็นตัวข้าพเจ้าและสื่อถึงเรื่องความสุขและความทุกข์ เพื่อเป็นสื่อกลางที่กล่าวถึงความความทรงจำ ความรัก ความคิดถึง และสื่อถึงห้วงของกาลเวลา อดีต ปัจจุบันเพื่อให้สอดคล้องกับแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ

(ภาพประกอบ 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34)

ภาพที่ 26 : ภาพประกอบข้อมูลการค้นคว้า 1

ที่มา : ดอกกุหลาบสีแดง , เข้าถึงเมื่อ 26 มกราคม 63

เข้าถึงได้จาก <https://www.pinterest.com/pin/374291419032045277/>

ภาพที่ 27 : ภาพประกอบข้อมูลการค้นคว้า 2

ที่มา : ภาพยนตร์เรื่อง the end of the fun***in world, เข้าถึงเมื่อ 26 มกราคม 63

เข้าถึงได้จาก <https://www.pinterest.com/pin/616359898984067817/>

ภาพที่ 28 : ภาพประกอบข้อมูลการค้นคว้า 3

ที่มา : ภาพยนตร์เรื่อง Amélie , เข้าถึงเมื่อ 26 มกราคม 63

เข้าถึงได้จาก <https://www.pinterest.com/pin/455145106094714839/>

ภาพที่ 29 : ภาพประกอบข้อมูลการค้นคว้า 4
 ที่มา : ดอกทิวลิป , เข้าถึงเมื่อ 26 มกราคม 63 เข้าถึงได้จาก
<https://www.pinterest.com/pin/235735361732301915/>

ภาพที่ 30 : ภาพประกอบข้อมูลการค้นคว้า 5
 ที่มา : ภาพยนตร์เรื่อง After , เข้าถึงเมื่อ 26 มกราคม 63
 เข้าถึงได้จาก <https://www.pinterest.com/pin/46936021104433573/>

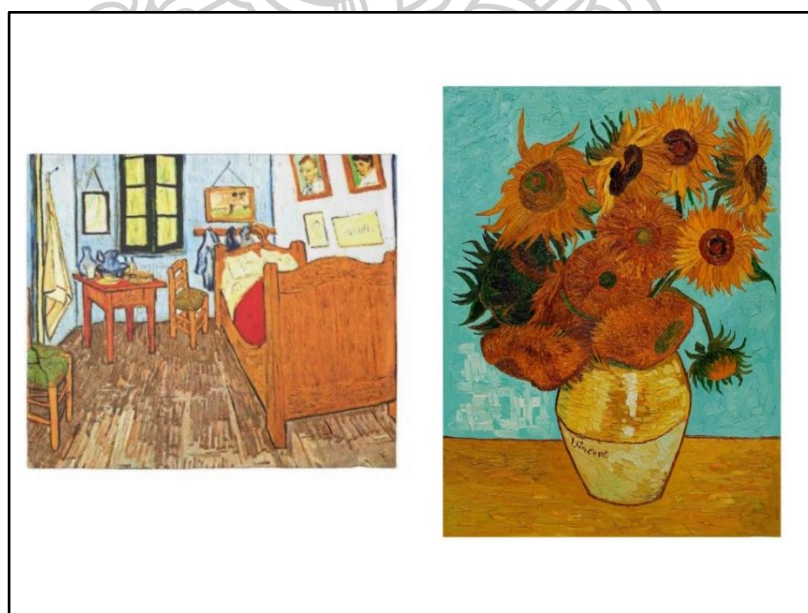
ภาพที่ 31 : ภาพประกอบข้อมูลการค้นคว้า 6
 ที่มา : ผลงานของ Van Gogh ใช้เป็นภาพบรรยากาศข้างหลัง , เข้าถึงเมื่อ 26 มกราคม 63
 เข้าถึงได้จาก <https://www.pinterest.com/pin/788974428450918691/>

ภาพที่ 32 : ภาพประกอบข้อมูลการค้นคว้า 7
 ที่มา : ผลงานของ Van Gogh ใช้เป็นภาพบรรยากาศข้างหลัง , เข้าถึงเมื่อ 26 มกราคม 63
 เข้าถึงได้จาก <https://www.pinterest.com/pin/379006124892505701/>

ภาพที่ 33 : ภาพประกอบข้อมูลการค้นคว้า 8
 ที่มา : ผลงานของ Van Gogh ใช้เป็นภาพบรรยากาศข้างหลัง เข้าถึงเมื่อ 26 มกราคม 63 เข้าถึงได้
 จาก <https://www.pinterest.com/pin/704602304187419562/>

ภาพที่ 34 : ภาพประกอบข้อมูลการค้นคว้า 9
 ที่มา : ผลงานของ Van Gogh , เข้าถึงเมื่อ 26 มกราคม 63 เข้าถึงได้จาก
<https://www.pinterest.com/pin/736620082788111806/>

เทคนิควิธีการและขั้นตอนสร้างสรรค์

ขั้นตอนการทำศิลปะนิพนธ์

ในกระบวนการทำภาพพิมพ์วิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้าแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน

รูปแบบของงาน

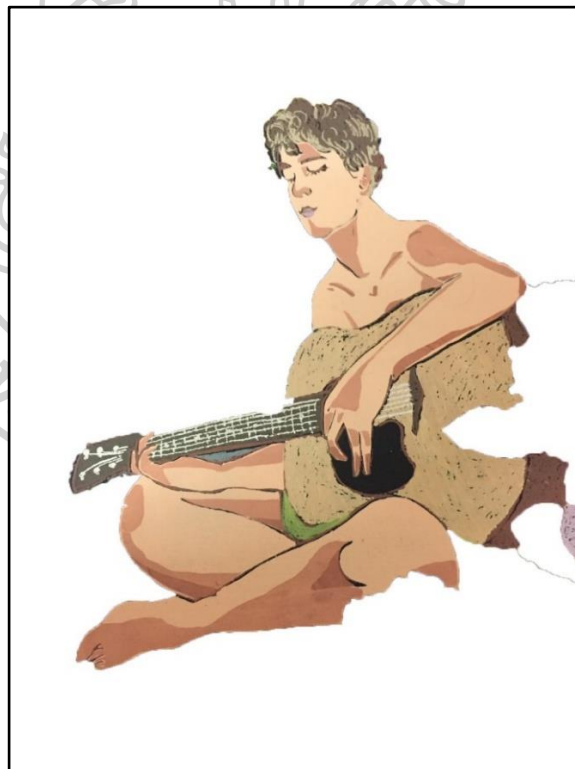
เป็นการบันทึกความทรงจำที่มีต่อครอบครัว คนรัก ห้องภายในบ้านและสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน ที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกโหยหาถึงความสุขในอดีตที่ผ่านมา โดยได้กำหนดรูปทรงที่ข้าพเจ้าต้องการ ผ่านการตัดทอนรูปทรงขึ้นมาใหม่จากรูปทรงที่เหมือนจริงของรูปทรงธรรมชาติและสิ่งของ เครื่องใช้ สร้างเป็นอีกมิติหนึ่ง ประกอบกับการใช้ทัศนธาตุในผลงาน เช่น รูปทรง สี สัญลักษณ์ บรรยากาศ พื้นที่ว่าง พื้นผิว โดยผลงานแสดงออกจากเทคนิคภาพพิมพ์ ตะแกรงไหม

รูปทรง (Form)

รูปทรงต่าง ๆ ในผลงานของข้าพเจ้าไม่ว่าตัวละครหลักที่มาจากตัวละคร ตัวการ์ตูนที่ข้าพเจ้าเกิดความสนใจในการใช้แทนบุคคลที่ข้าพเจ้าต้องการจะสื่อถึงและความหมายใหม่จากรูปทรงเดิม ตัวละครหลักในข้าพเจ้าจะต้องมีความคล้ายคลึงกับตัวบุคคลในครอบครัวหรือตัวคนรัก ข้าพเจ้าจะหยิบเอาดอกไม้ใส่เข้าไปในห้องเพื่อทำให้เกิดเรื่องราว บรรยากาศใหม่ สื่อถึงความรัก ความอบอุ่นในห้วงอารมณ์ ความรู้สึกผสมผสานจินตนาการส่วนตัวของข้าพเจ้าใส่เข้าไปในห้องภายในบ้าน ทำให้ภาพเกิดความรู้สึกเหมือนจริง ให้คนอื่นเกิดความรู้สึกถึงความรัก ความสัมพันธ์ที่งดงามของครอบครัว คนรัก (ภาพประกอบ 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41)

ภาพที่ 35 : ภาพที่แสดงลักษณะรูปทรงในผลงานที่ 1

ภาพที่ 36 : ภาพที่แสดงลักษณะรูปทรงในผลงานที่ 2

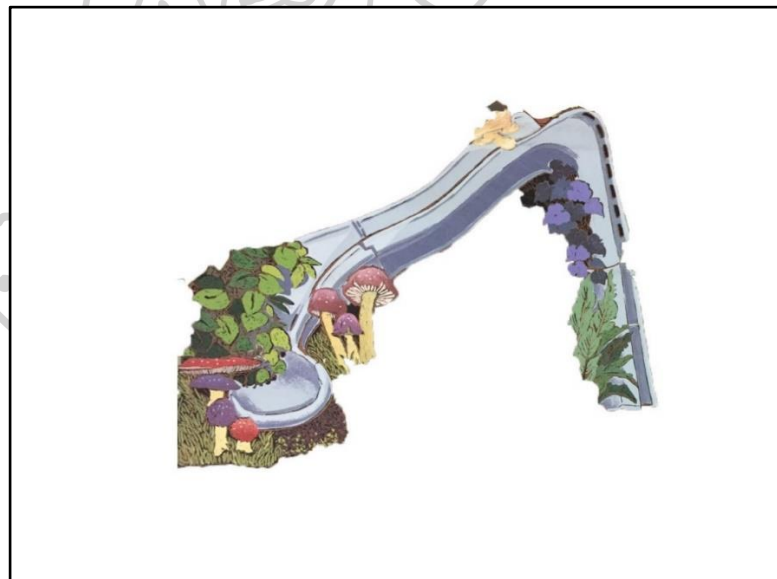
ภาพที่ 37 : ภาพที่แสดงลักษณะรูปทรงในผลงานที่ 3

ภาพที่ 38 : ภาพที่แสดงลักษณะรูปทรงในผลงานที่ 4

ภาพที่ 39 : ภาพที่แสดงลักษณะรูปทรงในผลงานที่ 5

ภาพที่ 40 : ภาพที่แสดงลักษณะรูปทรงในผลงานที่ 6

ภาพที่ 41 : ภาพที่แสดงลักษณะรูปทรงในผลงานที่ 7

สี (Color)

สี คือ สีที่ใช้ในการทำผลงานโครงการวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ จะเป็นกลุ่มสีการใช้สีแนวเอิร์ธโทน (Earth Tone) ที่สื่อถึงธรรมชาติ เช่นสีพื้นดิน สีใบไม้ ที่แสดงถึงความอบอุ่นในความทรงจำของตัวข้าพเจ้าที่แสดงในผลงานผสมกับจินตนาการและความอบอุ่น ความผูกพัน ความรักต่อครอบครัวคนรัก สิ่งของ วัตถุ และสัตว์เลี้ยง สีไม่ใช่แค่เครื่องมือในการตกแต่งเพียงอย่างเดียวแต่มันกลายเป็นภาษาหนึ่งของเราที่ช่วยให้รู้สึกเชื่อมโยงกับตัวเองและถ่ายทอดให้ผู้คนรอบตัวได้ (ภาพประกอบ 42, 43, 44, 45) (พัชชา, 2563)

ภาพที่ 42 : ภาพที่แสดงลักษณะสภาพสีในผลงานที่ 1

ภาพที่ 43 : ภาพที่แสดงลักษณะสภาพสีในผลงานที่ 2

ภาพที่ 44 : ภาพที่แสดงลักษณะสภาพสีในผลงานที่ 3

ภาพที่ 45 : ภาพที่แสดงลักษณะสภาพสีในผลงานที่ 4

- สีนํ้าตาล สำหรับข้าพเจ้ามีความรู้สึกกว่าสีนํ้าตาล คือเป็นสีของพื้นดิน
- สีเขียว สื่อถึง สีของใบไม้ ไม้หญ้า ที่มีความเขียวตุ่น เพราะข้าพเจ้าใช้สีนํ้าตาล ผสมเจือกันสีอื่น ๆ ด้วยเพื่อให้อบอุ่นและมีสีที่ไม่เหมือนใคร
- สีเหลือง คือความสว่าง แสงสว่าง ความอบอุ่นของธรรมชาติ และแสงไฟติดประดับห้องต่าง ๆ ภายในบ้านที่มีความรักที่ให้กับ
- สีขาวผสมสีเหลือง สื่อถึง ความอบอุ่น ข้าพเจ้าใช้สีขาวผสมเหลือง เป็นเส้น และผสมเจือกับสีอื่น ด้วยเพื่อดูถึงแสงสว่างและเป็นสีจากแสงแดดทำให้รู้สึกอบอุ่น
- สีเทา สื่อถึง ลายหินอ่อน หินกรวด
- สีส้ม สื่อถึง ใบไม้ที่แห้งแล้ง และถนนดินแดง
- สีม่วง สื่อถึง ความเจ็บสงบในยามตอนกลางคืน ในความรู้สึกที่คิดถึง โหยหาครอบครัวคนรัก
- สีฟ้า สื่อถึง ท้องฟ้า ก้อนเมฆในธรรมชาติ ทำให้เกิดความสบายใจเมื่อมองขึ้นไปบนท้องฟ้า ความสบายใจในความสัมพันธ์
- สีแดง สื่อถึง ความรักที่ชัดเจน เป็นสีของความรัก
- สีขาว สื่อถึง ความบริสุทธิ์ ข้าพเจ้าใช้สีขาวในการผสมสีอื่น เพื่อให้ดูอ่อนหวาน อบอุ่น ละมุนละไม
- สีชมพู ข้าพเจ้ามักใช้แทนความเป็นมารดา ที่มีความอ่อนหวาน ความสดใส ของบุคคลอันเป็นที่รักของข้าพเจ้า
- สีเขียว ข้าพเจ้ามักใช้แทนความเป็นบิดา ที่มีความสบายใจเมื่อข้าพเจ้าได้อยู่ด้วยกัน สามารถรับรู้ถึงความปลอดภัย มั่นคงของบุคคลอันเป็นที่รัก
-

พื้นที่ว่างและบรรยากาศ (Space and Atmosphere)

บรรยากาศ คือ ข้าพเจ้าใช้บรรยากาศและพื้นที่ว่างในผลงาน ทำให้รูปทรงหลักและรองดูเด่นด้วยสีไม่ทำให้ให้รูปทรงกลืนไปกับพื้นหลัง มีบรรยากาศเป็นตัวสื่อถึงช่วงเวลาที่เกิดขึ้นช่วงไหนทำให้คนดูได้รู้สึกร่วมกับอารมณ์และจินตนาการที่ซ่อนและพยายามสื่อออกมาอย่างชัดเจนในผลงานชิ้นนี้

พื้นที่ว่าง คือ การเว้นพื้นที่ว่างจะช่วยเพิ่มความรู้สึกโปร่งเบาสบาย ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างบรรยากาศของผลงานชุดนี้ ในบางชิ้นงานข้าพเจ้าสร้างรูปทรงที่ต้องอาศัยพื้นที่ว่างในการสร้างจุดสนใจ เพื่อให้เกิดความงามทางสุนทรียภาพให้มากที่สุด (ภาพประกอบ 46)

ภาพที่ 46 : ภาพแสดงพื้นที่ว่างและบรรยากาศที่ 1

พื้นที่ภายใน - พื้นที่ภายนอก

พื้นที่ภายในของการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ คือ รูปแบบผลงานข้าพเจ้าต้องการให้อยู่ในพื้นที่บ้านภายในห้องต่าง ๆ เช่น ห้องนอน ห้องนั่งเล่น ห้องครัว ห้องน้ำ ที่จำลองขึ้นแทนพื้นที่แห่งความสุขของความทรงจำที่เต็มไปด้วยความรักและความอบอุ่นของครอบครัว (ภาพประกอบ 47, 48, 49)

ภาพที่ 47 : ภาพแสดงพื้นที่ภายในที่ 1

ภาพที่ 48 : ภาพแสดงพื้นที่ภายในที่ 2

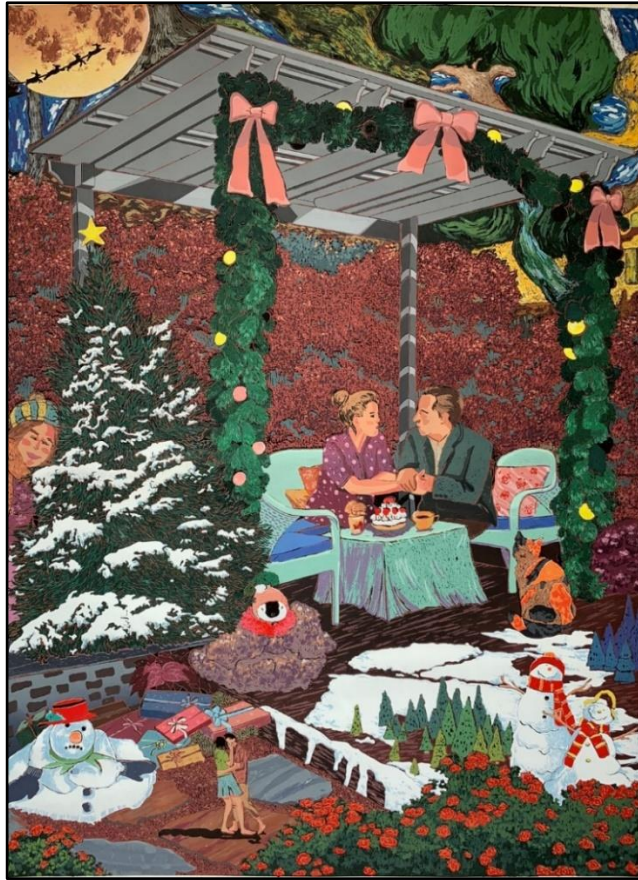

ภาพที่ 49 : ภาพแสดงพื้นที่ภายในที่ 3

พื้นที่ภายนอกของการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ คือ จากการสร้างจำลองพื้นที่ห้องในรูปแบบต่าง ๆ ทุกภาพที่สร้างสรรค์จะต้องมีหน้าต่างหรือส่วนที่สามารถมองออกไปด้านนอกได้ เพื่อมองทิวทัศน์บนท้องฟ้ามีก้อนเมฆลอยอยู่เป็นรูปร่างต่าง ๆ ประกอบกับมีบอลูนกำลังลอยอยู่ในชั้นบรรยากาศทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความสงบ ปล่อยวางจากสิ่งรอบกาย จิตใจคลายความเหน็ดเหนื่อยจากความทุกข์ พร้อมกับรับมือในวันต่อไป (ภาพประกอบ 50, 51, 52)

ภาพที่ 50 : ภาพแสดงพื้นที่ภายนอกที่ 1

ภาพที่ 51 : ภาพแสดงพื้นที่ภายนอกที่ 2

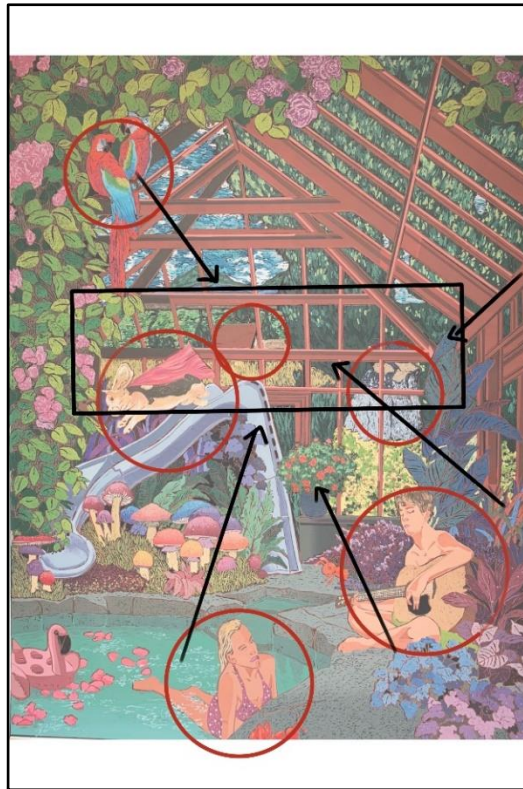
ภาพที่ 52 : ภาพแสดงพื้นที่ภายนอกที่ 3

การทับซ้อนของรูปทรง

การสร้างสรรค์ผลงานในชุดวิทยานิพนธ์นี้เป็นรูปแบบ 2 มิติที่ไม่เน้นความเหมือนจริงแต่เน้นจินตนาการและความรู้สึกเป็นหลักทำให้ภาพมีความแบนแต่ด้วยการทับซ้อนและประกอบกันของรูปทรงทำให้เกิดการลวงตาเกิดระยะหน้าหลังภาพที่อยู่ด้านหน้าจะมีขนาดใหญ่กว่าภาพที่อยู่ด้านหลังเป็นจุดนำสายตาทำให้เกิดความลึก (ภาพประกอบ 53, 54, 55)

ภาพที่ 53 : ภาพแสดงการทับซ้อนของรูปทรงที่ 1

ภาพที่ 54 : ภาพแสดงการทับซ้อนของรูปทรงที่ 2

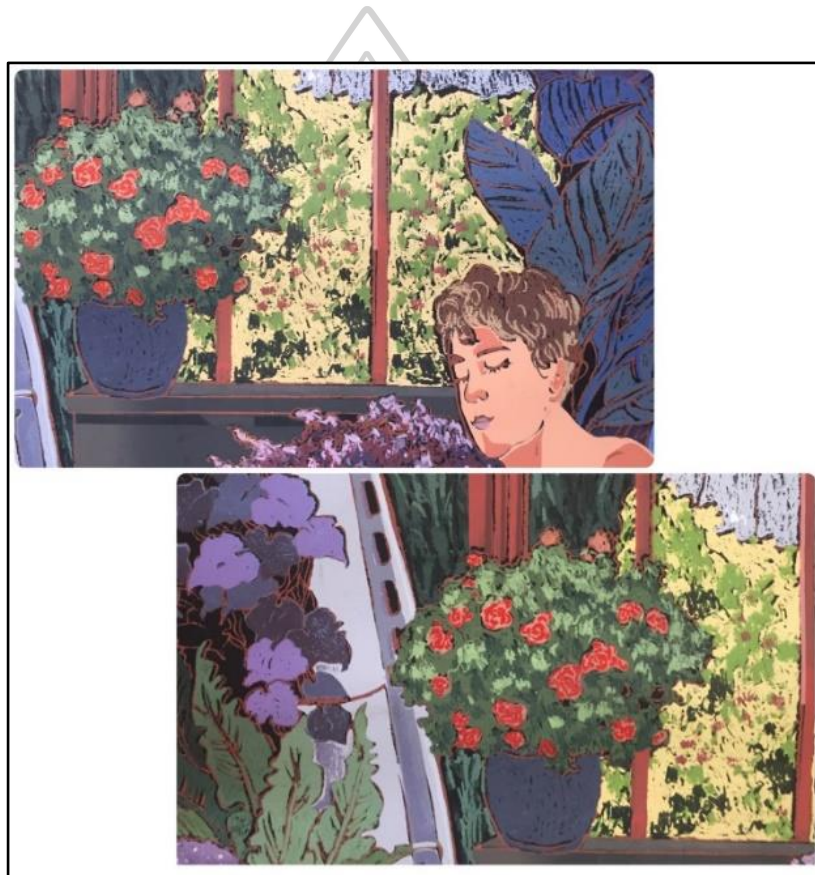

ภาพที่ 55 : ภาพแสดงการทับซ้อนของรูปทรงที่ 3

พื้นผิว (Texture)

องค์ประกอบหนึ่งที่ดีว่าเป็นลักษณะเด่นในการทำงานชุดนี้ คือ พื้นผิวเป็นร่องรอยที่เกิดจากข้าพเจ้าได้ใช้สีชอล์คสีดำ บนแผ่นฟิล์มทำเทคนิคดินสอหยาบ ๆ ในขั้นตอนการสร้างต้นแบบแม่พิมพ์ โดยข้าพเจ้าสร้างที่ดินสอสีชอล์คเลียนแบบกับวัตุธรรมชาติ วัตถุสิ่งของ ทำที่ดินสอคล้ายคลึงกับที่แปรงของศิลปินวินเซนต์ แวนโก๊ะ เพื่อให้ผลงานมีมิติ และทำให้งานมีความเคลื่อนไหว มีความสนุกสนาน มากขึ้นกว่าเดิม

(ภาพประกอบ 56, 57)

ภาพที่ 56 : ภาพแสดงพื้นผิวและที่ทำได้ด้วยดินสอสีชอล์คที่ 1

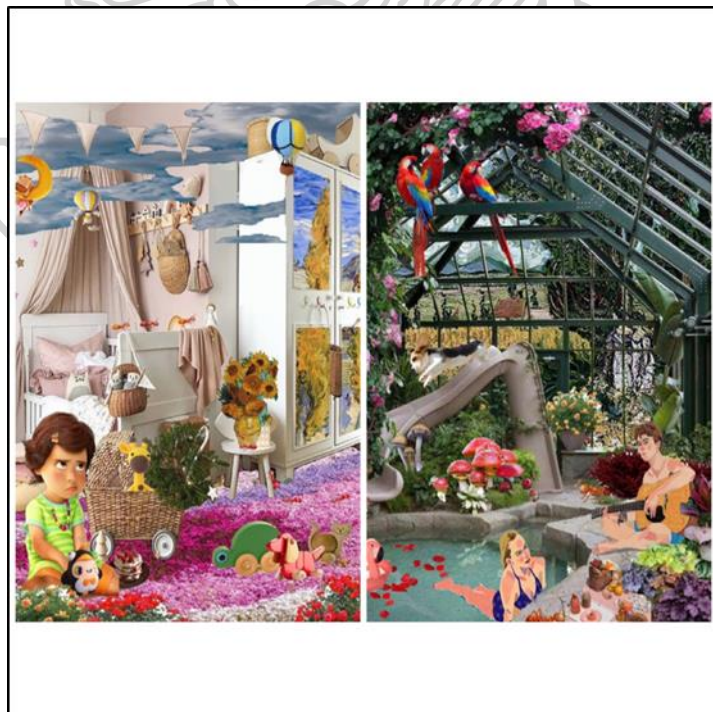
ภาพที่ 57 : ภาพแสดงพื้นผิวและที่ทำได้ด้วยดินสอสีชอล์คที่ 2

ขั้นตอนการสร้างภาพร่างต้นแบบ (Sketch)

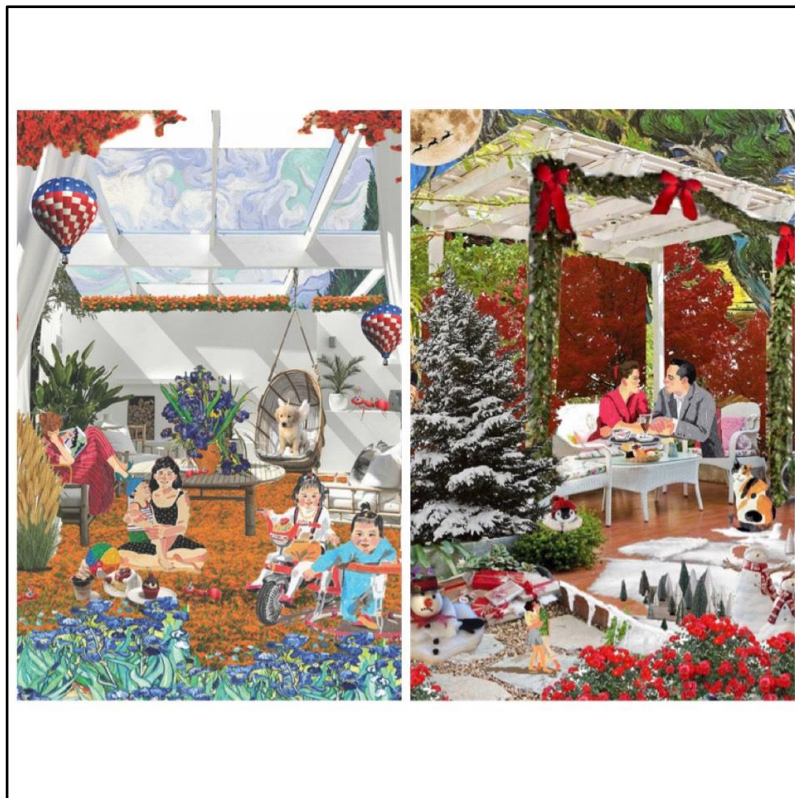
เมื่อรวบรวมข้อมูลและแรงบันดาลใจจากเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นต่าง ๆ ที่ได้ประสบพบเจอ จากความทรงจำกับครอบครัว คนรักนำมาสร้างอิริยาบถของการแสดงความรักต่อกัน แสดงออกด้วย อารมณ์ต่าง ๆ ที่มีความสุข ความคิดถึง และความรักที่ข้าพเจ้าพยายามสื่อออกมาในบรรยากาศที่อบอุ่นเต็มไปด้วยห่วงารมณ์ของความรัก การตกหลุมรักต่อกัน สิ่งต่อมาคือ นำข้อมูลที่กล่าวไปมา สร้างสรรค์ภายในบ้านและห้องต่าง ๆ เพิ่มด้วยรูปทรง สิ่งของ รูปทรงต้นไม้ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ ท้องฟ้า สัตว์เลี้ยง ภาพผลงานทิวทัศน์ของศิลปินมาสร้างสรรค์ให้เกิดเป็นเรื่องราวความทรงจำที่ ผสมผสานกับจินตนาการเพื่อทำให้ห้องมีความสนุกสนาน ความอบอุ่นเต็มไปด้วยความรักโดยใช้ เทคนิคด้วยโปรแกรมตัดต่อภาพ (Photoshop) เพื่อให้ภาพร่างต้นแบบมีความสมบูรณ์ตามที่ข้าพเจ้า ต้องการสร้างสรรค์ให้ออกเป็นผลงานทางด้านศิลปะ (ภาพประกอบ 58, 59, 60)

ภาพที่ 58 : ภาพร่างต้นแบบ (ภาพที่ 1, 2)

ภาพที่ 59 : ภาพร่างต้นแบบ (ภาพที่ 3, 4)

ภาพที่ 60 : ภาพร่างต้นแบบ (ภาพที่ 5, 6)

การเตรียมอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

อุปกรณ์การสร้างต้นแบบแม่พิมพ์

1. กระดาษไข (สำหรับเขียนต้นแบบ)
2. ดินสอสีชอล์ค (สีดำ)
3. หมึกไฟลอท (สำหรับถมหมึกในต้นแบบ)
4. ดินสอ 2B
5. มีดคัตเตอร์
6. ยางลบ
7. พู่กัน
8. ปากกา (Permanent Pen)
9. เทปนิดโต้
10. ทินเนอร์ (สำหรับล้างหมึกจากพู่กัน)

วัสดุและอุปกรณ์การสร้างแม่พิมพ์

1. ผ้าสกรีน (Screen Mesh) มีลักษณะเป็นไนลอน (Nylon) โดยวิธีการคือ นำเส้นใยผ้ามาทอเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมจัตุรัสที่มีขนาดรูเท่ากันทุกช่องทั้งหมด เพราะขนาดของรูผ้าส่งผลต่อการทำงานและคุณสมบัติของการพิมพ์สีให้ความยืดหยุ่นกับงาน
2. กรอบบล็อกสกรีน (Screen Frames) มีขนาด 120x90 cm. แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ กรอบที่ผลิตมาจากวัสดุไม้ อลูมิเนียม และเหล็ก เพื่อเป็นโครงสร้างในการขึงผ้าสกรีน กรอบแต่ละวัสดุแต่ละประเภทจะให้คุณสมบัติความแข็งแรง คงทน น้ำหนักแตกต่างกัน โดยเลือกใช้ตามวัตถุประสงค์ความเหมาะสมกับขนาดงานและวิธีการทำงาน
3. กาวอัด สีชมพู (Emulsion) สำหรับการอัดบล็อกสกรีนจากการสร้างภาพต้นแบบด้วยวิธีการฉายแสงลงบล็อกสกรีน
4. น้ำยาไวแสง สำหรับใช้ผสมกับกาวอัดและปาดบนบล็อกสกรีน เมื่อกาวอัดแห้งจะทำการอัดบล็อกเพื่อสร้างภาพตามต้นแบบ
5. รางปาดกาวอัด (Emulsion Coater) ผลิตมาจากสแตนเลสใช้สำหรับปาดกาวอัดที่ผสมกับน้ำยาไวแสงจากนั้นปาดลงบล็อกสกรีน
6. เกรียง ใช้สำหรับการคนผสมกับสีและสารเคมีให้เข้ากันเป็นเนื้อเดียวกัน เช่น การผสมกาวอัดกับน้ำยาไวแสง ผสมสีหมึกพิมพ์กับกาวแป้งน้ำ
7. กรรไกร
8. ตู้ฉายแสง สำหรับการฉายแสงอุลตราไวโอเลต (UV) เพื่อให้รูปในแผ่นฟิล์มปรากฏในบล็อกสกรีนตามรูปแบบที่กำหนดไว้ ปัจจุบันนี้เครื่องฉายแสงมีความสะดวกสบายมากขึ้น เพราะมันสามารถจับเวลาของลมและแสงตามกำหนดได้อย่างถูกต้องและสามารถเก็บรายละเอียดได้ดีมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม
9. ห้องมืด เป็นสถานที่สำหรับการติดตั้งของตู้ฉายแสงและตู้อบบล็อกสกรีน เนื่องจากเวลาฉายแสงต้องทำการอัดบล็อกในห้องที่มืดเพื่อหลีกเลี่ยงกับแสงอุลตราไวโอเลต (UV) เพราะมันจะมีผลปฏิกิริยาทางเคมีระหว่างกาวอัดบล็อกกับน้ำยาไวแสง ภายในห้องต้องติดหลอดไฟสีเหลือง (หลอดไฟลูออเรสเซนต์) และต้องติดกระดาษบริเวณกระจกเพื่อป้องกันจากแสงอุลตราไวโอเลตหรือแสงภายนอกเข้ามาในห้อง

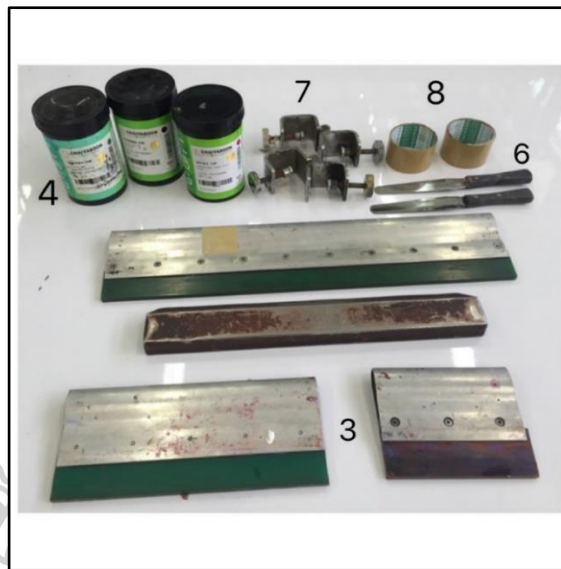

ภาพที่ 61: วัสดุและอุปกรณ์การสร้างแม่พิมพ์

อุปกรณ์การพิมพ์

1. บล็อกสกรีน ที่ผ่านกระบวนการขั้นตอนอัดบล็อกสร้างแม่พิมพ์แล้ว
2. กระดาษไวพิมพ์งาน Canson (Moulin Du Roy) เป็นม้วน ขนาด 300 แกรม
3. ยางปาดสกรีน (Squeegee) มีอยู่ 2 ประเภท คือ การผลิตมาจากวัสดุไม้ กับผลิตมาจากพลาสติกสังเคราะห์โพลียูรีเทน (Polyure – Thane) มีความหนาและแข็งแรงแตกต่างกันตามวิธีการใช้งาน
4. สีหมึกพิมพ์งาน ชนิดใช้น้ำ (Water – Based Color) คือ สีหมึกที่สามารถผสมกับน้ำและล้างออกด้วยน้ำได้เหมาะสำหรับการพิมพ์งานบนวัสดุผ้าและกระดาษพิมพ์งาน หมึกพิมพ์ใช้น้ำ มี 2 ประเภท คือ สีจม หมึกมีลักษณะที่โปร่งแสง สีลอย หมึกมีความชัดเจนและมีความแน่นมากกว่าสีจม ซึ่งมีกาวแตงน้ำเป็นตัวผสม ให้ทำให้สีหมึกมีความเหลว ลื่น เหมาะสำหรับการพิมพ์ที่กว้างและเพิ่มการยึดเกาะกับกระดาษพิมพ์งาน
5. กระป๋องใส่สีหมึกพิมพ์งาน สำหรับการใส่สีหมึกที่ผสมเพื่อการสกรีนงาน

6. เกียง สำหรับการใช้คนผสมสีหมึกหรือเคมีให้เข้ากัน และผสมสีหมึกกับกาวแป้งน้ำ
7. ตัวจับบล็อกสกรีน สำหรับการยึดบล็อกสกรีนให้แน่นกับโต๊ะทำงาน ป้องกันจากการเคลื่อนของบล็อกสกรีนกับกระดาษพิมพ์งาน เพื่อให้เวลาพิมพ์ตรงกับตำแหน่งที่กำหนดไว้ทุกช่องของงาน
8. เทปกาวน้ำตา สำหรับใช้ติดยึดกระดาษพิมพ์กับโต๊ะทำงาน

ภาพที่ 62 : ภาพอุปกรณ์การพิมพ์งานภาพที่ 1

ภาพที่ 63 : ภาพอุปกรณ์การพิมพ์งานภาพที่ 2

อุปกรณ์การล้างแม่พิมพ์

1. ผงล้างคราบขาวอัดบล็อก (Screenstrip Powder) มีลักษณะเป็นผงเล็ก ๆ ละเอียด ผสมอัตราส่วน 1 ช้อน ต่อ น้ำ 1 ลิตร ถูกับฟองน้ำทิ้งไว้เวลา 30 – 45 นาที หลังจากนั้นทำการล้างด้วยปืนฉีดน้ำความดันสูง
2. ครีمل้างคราบขาวอัดบล็อก (Screensolve) มีลักษณะเป็นเนื้อข้นสีครีม ใช้ในการผสมกับสารเคมีกันตัน เพื่อล้างคราบขาวอัดบล็อกที่ตกค้างบนบล็อกสกรีน ทาทิ้งไว้ในเวลา 1 ชั่วโมง หลังจากนั้นทำการล้างด้วยปืนฉีดน้ำความดันสูง
3. ผงซักฟอก ใช้สำหรับผสมกับผงล้างคราบขาวอัดบล็อก ช่วยให้บล็อกมีความสะอาดจากคราบขาวอัดที่ทิ้งคราบเอาไว้
4. ฟองน้ำ ใช้สำหรับถูกล้างคราบขาวอัดบล็อก
5. ถุงมือยาง
6. น้ำยากันตัน
7. เครื่องฉีดน้ำความดันสูง
8. ผ้ากันเปื้อน

ภาพที่ 64 : ภาพอุปกรณ์ขั้นตอนการล้างแม่พิมพ์

ขั้นตอนการสร้างต้นแบบแม่พิมพ์

1. นำภาพร่างต้นแบบที่เสร็จสมบูรณ์ จากนั้นนำไปขยายขนาดด้วยการถ่ายเอกสารให้ได้ขนาดที่ต้องการ แยกสี และนำหนักของภาพร่างต้นแบบไว้ เพื่อใช้ในการเขียนฟิล์ม
2. เตรียมแผ่นฟิล์มวางทับลงบนภาพร่างต้นแบบที่ขยายขนาดแล้ว (แผ่นฟิล์มที่มาจากกระดาษไข มีลักษณะโปร่งแสง) ตีดยึดมูมเพื่อไม่ให้แผ่นฟิล์มกระดาษไข และภาพร่างต้นแบบที่ขยายขนาดแล้วแยกเคลื่อนไปมาออกจากกัน
3. นำสีซอล์ค (สีดำ) มาเขียนเส้นทั้งหมดของภาพลงไปบนแผ่นฟิล์มกระดาษไข
4. จากนั้นถมด้วยสีซอล์ค (สีดำ) ในช่องต่าง ๆ ของบล็อกที่ต้องการจะถมและมีลักษณะพื้นผิวของดินสอ หยาบ ๆ ไม่เรียบร้อย
5. ในบล็อกที่มีพื้นผิวเรียบ จะถมด้วยหมึกไหลอทสีดำ
6. เมื่อเขียนน้ำหนักบนแผ่นฟิล์มกระดาษไขเสร็จแล้วหนึ่งแผ่น จากนั้นจึงเตรียมแผ่นฟิล์มแผ่นที่สอง วางทับลงไปตรงตำแหน่งเดียวกัน จากนั้นตีดยึดมูมเอาไว้ เพื่อไม่ให้แยกออกจากกัน แล้วจึงเขียนบล็อกน้ำหนักถัดไปจนครบทุกบล็อก โดยข้าพเจ้าจะเขียนฟิล์มแยกน้ำหนัก 1-4 น้ำหนัก ต่อสิ่งของ วัตถุ ต้นไม้ ท้องฟ้า ก้อนเมฆ และคน ในผลงานหนึ่งชิ้น
7. เมื่อเขียนแยกน้ำหนักครบ ก็จะตัดแผ่นฟิล์มกระดาษไขเป็นแผ่น ๆ ไว้เพื่อความสะดวกในการอัดบล็อก ฉายแสง (ภาพประกอบ 65, 66, 67, 68)

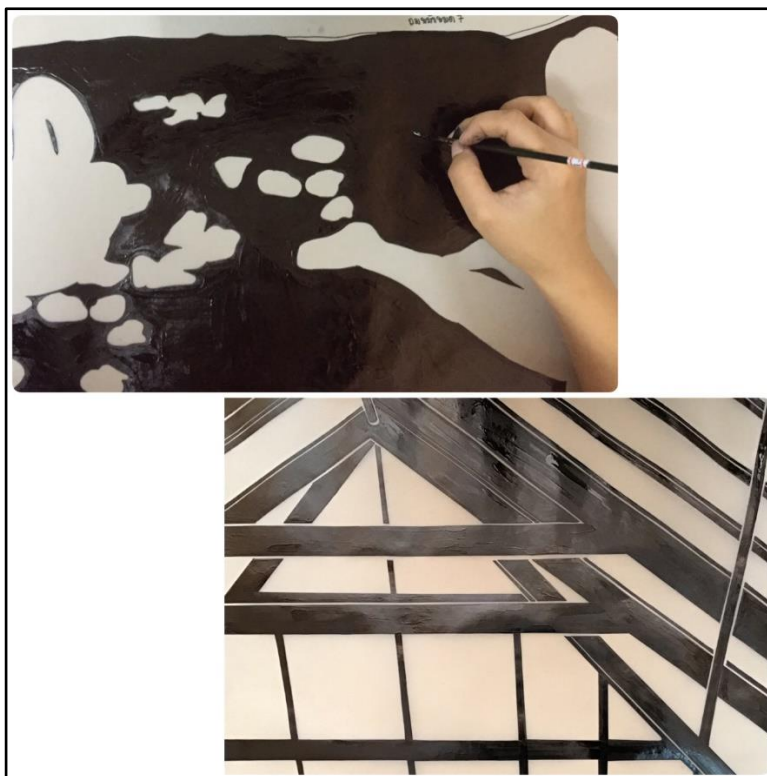
ภาพที่ 65 : ภาพแสดงเขียนเส้น (ภาพที่ 1, 2)

ภาพที่ 66 : ภาพแสดงเขียนเส้น (ภาพที่ 3, 4)

ภาพที่ 67 : ภาพแสดงเขียนดินสอสีชอล์ค (ภาพที่ 1)

ภาพที่ 68 : ภาพแสดงระบายนมหมักสีดำภาพที่ 2

ขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์

1. ผสมน้ำยาไวแสงกับน้ำเย็น อัตราส่วน 1:100 ในขวดขนาดเล็กแบบทึบแสง
2. เทน้ำยาไวแสงผสมกาวอัด อัตราส่วน 5:1 ผสมคนให้เข้ากันเป็นเนื้อเดียวกัน ปิดฝาและตั้งทิ้งไว้เวลา 30 นาที เพื่อไล่ฟองอากาศที่เกิดจากขั้นตอนผสมกาวอัด
3. นำกาวอัดที่ผสมเสร็จแล้วเอามาเทใส่ในรางปาดกาวอัดในขนาดพอเหมาะ จากนั้นใช้รางปาดบล็อกสกรีนทั้งสองด้านของบล็อกสกรีน การปาดกาวอัดจากส่วนล่างของบล็อกสกรีนขึ้นมาถึงส่วนบนของบล็อกสกรีน จากนั้นจึงเก็บกาวอัดทั้งสองด้านโดยรางปาดกาวอัด เพื่อไม่ให้กาวอัดหนาเกินไป
4. นำบล็อกสกรีนที่ปาดเสร็จแล้วในห้องมืด จากนั้นนำเข้าตู้อบบล็อกสกรีน โดยใช้อุณหภูมิ 46 องศาเซลเซียส รอจนกาวอัดบนบล็อกสกรีนแห้ง โดยใช้เวลาประมาณ 20 – 30 นาที
5. นำแผ่นฟิล์มที่เขียนแยกหน้าหรือแผ่นเส้นเสร็จแล้วเอามาไว้บนกระจกของตู้ฉายแสง โดยใช้ด้านที่เขียนตั้งขึ้นด้านบน จากนั้นจึงนำบล็อกสกรีนที่เตรียมฉายแสงวางทับลงบนแผ่นฟิล์ม

อีกที จัดตำแหน่งให้ฟิล์มอยู่ตรงกลาง (ขั้นตอนควรปฏิบัติภายในห้องที่มีดไว้ปราศจากแสงสว่างของ UV)

6. ปิดฝาตู้ฉายแสงกดตั้งโปรแกรมของตู้อยู่ที่เวลาของลม 50 วินาที (ลมจะทำหน้าที่ไล่อากาศออกจากตู้ฉายแสง เพื่อให้บล็อกสกรีนและแผ่นฟิล์มไม่สามารถขยับได้) และกดตั้งเวลาของแสง 30 วินาที โดยแสงที่ฉายลงบล็อกสกรีนนั้นเป็นแสงจากหลอดไฟของตู้ฉายแสง
7. นำไปล้างบล็อกประมาณเวลา 3 – 5 นาที นำสายยางฉีดน้ำเป็นฝอยล้างบริเวณให้ทั่วบล็อกทั้งสองด้าน ในส่วนกาวอัดจะค่อย ๆ หลุดเป็นไปตามที่ต้องการจะปาดสีลงไปเป็นลักษณะโปรงแสง (กาวอัดส่วนที่หลุดออกไปจากบล็อกจะเป็นส่วนที่ทึบแสง ส่วนกาวอัดที่ยังคงติดอยู่บล็อกสกรีน เกิดจากแผ่นฟิล์มที่ไม่เขียนหรือถมเว้นวางเอาไว้)
8. เมื่อล้างเสร็จแล้ว นำบล็อกสกรีน เข้าตู้อบบล็อกสกรีน เพื่อให้ น้ำและกาวอัดบล็อกที่อยู่บนบล็อกสกรีนแห้งสนิท (ภาพประกอบ 69, 70, 71, 72)

ภาพที่ 69 : ภาพแสดงการผสมกาวอัดสีชมพู

ภาพที่ 70 : ภาพแสดงการปาดกาวอัดสีชมพูลงบล็อกสกรีน

ภาพที่ 71 : ภาพแสดงการอบบล็อกสกรีนในตู้อบ

ภาพที่ 72 : ภาพแสดงการฉายแสงลงบล็อกสกรีน เพื่อใช้เป็นแม่พิมพ์

ขั้นตอนการพิมพ์งาน

1. เตรียมตัดกระดาษสำหรับพิมพ์งาน (Canson) เป็นลักษณะม้วนใหญ่ 300 แกรม ขนาด 140x98 ซม. เอาเทปกาวสีน้ำตาลติดกระดาษพิมพ์งานยึดไว้กับโต๊ะทำงาน
2. นำกระดาษที่ถ่ายเอกสารตั้งทับลงกระดาษพิมพ์งานตรงกลางของโต๊ะทำงาน จากนั้นหยิบบล็อกมาทับกระดาษอีกครั้ง ติดเทปกาวสีน้ำตาลเป็นสี่เหลี่ยมขนาด 140x98 ซม. เพื่อปิดบล็อกพื้นหลังสีดำและไม่ให้เวลาปาดสีตัวออกนอกกรอบที่กำหนดเอาไว้
3. ยึดบล็อกสกรีนกับโต๊ะทำงานด้วยตัวจับบล็อกสกรีนทั้งสองมุม จากนั้นดึงเอาแผ่นกระดาษถ่ายเอกสารออกจากข้างใต้ของบล็อกสกรีน
4. จะพิมพ์พื้นหลังเป็นขั้นตอนแรก จากนั้นเตรียมสีหมึกเขื่อน้ำสีดำผสมกาวแป้งน้ำ หยิบเกรียงตักสีดำมาใส่ในกระป๋องสีและตักกาวแป้งน้ำผสมคนเข้าด้วยกัน (เพราะเวลาที่ปาดสีพื้นหลังจะไม่ทำให้ไม่มีความเหนียว มีความปาดลื่น ปาดสะดวกกว่าตอนไม่ผสมกาวแป้งน้ำ) นำเกรียงตักสีดำมาตั้งบนยางปาดสี และปาดสีพื้นหลังเสร็จ จากนั้นนำบล็อกสกรีนไปฉีดกับ

สายยางถูกปล่อยน้ำให้สะอาด เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาบล็อกตัน ถ้าไม่ล้างสื่อกทันที่จะทำให้อบล็อคเกิดความเสียหายกว่าเดิม และรอกกระดาศพิมพ์ที่พิมพ์ลงไปแห้งให้สนิท ระหว่างนั้นเก็บสีในบล็อกและยางปาดสีใส่เก็บลงไปในกระป๋องสี

5. เมื่อกระดาศพิมพ์งานแห้งเรียบร้อยแล้ว นำบล็อกเส้นที่ต้องปาดสีน้ำตาลมาผสมกับกาวแป้งน้ำเหมือนเดิม ผสมให้เข้ากัน เอาเกรียงมาตักตั้งบนยางปาดสี จากนั้นปาดบล็อกสีน้ำตาลทั้งภาพให้เสร็จ ระหว่างนั้นเก็บสีที่บล็อกสกรีนและยางปาด รอกกระดาศที่พิมพ์เส้นให้แห้งสนิท
6. จากนั้นพิมพ์สีและน้ำหมึกต่าง ๆ ลงไปตามช่องให้ครบทั้งภาพ จนครบจำนวนน้ำหมึกที่กำหนดเอาไว้ให้เสร็จสมบูรณ์
7. เมื่อพิมพ์ครบทั้งน้ำหมึกและสีเป็นขั้นตอนสุดท้าย คือ รอกกระดาศพิมพ์งานแห้งสนิท จึงลอกเทปกาวสีน้ำตาลออกจากกระดาศและโต๊ะทำงานให้หมด เป็นอันเสร็จเรียบร้อยของกระบวนการขั้นตอนการพิมพ์งาน
8. หลังจากกระบวนการขั้นตอนการพิมพ์งานเสร็จเรียบร้อยแล้ว นำบล็อกสกรีนมาล้างทำความสะอาดทุกบล็อก โดยขั้นตอนแรกจะดึงเทปกาวสีน้ำตาลออกทุกบล็อกที่ปิดอยู่ จากนั้นฉีดน้ำด้วยสายยางให้ทั่วบล็อกทั้งสองด้าน ด้านหน้า - หลัง
9. นำถังใส่น้ำเทผงล้างบล็อกผสมกับผงซักฟอกลงไปในอัตราส่วน ผงล้างบล็อก 1 ช้อน กับน้ำ 1 ลิตร คนผสมให้เข้ากัน
10. ใช้ฟองน้ำจุ่มน้ำลงไปในถังที่มีผงล้างบล็อกผสมเอาไว้ ถูฟองน้ำตรงคราบกาวอัดบล็อกสกรีน จากนั้นนำบล็อกนอนลงไปในอ่างน้ำ และถูฟองน้ำตรงคราบกาวอัดบล็อกอีกครั้ง รอให้คราบกาวอัดบล็อกค่อย ๆ ละลายออกจากบล็อกสกรีน โดยใช้เวลา 30 - 45 นาที
11. ใช้ปืนฉีดน้ำที่มีความดันน้ำสูง ฉีดทำความสะอาดตรงคราบกาวอัดบล็อกให้หลุดออกจากบล็อกสกรีน เพื่อนำบล็อกสกรีนกลับมาใช้งานอีกครั้ง ในการพิมพ์งานและอัดบล็อกของผลงานชิ้นต่อไป (ภาพประกอบ 73, 74, 75, 76, 77, 78)

ภาพที่ 73 : ภาพแสดงการพิมพ์พื้นหลังสีดำและพิมพ์เส้นสีน้ำตาลลงไปบนกระดาษ

ภาพที่ 74 : ภาพแสดงการพิมพ์น้ำหมึก เข้ม กลาง อ่อน รายละเอียดของฟุ่มดอกไม้ 1

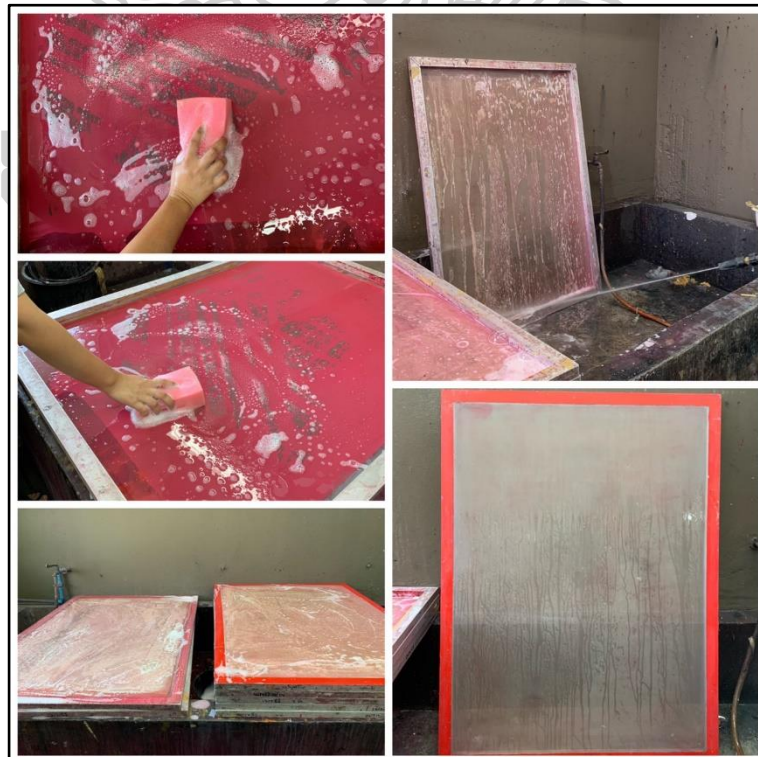
ภาพที่ 75 : ภาพแสดงการพิมพ์น้ำหนัก เข้ม กลาง อ่อน รายละเอียดของฟุ่มดอกไม้ 2

ภาพที่ 76 : ภาพแสดงการพิมพ์สีในส่วนต่าง ๆ ลงไปให้สมบูรณ์

ภาพที่ 77 : ภาพแสดงการผสมผงล้างบล็อกกับผงซักฟอกลงในถังน้ำเพื่อทำความสะอาด

ภาพที่ 78 : ภาพแสดงการล้างทำความสะอาดคราบขาวอัดสีชมพูออกจากบล็อกให้สะอาด

บทที่ 4

การวิเคราะห์และการพัฒนาผลงาน

ในผลงานวิทยานิพนธ์ทุกชิ้น ข้าพเจ้าได้พยายามในการค้นหารูปแบบ ทดลองวิธีการและการปฏิบัติผลงานอย่างต่อเนื่อง เรียนรู้ข้อผิดพลาดและวิธีแก้ปัญหาที่ข้าพเจ้าได้ประสบพบเจอในการทำงาน ในช่วงแรกผลงานของข้าพเจ้ายังไม่มีสอดคล้องกับแนวความคิดและตัวเทคนิคที่ข้าพเจ้าได้เลือกทำ ซึ่งเวลาส่งงานทุกครั้งข้าพเจ้าจะได้รับคำแนะนำ คำติชมจากอาจารย์หลายท่าน เป็นสิ่งที่ทำให้ข้าพเจ้าได้ทราบถึงข้อผิดพลาดของการทำงาน ในทุกโครงการและนำไปสู่การพัฒนา ข้าพเจ้าจึงพยายามอย่างเต็มที่ในการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ อย่างตั้งใจและพยายามสุดความสามารถในระยะเวลาที่ผ่านมาทุกโครงการ จนพัฒนาเป็นผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “บ้านของฉัน โลกจินตนาการของฉัน” ซึ่งในแต่ละโครงการจะมีการพัฒนาที่มากขึ้นของผลงานทุกชิ้น

ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะเวลาที่ 1 (ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2560 – 2561)

ทางด้านเนื้อหาแนวความคิด เป็นช่วงระยะแรกข้าพเจ้าจะมุ่งเน้นไปที่อารมณ์และความรู้สึกและความทรงจำ ความรักของตัวข้าพเจ้าที่มีต่อครอบครัว ญาติ พี่น้อง ในสถานที่เรียกว่า “บ้าน” แบ่งออกเป็นห้องต่าง ๆ ของข้าพเจ้า จึงทำให้มีแรงบันดาลใจหยิบยกเอาความทรงจำเหล่านั้นมาสร้างสรรค์เป็นผลงาน

ทางด้านรูปแบบ เป็นช่วงระยะแรกข้าพเจ้ายังคงทดลองเทคนิควิธีการหยิบเอาห้องครัว ห้องนั่งเล่น ในรูปแบบเหมือนจริงของห้องต่าง ๆ ให้มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว และได้ทดลองผสมสีแนวที่ข้าพเจ้าชอบให้สอดคล้องกับตัวผลงาน ผลงานระยะแรกข้าพเจ้าจะแสดงออกถึงความสนุกสนานของสีสันทที่ข้าพเจ้าเลือกใช้และเทคนิควิธีการที่ข้าพเจ้าได้ทดลองทำในผลงานชุดนี้

ทางด้านเทคนิค เป็นช่วงระยะแรกข้าพเจ้าเรียนรู้และทดลองการสกรีนสีในพื้นที่หลังดำให้มีความชัด สีสดมากยิ่งขึ้น ทำให้ข้าพเจ้าต้องทำความเข้าใจกับตัวเทคนิคมากยิ่งขึ้น เมื่อประสบพบเจอกับปัญหาที่เกิดขึ้น ทำให้ข้าพเจ้าสามารถพัฒนาการพิมพ์งานได้อย่างมีความแม่นยำและพิมพ์สีมีความชัดเจนมากขึ้นในผลงานชิ้นต่อ ๆ ไป

ภาพที่ 79 : ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1

ชื่อผลงาน “ นาฬิกาปลุกของเจ้าเปิดสีเหลือง ”

ขนาด 95 x 69 cm

เทคนิค ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silkscreen)

ปีสร้าง 2560

ภาพที่ 80 : ผลงานก่อนนิตยทานิพนธ์ระยะที่ 1

ชื่อผลงาน “ ป.ปลา ตากลม ”

ขนาด 95 x 69 cm

เทคนิค ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silkscreen)

ปีสร้าง 2560

ภาพที่ 81 : ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1

ชื่อผลงาน “ ป.ปลา ตากลม ”

ขนาด 95 x 69 cm

เทคนิค ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silkscreen)

ปีสร้าง 2560

ภาพที่ 82 : ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1

ชื่อผลงาน “Where were you in the morning”

ขนาด 95 x 69 cm

เทคนิค ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silkscreen)

ปีสร้าง 2560

ภาพที่ 83 : ผลงานก่อนนิตยสารนิพนธ์ระยะที่ 1

ชื่อผลงาน “Where were breakfast in the morning”

ขนาด 95 x 69 cm

เทคนิค ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silkscreen)

ปีสร้าง 2560

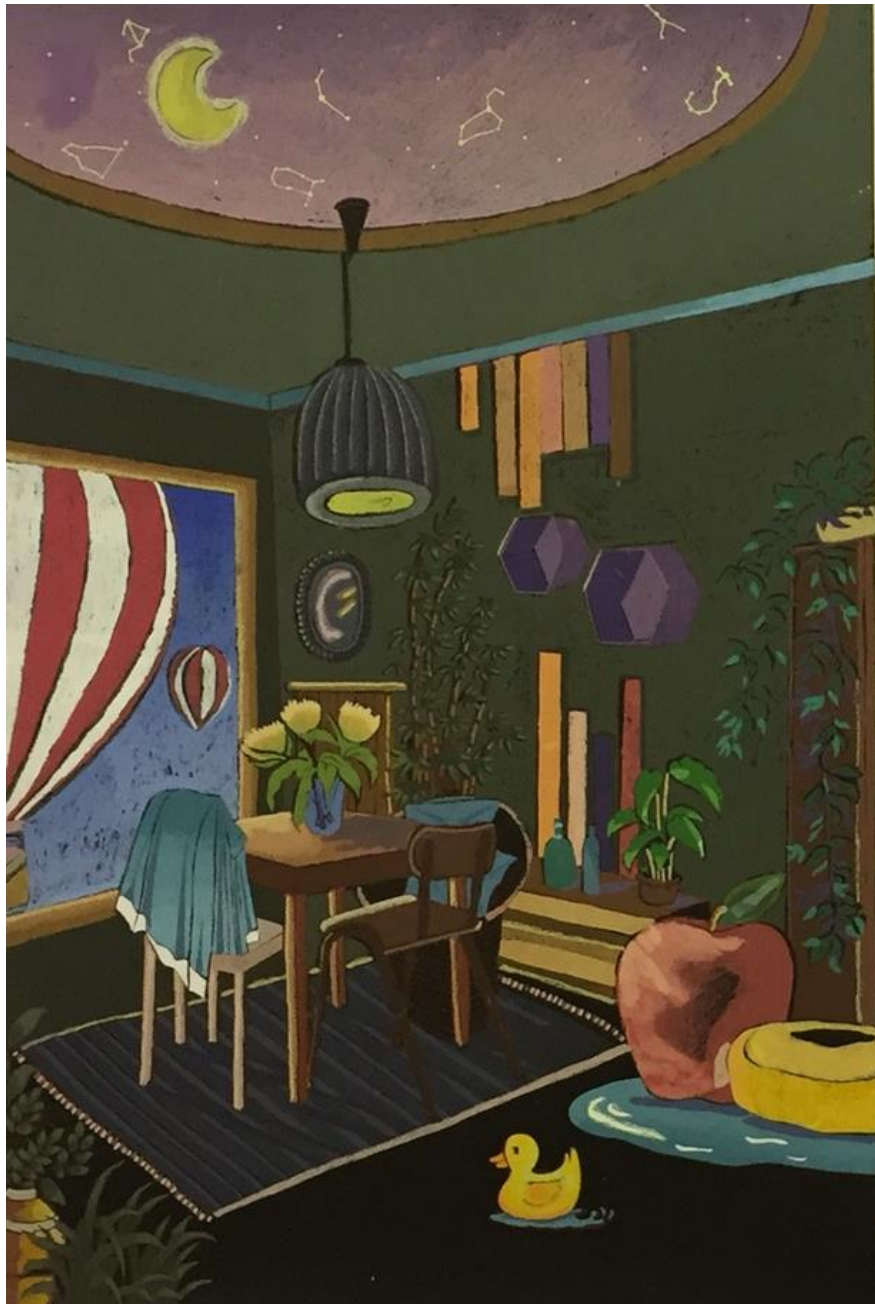
ภาพที่ 84 : ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1

ชื่อผลงาน “ Ladybug ”

ขนาด 95 x 69 cm

เทคนิค ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silkscreen)

ปีสร้าง 2560

ภาพที่ 85 : ผลงานก่อนนิทรรศานิทรรศการระยะที่ 1

ชื่อผลงาน	“ A Balloon in the vanilasky ”
ขนาด	95 x 69 cm
เทคนิค	ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silkscreen)
ปีสร้าง	2560

ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะเวลาที่ 2 (ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2562)

ทางด้านเนื้อหาแนวความคิด ช่วงระยะสองข้าพเจ้าจะเริ่มมุ่งเน้นไปที่ก่อเกิดเป็นความทรงจำของข้าพเจ้าโดยส่วนมากจะอาศัยวัตถุต่างๆที่ผูกพันมาใช้ในสร้างงานในห้องนั่งเล่น จัดอยู่ในบรรยากาศโทนสีม่วง สร้างมิติใหม่ที่ข้าพเจ้าทำขึ้นมาในพื้นที่ภายในบ้าน จึงได้นำเนื้อหาเรื่องราว ความทรงจำ ความรัก ความสุขเหล่านั้นมาผสมผสานกับจินตนาการความคิดและความฝันโดยใช้รูปแบบที่มาจากสภาพแวดล้อมและวัตถุสิ่งของ เพิ่มสัตว์ คนซึ่งเป็นตัวข้าพเจ้าใส่ไปในงาน สีหน้าของข้าพเจ้าแสดงถึงความรู้สึกผูกพันและโหยหาถึงช่วงเวลาที่ยังคงอบอุ่นทุกครั้งที่ข้าพเจ้าได้นึกถึงความรู้สึกเหล่านั้น ข้าพเจ้าจึงได้อาความทรงจำเหล่านั้นมาสร้างสรรค์เป็นผลงาน

ทางด้านรูปแบบ ช่วงระยะสองข้าพเจ้ายังคงทดลองเทคนิควิธีการ ข้าพเจ้าได้เจอเอกลักษณ์เฉพาะตัว และได้ทดลองผสมสีแนวการใช้สีแนวสีโทนม่วง ๆ ที่สื่อถึงความเหงาในจิตใจ ใช้สีแนวเอิร์ธโทนสื่อถึงธรรมชาติเช่นสีพื้นดิน สีใบไม้ ที่แสดงถึงความอบอุ่นในความทรงจำของตัวข้าพเจ้าให้สอดคล้องกับตัวผลงาน ผลงานระยะสองข้าพเจ้าจะแสดงออกถึงความอบอุ่นของสีสีนโทนจะออกสีน้ำตาลแดง ทำให้เกิดเป็นผลงานชุดนี้

ทางด้านเทคนิค ระยะแรกข้าพเจ้าทำการแบบร่าง โดยครั้งนี้ข้าพเจ้าจะทดลองโปรแกรมตัดต่อในคอมพิวเตอร์ เพราะสามารถตัดต่อภาพที่ข้าพเจ้าต้องการจะใส่เข้าไปอย่างเต็มที่และใส่จินตนาการได้มากยิ่งขึ้น ซึ่งข้าพเจ้าจึงได้นำเทคนิคนั้นมาพัฒนาอย่างจริงจัง จนมากลายเป็นเทคนิคนั้นสามารถสร้างความสนุกสนานในการทำงานได้อย่างที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอเทคนิคในการใช้สีซอล์ก็จะสร้างสรรค์ทุกส่วนในภาพผลงาน นอกจากนั้นข้าพเจ้าใช้หมึกสีดำในการเขียนถมในพื้นที่ลักษณะเรียบ ๆ เพราะข้าพเจ้าใช้สีซอล์ในการร่างเส้นและรูปทรง วัตถุ วัสดุต่างให้มีความสนุกสนาน พื้นดินสีซอล์มากขึ้น ข้าพเจ้าได้พยายามตั้งใจเขียนเส้นให้มีความหนา บาง ให้มีความแตกต่างกันไปด้วยตัวของมัน ทำให้ผลงานขึ้นไปมีการเปลี่ยนแปลงขึ้นไปเรื่อย ๆ

ภาพที่ 86 : ผลงานก่อนนิทานนิพนธ์ระยะที่ 2

ชื่อผลงาน “ We set out on a dangerous journey ”

ขนาด 150 x 100 cm

เทคนิค ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silkscreen)

ปีสร้าง 2562

ภาพที่ 87: ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2

ชื่อผลงาน “ We will refusing to release ”

ขนาด 140 x 100 cm

เทคนิค ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silkscreen)

ปีสร้าง 2562

ภาพที่ 88 : ผลงานก่อนนิตยสารนิพนธ์ระยะที่ 2

ชื่อผลงาน “ Christmas is coming soon, I so busy ”

ขนาด 140 x 100 cm

เทคนิค ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silkscreen)

ปีสร้าง 2562

ผลงานวิทยานิพนธ์ ระยะเวลาที่ 3 (ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2562 – 2563)

ช่วงระยะสามผลงานในการทำวิทยานิพนธ์ทุกชิ้น ข้าพเจ้าได้พยายามในการค้นหา ข้อมูล รูปแบบ ทดลองวิธีการและการปฏิบัติผลงานอย่างต่อเนื่อง ข้าพเจ้าได้ศึกษาข้อมูลจาก สมุดบันทึก การถ่ายรูปถึงความชีวิตความเป็นอยู่ สิ่งของเครื่องใช้ สัตว์เลี้ยงของข้าพเจ้า เทศกาลต่าง ๆ มาเป็น ข้อมูลในแบบร่าง ข้าพเจ้าได้ผสมผสานใส่จินตนาการลงไปแบบร่าง ข้าพเจ้าได้นำข้อผิดพลาด คำติ ชมของอาจารย์มาพัฒนาให้ดีขึ้นและ ประสบการณ์ในการทำงานอย่างต่อเนื่องในระยะที่ 1 และ 2 นำมาพัฒนาในช่วงก่อนศิลปะนิพนธ์ให้ดียิ่งขึ้นซึ่งสำหรับผลงานชุดวิทยานิพนธ์นิพนธ์ ข้าพเจ้าต้องการ แสดงให้เห็นถึงความโหยในความทรงจำ ที่สิ่งแวดล้อม ความเป็นอยู่ ถนน อากาศ ที่แปรเปลี่ยนไป อย่างมาก ทำให้ข้าพเจ้าจึงมุ่งเน้นเอาข้อมูลนี้มาเป็นแนวความคิดมาสร้างสรรค์เป็นผลงานวิทยานิพนธ์

ทางด้านเนื้อหาแนวความคิด ช่วงระยะสามข้าพเจ้าเริ่มมีการค้นคว้าหาข้อมูลจากรูปถ่าย รวบรวมกับแนวความคิดในเนื้อหาที่มีความชัดเจนมากขึ้น ข้าพเจ้าได้มีการใส่สัญลักษณ์เกี่ยวกับ กาลเวลาและสิ่งของ เครื่องใช้ที่มีความรู้สึกผูกพัน มีการผสมผสานจินตนาการใส่ในตัวแบบร่างมากขึ้น เริ่มมีการสร้างสรรค์รูปแบบใหม่ๆ ในช่วงเวลาจะตัดต่อแบบร่างข้าพเจ้าจะอิงจากข้อมูลจากความจริง ทำให้ผลงานระยะสามมีการเปลี่ยนแปลงและชัดเจนมากขึ้น มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ไม่ว่าจะเรื่อง รูปทรง พื้นหลัง บรรยากาศและสีแนวเออร์รี่โทน ทำให้สื่อถึงความอบอุ่น ความโหยหาอดีตและทุกอย่าง ในวิทยานิพนธ์ชุดนี้มีการพัฒนาจากระยะ ที่ 1 และ 2 มากขึ้นกว่าเดิม

ทางด้านรูปแบบ ช่วงระยะสาม ข้าพเจ้าได้เจอเอกลักษณ์เฉพาะตัว เริ่มมีความเหมือนจริง ผสมผสานกับจินตนาการที่มากขึ้น มีเนื้อหาและเรื่องราว แนวความคิดที่ชัดเจน รูปร่าง รูปทรง สี ที่ สอดคล้องกับจุดประสงค์ ข้าพเจ้านั้นให้สีมีการคุมโทน ใช้งานให้ไปทางเดียวกัน คุมไม่ให้สีมีความ สดใสเพื่อให้อยู่ในบรรยากาศสื่อถึงเรื่องความโหยหาและคิดถึง ครอบครัว ญาติ พี่น้อง

ภาพที่ 89 : ผลงานวิทยานิพนธ์

ชื่อผลงาน “ Mr. Sunshine Mrs. Flower and Me Sunflower”

ขนาด 140 x 100 cm

เทคนิค ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silkscreen)

ปีสร้าง 2562

ภาพที่ 90 : ผลงานวิทยานิพนธ์

ชื่อผลงาน “ When she ain’t around , Is your bed cold with me ?”

ขนาด 140 x 100 cm

เทคนิค ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silkscreen)

ปีสร้าง 2562

ภาพที่ 91 : ผลงานวิทยานิพนธ์

ชื่อผลงาน “ Oh I’m way too unpredictable ? ”

ขนาด 140 x 100 cm

เทคนิค ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silkscreen)

ปีสร้าง 2562

ภาพที่ 92 : ผลงานวิทยานิพนธ์

ชื่อผลงาน “ Oh Do you want to be with me ? ”

ขนาด 140 x 100 cm

เทคนิค ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silkscreen)

ปีสร้าง 2563

ภาพที่ 93 : ผลงานวิทยานิพนธ์

ชื่อผลงาน “ My Dear.. Because you loved me ? ”

ขนาด 140 x 100 cm

เทคนิค ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silkscreen)

ปีสร้าง 2563

ภาพที่ 94 : ผลงานวิทยานิพนธ์

ชื่อผลงาน “ My Dear.. Because you loved me 2 ? ”

ขนาด 140 x 100 cm

เทคนิค ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (Silkscreen)

ปีสร้าง 2563

บทที่ 5

บทสรุป

ผลงานวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้า มีแรงบันดาลใจมาจากความทรงจำที่ใช้ชีวิตในกับครอบครัว คนรักและอารมณ์ที่ข้าพเจ้าได้โยนหาถึงความสุขในอดีตที่ผ่านมา เพราะปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงไป มีความผูกพันระหว่างตัวข้าพเจ้ากับครอบครัว ญาติ พี่น้อง ที่ผสมผสานกับจินตนาการของตน ก่อให้เกิดเป็นผลงานทางด้านสร้างสรรค์ขึ้นมา โดยประกอบด้วยการใช้วัตถุและเทคนิคสื่อถึงความทรงจำ รวมทั้งสัญลักษณ์ที่มีการใช้เอาภายในภาพได้สื่อถึงความรู้สึกของข้าพเจ้าที่มีทั้งความสุขและความทุกข์ที่เกิดขึ้น

การสร้างสรรคผลงานชุดนี้ของข้าพเจ้าได้เลือกใช้เทคนิคซิลค์สกรีนในการทำงาน ข้าพเจ้ามีการค้นคว้าหาข้อมูล ค้นหาข้อมูล ค้นหารูปทรงที่มันเป็นสิ่งของ ของใช้ในอดีตที่ข้าพเจ้าได้รู้สึกผูกพัน โดยการนำ รูปถ่าย รูปทรง ของใช้ที่อยู่ภายในบ้าน สิ่งแวดล้อม บรรยากาศ ของที่บ้านมาจัดเป็นองค์ประกอบขึ้นมาใหม่ โดยมีแนวความคิด วิธีการ ขั้นตอนและกระบวนการทางการสร้างสรรค์ โดยขั้นตอนแรกข้าพเจ้าได้ร่างแบบร่างขึ้นมา ขั้นตอนสองทำการเขียนบล็อก และขั้นตอนสุดท้ายโดยใช้เทคนิคซิลค์สกรีนเป็นเทคนิคในการสื่อเพื่อสะท้อนความรู้สึกของข้าพเจ้า

ผลงานชุดวิทยานิพนธ์ชุด “บ้านของฉัน โลกแห่งจินตนาการของฉัน” เป็นผลงานที่ข้าพเจ้าที่มีความสุขอย่างยิ่งที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นมา โดยสื่อถึงความทรงจำ ความรู้สึกโยนหาถึงอดีตสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ออกมาเป็นความตั้งใจในการสร้างสรรค์ออกมา ข้าพเจ้าได้คาดหวังว่าผลงานศิลปะของข้าพเจ้า จะช่วยให้คนดูรู้สึกถึงความสุขความโยนหาถึงสิ่งแวดล้อมในชนบท และมีความอบอุ่นไปอบอุ่นในหัวใจคนดูไปพร้อมกับตัวข้าพเจ้า

รายการอ้างอิง

บริษัทอริรินทร์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, & จำกัด(มหาชน). (2553). HOME Art Exhibition by PARINYA TANTISUK พัดชา. (2563). คาเร็น ฮาลเลอร์,คู่มือสี่แห่งชีวิต: การใช้จิตวิทยาของสีเพื่อเปลี่ยนชีวิตให้ดีขึ้น, . บริษัท บีทูเอส จำกัด. ภาวิลัย, ระวี. (2553). ปรัชญาชีวิต คาลิล ยิบราน. สำนักพิมพ์ผีเสื้อ, 7.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นิชกานต์ จุลพงษ์
วัน เดือน ปี เกิด	13 พฤษภาคม 2537
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2560 กำลังศึกษาต่อระดับมหาบัณฑิต สาขาทัศนศิลป์ ภาควิชาภาพพิมพ์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. 2555 สำเร็จการศึกษาศิลปบัณฑิต สาขาทัศนศิลป์ ภาควิชาภาพพิมพ์ คณะจิตรกรรมประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 70/90 หมู่ที่ 2 ถนนเทียน ต.มะขามเตี้ย อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี 84000
รางวัลที่ได้รับ	นิทรรศการกลุ่ม พ.ศ. 2560 ร่วมแสดงงานนิทรรศการในงาน NOIR ART THESIS ณ หอศิลป์อาเดล ร่วมแสดงงานนิทรรศการในงาน PRINT FOR YOU ณ มหาวิทยาลัยศิลปากร ร่วมแสดงนิทรรศการในงาน “TRANSLATION OF 3 OF PRINTMAKING” ณ มหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. 2558 ร่วมแสดงงานนิทรรศการในงาน PRINT FOR YOU ณ มหาวิทยาลัยศิลปากร รางวัลหรือเกียรติยศที่เคยได้รับ พ.ศ. 2560 ร่วมแสดงงาน “ศิลปกรรมเด็กและเยาวชนแห่งชาติ” ครั้งที่ 13 ณ หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ กรุงเทพมหานคร ร่วมแสดง “ศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นใหม่” ครั้งที่ 35 ณ มหาวิทยาลัยศิลปากร